ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ Β'.—ΑΡΙΘ. 60 (7)
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ.—ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1909
Διευθυντης: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ
Γραφεια ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 1 (ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)

…ΑΝ…Σ Δ. ΤΣΟΓΙΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
…ΚΤΩΡ ΤΟΥ ΕΝ ΑΥΩΝΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
…ΑΝΝΙΝΑ

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΟΠΛΑ

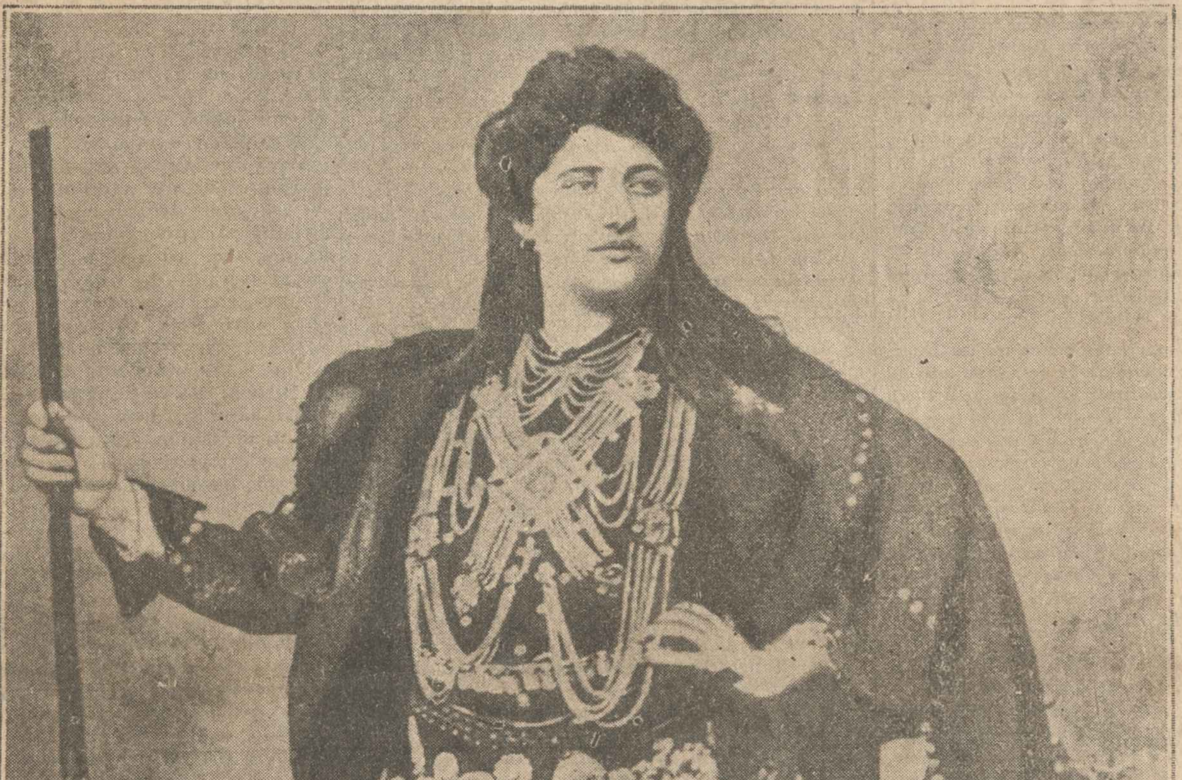

ΕΛΛΗΝΙΣ ΑΝΤΑΡΤΙΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

(Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Ἰω. Ἰωάννου ἐξ Ἀθηνῶν).

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

„ΕΛΛΑΣ"
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΥΔΕΜΙΑ αἴτησις πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.

Ἡ σειρὰ τοῦ Α'. ἔτους πωλεῖται εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀντὶ 5 δρ. ἐκτὸς τῶν ταχυδρομικῶν ἅτινα εἶναι Ἐσωτερ. 50 λ. Ἐξωτ. 3 φρ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

		Ἐτησία
Ἐσωτερικοῦ	Δρ.	5
Ἐξωτερικοῦ	Φρ.	8
Ρωσσίας	Ρούβλια	3
Ἀμερικῆς	Δολλάρια	2

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν καὶ λήγουν οἱανδήποτε ἐποχὴν τοῦ ἔτους.

Ἡ προπληρωμὴ εἶναι ὅρος ἀπαραίτητος. Ἂν δὲν ληφθῇ τὸ ἀντίτιμον, δὲν ἀποστέλλεται τὸ φύλλον.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Ἀγγελίαι καὶ Διαφημίσεις	Λεπ. 30	ὁ στίχος
Ἀνοικτὴ Ἀλληλογραφία	» 25	»
Καταχ. Τραπεζῶν καὶ Ἑταιριῶν	Δρ. 1,00	»

Τὰ φιλολογικὰ δημοσιεύματα καταχωροῦνται δωρεάν, μὲ τὴν σειράν των, ἂν ἐγκριθῶσιν. Ὁ θέλων νὰ δημοσιευθῇ τὸ ἔργον του ἀμέσως καὶ νὰ μὴ περιμένῃ τὴν σειράν, πρέπει νὰ ὑπολογίζῃ πρὸς λεπτὰ 5 καθ' ἕκαστον στίχον (ἐκ 35 στοιχείων).

Ὅταν λήξῃ ἡ συνδρομή, ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου διακόπτεται, χωρὶς καμμίαν εἰδοποίησιν πρὸς τὸν συνδρομητήν.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΟ ΚΑΘΕΔΡΑΣ

Ἐτυγχάνομεν γνώριμοι γραμματικῶν τινων φίλων καὶ συνήθων ἴσως τοῦ ἐν Βερολίνῳ καθηγητοῦ τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, ἐπειδὴ δὲ μετὰ τῆς πόλεως πρέπει τις νὰ κρίνῃ περὶ τῶν ξένων, ὡς σοφὸν καὶ ὡς γλαῦκα περὶ τὴν Ἀκρόπολιν ἐτιμῶμεν αὐτὸν οἱ Ἕλληνες. «Νῦν (ὅμως) ὅτε ἡ Εὐρώπη στρέφῃ »τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὴν Χερσόνησον τοῦ Αἵμου», ὅπως μὴ ἡ Ἑλλὰς ἀποκομίσῃ τῶν ἀγώνων αὐτῆς μικρὰν ἀπόδοσιν, ἔσπευσε καὶ οὗτος νὰ ἐξαγγείλῃ τὰς πολιτικάς του ἰδέας καὶ ἀπώλεσε τὸν τίτλον τοῦ Φιλέλληνος, ὑφ' ὃν ἐτριβωνοφόρει. Χάριτας δὲ τῷ ὀφείλομεν, ἄλλως θὰ ἐχαράσσετο καὶ αὐτοῦ τὸ ὄνομα ἐπὶ τῆς στήλης τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος.

⁂

Προοιμιαζόμενος οὗτος, καθάπτεται τοῦ ἐν Παρισίοις συνδέσμου, ὡς συμπαθοῦντος πολιτικῶς τῇ Ἑλλάδι καὶ συμβουλεύει τοῖς Γερμανοῖς ἵνα μὴ ἀπατῶνται. Συμφωνεῖ τῷ About ὡς εὐστόχως τὰ βέλη βαλόντι, καίτοι οὗτος ἀνήρεσε ὅσα ἠδολέσχησε. Τὸν λόγον περὶ τῆς νέας γλώσσης ποιούμενος, οὔτε ὡς χήν, οὔτε ὡς ἀετὸς ἵπταται, ἀλλὰ τὴν γνώμην ἔχει ἐπαμφοτερίζουσαν καὶ ἐκ τῶν ἑλλην. ἐρειπίων οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸ ἀργύριον τῶν περιηγητῶν ἐπιμαντεύεται λέγων ὅτι ἡ Πελοπόννησος, ἐπιμελουμένη τὰ τῆς ξενίας, θὰ προσελκύσῃ πλείονας ἢ πρότερον περιηγητὰς καὶ ῥύαξ χρυσοφόρος θέλει εἰσρεύσει, ἐφ' ᾧ οἱ λεμβοῦχοι τῆς Ἀργολίδος θὰ ὀφείλωσιν αὐτῷ χάριτας.

Ἀλλ' ὅμως ἡ Ἑλλὰς κατοικεῖται καὶ ὑπὸ ἄλλων, πλὴν τῶν λεμβούχων καὶ πανδοκέων, καὶ ἔχει καὶ ἄλλα ἱερὰ καὶ τίμια· καὶ περὶ τούτων ὁ σοφὸς ἐκφέρει γνώμην ὡς γνήσιον βλάστημα τῆς πεδινῆς Πολωνίας, ἥτις ἐκλήθη ὁ παράδεισος τῶν Ἑβραίων. «Ἡ Ἑλλάς, λέγει, ἀπὸ 2500 ἐτῶν ἀπεδείχθη ἀνί»κανος νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν πολιτικήν της ἑνότητα, »μέγα δὲ μέρος αὐτῆς ὀφείλει νὰ ὑπακούῃ τοῖς »Τούρκοις». Εἰς ἐπίμετρον δὲ καὶ τὰ τῆς λατρείας τῶν Ἑλλήνων ἐξευτελίζει.

Ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ δὲν εἶνε οἵα σήμερον φαίνεται. Τὸ πωλούμενον τοῦτο ἀνδράποδον ὑπῆρξεν ὁ κατ' ἐξοχὴν ἄνθρωπος καὶ ὁμοῦ πάντες ὁ κατ' ἐξοχὴν λαός. Εἰς τρεῖς διαφόρους ἑστίας μεγαλουργήσας, ἐξεκόλαψε τὸν πολιτισμόν, παρ' ᾧ παρασιτεῖ ὁ διδάσκαλος τοῦ μᾶλλον ἀδυσωπήτου ἐξανδροδισμοῦ. Φίλος τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ τὴν χεῖρά του δὲν θὰ ἔτεινε, ἵνα τὴν ἐγείρῃ.

Ἐν τῇ τάξει τῶν ἀγαθῶν προέχουσι τὰ ἰδιάζοντα εἰς τοῦ ἀνθρώπου τὴν φύσιν καὶ τὴν εὐγένειαν. Μόνον ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦτον δύναται νὰ ἐννοηθῇ πολιτικὸν ἀλληλέγγυον καὶ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἑνότης. Τοὐναντίον ἑνότης πάσης ἀνθρώπων ἀγέλης εἶνε ὁ συνεκτικὸς δεσμὸς τῆς κυριότητος τοῦ δεσπότου, βοσκηματώδης τις κατάστασις μετὰ συνειδήσεως καὶ ἔστιν ὅτε ἀσυνείδητος. Τοιαῦται ἀγέλαι διῆλθον ὡς λαῖλαψ καὶ θὰ διέλθωσιν εἰς τὸ μέλλον πλείονες, μόνον Θεὸν ὡς οἱ Σκύθαι λατρεύουσαι τὴν λόγχην πεπηγμένην ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

⁂

Ὁ Βιλαμόβιτς ἐπαναλαμβάνει κοινῇ κρατοῦσαν γνώμην. Ἰδιότητα τῶν Ἑλλήνων λέγων, ἐννοεῖ, ὡς τόσοι ἄλλοι, τὴν διχόνοιαν, ἧς ἄνευ οἱ Ἕλληνες θ' ἀπέβαινον ἀήττητοι· κατοικίαν δὲ τὰς τρεῖς ἀμφιθαλάσσους χώρας, αἱ ὁποῖαι τοὺς ἀπεχώρισαν μετὰ τὴν κάθοδον τοῦ Δωρικοῦ φύλου. Τούτου ἕνεκα ἀπέβαινεν ἀδύνατος ἡ συνέφελξις τῶν ὁμοίων καὶ πᾶσα ὁμόκεντρος κίνησις. Ὅτε δὲ αἱ Ἀθῆναι καὶ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ ἐν Σικελίᾳ ἐπειράθησαν νὰ ἐπέμβωσι, προσέκρουσαν πρὸς τὴν Σπάρτην ἀντιστρόφως ἐνεργοῦσαν.

Ἡ διασπορὰ αὕτη τῶν ἑλληνικῶν ἀποικιῶν μετεφύτευσε πανταχοῦ τῆς εὐχύμου δρυὸς τοὺς ἀκρέμονας καὶ ἀπ' αὐτῆς ἀπεκόπη ἡ προφητικὴ φηγὸς τῆς Ἀργοῦς, ἡ τιθασσεύουσα τὸν Ὠκεανόν. Τὴν πτῆσιν ταύτην τοῦ πνεύματος, ὑφ' ἧς ἐξεπολιτίσθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὁ ἀρχαῖος καὶ ὑπὸ τῶν Ἄγγλων ὁ Νέος Κόσμος, οὐδεὶς ἄλλος ἤθελέ ποτε κρίνει χαλάρωσιν τῶν συγκεντρικῶν δυνάμεων τῶν φυλῶν τούτων. Ὡς τὸ σῶμα, οὕτω καὶ τὸ πνεῦμα ὀργᾷ, καὶ ὡς ἡ μήτηρ φιλεῖ καὶ τὰς ὠδίνας ὑποκαρτερεῖ.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Ἀχαιῶν βασιλέων, ἥτις ἐκλήθη ἡ νεότης τοῦ κόσμου, καὶ πολὺ πρότερον ἐπὶ Πελασγῶν, παρ' οἷς ὁ ἀριθμὸς 12 ἦτο ἱερὸς καὶ ἐσήμαινε πολιτικὸν σύνδεσμον δώδεκα πόλεων, ἡ φυλὴ ἡ οἰκοῦσα τὴν Πελοπόννησον συνέσφιξε τὴν ἑνότητά της, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ βλάψῃ τὴν αὐτονομίαν τῶν πόλεων. Τὸ Ἄργος, κατέχον ἤδη μέγα ἔδαφος, ἀπετέλει κέντρον πολιτικὸν ἰσχυρότατον τῆς ὅλης Ἑλλάδος, ὅτε οἱ Δωριεῖς κατέλαβον τά τε ἄκρα καὶ τὰ ἐν μέσῳ καὶ ἐν μοίρᾳ δούλων κατέστησαν λαόν, ὃν ὡς ἔλεγον τὸ θεῖον ἐφθόνησεν. Ἡ αὐτὴ συνείδησις ἀνεπτύχθη ἔτι μᾶλλον διὰ τῶν ἀμφικτυονιῶν, τῶν πανελληνίων ἀγώνων καὶ τῶν παντοδαπῶν συνδέσμων. Τὴν τοιαύτην ἑνότητα, ἐρειδομένην ἐπὶ τῆς εὐγενείας τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐλευθέρας ἐμπνεύσεως τοῦ ἀτόμου, ἠδύνατο βεβαίως ἡ τυραννὶς ἐξ ἴσου νὰ ἐπιβάλῃ ὡς ἀλλαχοῦ. Ἀλλ' ἐν Ἑλλάδι ἤθελε τάχιστα συντριβῇ ὡς ἐν Σικυῶνι καὶ ἐν Κορίνθῳ.

Μετὰ τὰ μηδικά, αἱ Ἀθῆναι ἦρχον 10 ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων καὶ ἤσκησαν τὴν ἡγεμονίαν μετὰ περισσῆς εὐγενείας καὶ χάριτος, ἀλλ' ὑπέκυψαν εἰς τὸν ἀδυσώπητον νόμον τῆς φθορᾶς, καὶ αὖθις ἀνέλαβον καὶ πάλιν ὑπέκυψαν, διότι δαίμων τις συνεδαύλιζεν ὅτι ἀπεσβέννυτο. Καὶ ἂν ὁ τῆς Χαιρωνείας λέων ἠδύνατο νὰ βρυχηθῇ, θὰ ἔλεγεν ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐνίκων ἄνευ ἐπενεργείας τοῦ δαίμονος. Ἔπεσαν αἱ Ἀθῆναι, ἀλλὰ τί ἔμεινεν ἐκ τοῦ ἄλλου κόσμου, τί ἐσώθη ἐκ τῶν μεγάλων τυραννίδων τῆς Ἀσίας, ἐκ τῆς Ρώμης, ἐκ τοῦ κόσμου σύμπαντος; Συγκατέρρευσε μετ' αὐτῶν ἡ ἠθικὴ τῶν Θεῶν ὑπόστασις, αἱ Μοῦσαι καὶ αἱ κοσμοῦσαι τὸν βίον Χάριτες, μελαγχολίαν δὲ διαπνέει ἡ ἀπάντησις τῶν Δελφῶν:

«Εἴπατε τῷ βασιλεῖ, οὐκέτι Φοῖβος ἔχει καλύβαν, οὐδὲ μάντιδα δάφνην, οὐδὲ παγὰν λαλέουσαν, κάπεσε δαίδαλος αὐλά, ἔσβετο δὲ καὶ λάλον ὕδωρ».

Ἐκ τοῦ τάφου τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας ἀνεβλάστησε νέον ἑλληνικὸν κράτος ἐν Μακεδονίᾳ, καταλύσαν πᾶσαν ἄλλην ἐν τῇ γῇ ἐξουσίαν, ἀλλ' ἐχόρευσε καὶ τοῦτο τὸν χορὸν τῶν νεκρῶν. Ἔπεσεν ὡς δυνατὸς ὁ Ἀννίβας καὶ μετ' αὐτὸν ἡ Ρώμη καὶ ὡς ὕδωρ παφλάζον ἠκούσθη πάντων ἡ πτῶσις, ἐξ οὗ νύκτωρ ἀντήχησεν ἡ μυστηριώδης ἐκείνη κραυγή: «Ὁ Πᾶν ἀπώλετο!»...

Τῆς Ρώμης πεσούσης, φλὸξ βόσκουσα ὑπὸ τὰ ἐρείπια ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ἀσύμφυλον ἐκεῖνον κόσμον καὶ ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ Βοσπόρου ἀπεπάγη μέγα κράτος ἑλληνικὸν ὑπὸ τὸ ἀρχαῖον τῆς πολιτείας σχῆμα καὶ ἀξίωμα. Τὸ κράτος τοῦτο διετηρήθη χίλια ἔτη καὶ τῆς Εὐρώπης οἱ ῥῆγες ἐφιλοδόξουν αὐλικόν τι ἀξίωμα ἐν αὐτῷ. Ὁ βασιλεὺς τῶν Φράγγων ἐγένετο ὕπατος, ὁ τῆς Ρωσσίας ἡγεμών, ἐπὶ τραπέζης, ὁ τῆς Ἀρμενίας κουροπαλάτης. Ἀλλ' ὑπεσκάφη καὶ τοῦτο πανταχόθεν, λαῖλαψ δὲ παντοίων ἀνέμων τὸ ἀνέσπασεν ἀπὸ ῥίζης καὶ ὁ ἐστεμμένος μάρτυς διὰ τοῦ αἵματός του οὔτε τὸν δαίμονα τῆς φθορᾶς ἐδυσώπησεν, οὔτε τὸ γένος ἔσωσεν. Ἔκτοτε ὁ ἀλέκτωρ ὡς ἐν Ἅδῃ ἐσίγησε τὸν ὄρθρον καὶ ἐκ τοῦ γένους ἡμῶν ἔμειναν ὅσοι καὶ ἐκ τῆς ἀκμῆς τοῦ δρεπάνου στάχεις. «Πόλεις καὶ ἔθνη καὶ λαούς, λέγει ὁ Πολύβιος, ὥσπερ ἀνθρώπους δεῖ μεταβαλεῖν τὸν δαίμονα».

Πάροικος

ΤΑ "ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΚΟΡΗΣ„

Τὸ διήγημά μου αὐτό, τοῦ ὁποίου τὴν ἀρχὴν ἐδημοσίευσεν ἡ «Ἑλλὰς» εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον της, ἔγραψα πρὸ δύο ἐτῶν, ὕστερα ἀπὸ μερικὰ ἀληθινὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἔλαβαν χώραν στὸν Πειραιᾶ.

Ἀλλὰ τὰ «Ἀπομνημονεύματα κόρης» δὲν ἐγράφησαν πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ διασύρουν τὸ ὄνομα μιᾶς οἰκογενείας, ὅπως ἐκ παρεξηγήσεως μερικοὶ ἐνόμισαν, ἀλλ' ἁπλῶς ἐξ ἀφορμῆς μιᾶς προσωπικῆς γνωριμίας μὲ τὴν ἀτυχῆ ἡρωΐδα τοῦ διηγήματος, ἡ ὁποία δὲν εὑρίσκεται πλέον εἰς τὴν ζωήν.

Διὰ νὰ προλάβω ὅμως κάθε δυσάρεστον παρεξήγησιν, ἀναγκάζομαι νὰ διακόψω τὴν δημοσίευσιν τῶν «Ἀπομνημονευμάτων κόρης» καὶ ζητῶ διὰ τοῦτο συγγνώμην ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἑλλάδος».

Ἀθανάσιος Μίχας

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΥΤΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ

Ὡρισμένως δὲν ὑπάρχει περισσότερον μισάνθρωπον κατασκεύασμα ἀπὸ τὴν φιλανθρωπίαν. Παρακολουθήσατέ την αὐτὰς τὰς ἡμέρας καὶ θὰ τὴν συλλάβετε ὀργιάζουσαν ὑπὲρ τῆς δυστυχίας ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων, θὰ τὴν ἰδῆτε νὰ σᾶς κυνηγᾷ ἀμείλικτος καὶ λυσσαλέα ἐν ὀνόματι τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον.

Ὑπάρχουν ἀνίατοι εἰς τὸν κόσμον; Πρέπει νὰ ἐνδυθῆτε λεπτὸν φράκον, ν' ἀφήσετε ἀνοικτὸν τὸ στῆθός σας, νὰ ἐξέλθετε ἀπὸ τὸ σπίτι σας τὴν νύκτα ἐνῷ βρέχῃ, νὰ χοροπηδήσετε εἰς μίαν αἴθουσαν, εἰς τὴν ὁποίαν πέφτουν μπεκάτσες, καὶ νὰ ἐπιστρέψετε τὸ πρωῒ εἰς τὸ σπίτι σας ἐνῷ χιονίζῃ. Τὴν ἄλλην ἡμέραν θὰ ἔχετε σαράντα βαθμῶν πυρετὸν καὶ τὴν παρηγορίαν ὅτι τὸν ἁρπάξατε διὰ νὰ βοηθήσετε τὸν πλησίον σας.

Ἦλθαν εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον ἄνθρωποι κωφάλαλοι, οἱ ὁποῖοι οὔτε ὁμιλοῦν οὔτε ἀκούουν; Πρέπει νὰ ξεκινήσετε ἀπὸ τοὺς Ἀμπελοκήπους, εἰς τοὺς ὁποίους κάθεσθε, νὰ βραχῆτε ἕως τὸ κόκκαλον, νὰ καθήσετε τρεῖς ὥρας εἰς τὸ κάθισμα τοῦ Δημοτικοῦ θεάτρου—εἰς τὰ πλαγινά σας καθίσματα κάθονται ὁ Βορηᾶς ποῦ τ' ἀρνάκια παγώνει, ὁ μαΐστρος καὶ ἡ τραμουντάνα—ν' ἀκούσετε τρία ἀτελείωτα κομμάτια γερμανικῆς μουσικῆς λίμας καὶ νὰ ἐπιστρέψετε εἰς τὸ σπίτι σας, ὅπου σᾶς περιμένουν βεντοῦζαι, τρίψιμον καὶ ἀμερικανικὰ ἔμπλαστρα. Τὴν ἄλλην ἡμέραν θὰ βήχετε, χωρὶς νὰ ἔχετε τὴν παρηγορίαν ὅτι θὰ σᾶς ἀκούσουν τοὐλάχιστον ἐκεῖνοι, διὰ τοὺς ὁποίους ἐπήρατε τὸν βῆχα, διότι εἴπαμεν ἤδη ὅτι εἶναι κωφάλαλοι.

⁂

Ἐνθυμοῦμαι ὅτι κάποτε εἶχα τὴν ἀμερικανικὴν ἰδέαν νὰ λάβω συνέντευξιν μὲ ἕνα ζητιάνον. Τὸν εὗρηκα ἕνα ὡραῖον καλοκαιρινὸν πρωῒ εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ὅπου ἀνηλεεῖς ἀστυφύλακες τὸν ἡτοίμαζαν διὰ ταξεῖδι ἕως εἰς τὰς Θήβας.

Τοῦ ἐζήτησα λοιπὸν πληροφορίας πῶς περνᾷ.

— Ὑποφέρομε, κύριε, πολύ, μοῦ εἶπε. Ὑποφέρει ἡ φτωχολογιὰ τρομερὰ τώρα τὸ καλοκαῖρι.

— Ὄχι δά. Καὶ τὸν χειμῶνα;

— Ἄ, ὁ χειμῶνας, κύριε, χρυσῆ ἐποχὴ γιὰ τὴν φτωχολογιά. Μακάρι νὰ ἤτανε χειμῶνας.

Τὸν ἐκύτταξα ἔκπληκτος. Τὸν χειμῶνα ἐπὶ τέλους ὑποφέρομεν ἡμεῖς οἱ ἄλλοι ποῦ δὲν εἴμεθα ζητιάνοι, καὶ αὐτὸς ἐζητοῦσε χειμῶνα.

— Τὸν χειμῶνα, μοῦ εἶπεν ὁ καλὸς ἐκεῖνος τραπεζίτης τῶν δρόμων, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι λυποῦνται καὶ δίνουν. Κάθεσαι σὲ μία γωνιά, τουρτουρίζεις, ἀλήθεια ἢ ψέμματα, περνᾷ ὁ ἄλλος, σὲ βλέπει, δίνει. Ἔπειτα οἱ χοροί, τὰ συσσίτια, ἡ Δημαρχία, τὸ Παλάτι, ὅλοι δίνουν βοηθήματα τὸν χειμῶνα. Τώρα ἂν εἶσαι γυμνός, ποιὸς νὰ σὲ λυπηθῇ ποῦ ὅλοι σὲ ζηλεύουν καὶ θὰ ἤθελαν νὰ γυρίζουν θεόγυμνοι; Τί τοῦ ἦρθε τοῦ Θεοῦ, κύριε, νὰ κάμῃ τὸ καλοκαῖρι; Δὲν τὴν ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς τὴν φτωχολογιά, ἀφεντικό. Μὰ ἂν τὴν ἀγαποῦσε, θὰ τὴν ἄφηνε φτωχολογιά;

⁂

Ὡρισμένως ἔφυγα σοφώτερος ἐκεῖνο τὸ πρωῒ ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν. Ποῖος, σᾶς παρακαλῶ, θὰ ἠμποροῦσε νὰ μαντεύσῃ, ὅτι αἱ ἡμέραι αὗται, αἱ ψυχραὶ καὶ ὁμιχλώδεις καὶ ἀνήλιοι, ποῦ ὁ βορηᾶς σαρώνει ἀνηλεῶς τοὺς δρόμους, εἶναι ἡ χαρὰ τοῦ ἀνθρώπου ποῦ τρέμει ὁλόκληρος εἰς τὴν ἀπέναντι γωνίαν; Καὶ ποιὸς θὰ ἐφαντάζετο ὅτι τὴν καλὴν ἐποχήν, ποῦ τὴν περιμένομεν ὅλοι μὲ φυσικὴν καὶ δικαίαν ἀνυπομονησίαν, δὲν τὴν θέλουν μόνον αὐτοὶ οἱ δυστυχισμένοι ἄνθρωποι, διὰ τοὺς ὁποίους ὁ ἥλιος εἶναι ἡ μόνη ἀνέξοδος καὶ ἀδάπανος θερμάστρα;

Πηγαίνετε λοιπὸν νὰ χωθῆτε εἰς τὴν ψυχὴν ὅλων τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ ἰδῆτε τί συμφέρει εἰς τὸν καθένα καὶ τί ὁ καθένας θέλει καὶ πῶς τὸ θέλει καὶ διατί τὸ θέλει. Ἡ παροιμία τοῦ πατέρα ποῦ εἶχε δύο παιδιά, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἕνα ἤθελε νὰ βρέξῃ καὶ τὸ ἄλλο νὰ μὴ βρέξῃ, εἶναι μικρογραφία αὐτῆς τῆς συγκρούσεως τῶν συμφερόντων τῆς ἀνθρωπότητος.

Καὶ ἐνῷ ἐγὼ αἰσθάνομαι τώρα παγωμένα τὰ χέρια μου καὶ ἀντιλαμβάνομαι, ὅτι ἡ πέννα ἐπαναστατεῖ κατὰ τοῦ παγωμένου ἐγκεφάλου, σκέπτομαι ταὐτοχρόνως, ὅτι ἀπέναντι εἰς τὴν γωνίαν ἕνας ἄνθρωπος, κουτσαίνων ἀπὸ τὸ δεξιὸ πόδι —εἶμαι βέβαιος, ὅτι χθὲς ἐκούτσαινε ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ—κυττάζει μ' εὐγνωμοσύνην τὴν χιονισμένην κορυφὴν τοῦ Ὑμηττοῦ καὶ ὑψώνει εὐχὴν εὐλογίας πρὸς τὰ σύννεφα, ποῦ ἀπειλοῦν ἀπὸ 'πάνω μας ν' ἀνοίξουν τοὺς καταρράκτας τοῦ οὐρανοῦ.

Γ. Τσοκόπουλος

ΚΙΝΗΣΙΣ

Τοὺς ἀγαπητοὺς κ. κ. Βασ. Δενδραμῆν, ὑπάλληλον ὑπουργ. Ἐξωτερικῶν, καὶ Μίμην Νικολόπουλον δημοσιογράφον, ἀναγορευθέντας παμψηφεὶ διδάκτορας τῆς Νομικῆς, συγχαίρω ἐγκαρδίως. *Γ. Ἀλ.*

— Ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Πελλερὲν ἐξεδόθη εἰς τὰ Ἰωάννινα ποιητικὴ συλλογὴ ὑπὸ τὸν τίτλον «Δαχτυλίδια». Τιμ. 1 φραγ.

— Ἀπόψε δίδεται εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Δημαρχείου ἡ μεγάλη χορευτικὴ ἑσπερὶς τῆς Ἀδελφότητος τῶν Κουρέων Ἀθηνῶν. Τιμὴ εἰσιτ. δρ. 5.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἡ βάπτισις τοῦ νεογεννήτου θυγατρίου τοῦ ἐργοστασιάρχου κορνιζῶν καὶ κατόπτρων κ. Θεμιστ. Γεωργιάδου. Ὡς ἀνάδοχος παρέστη ἡ ἀξιότιμος κ. Ἑλένη Εὐαγ. Ἱλαρίωνος, ὀνομάσασα αὐτὸ Μαρίαν. Τοῖς γονεῦσι καὶ τῇ ἀναδόχῳ εὐχόμεθα νὰ τοῖς ζήσῃ.

—Ἡ πολυαγαπημένη Φοῦλα, ἀνεψιὰ τῶν ἀδελφῶν κ. κ. Φωτίου Καστόρχη, δικηγόρου καὶ Γεωρ. Καστόρχη, γραμματέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ ὁ κ. Εὐστράτιος Καταβότης ἐμνηστεύθησαν. Τοῖς εὔχομαι ταχεῖαν στέψιν. *«Ἐρυθρὰ Γαλέρα»*

— Ἐνώπιον πολυπληθεστάτου ἀκροατηρίου, ἐκ Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἔγινε τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἡ τετάρτη διάλεξις τοῦ «Monde Hellénique». Θέμα: Ἡ γυνὴ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ τέχνῃ. Ὁμιλητής: ὁ γνωστὸς καὶ συμπαθέστατος ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀλ. Φιλαδελφεύς. Τὴν διάλεξιν συνώδευσαν πλεῖσται φωτειναὶ εἰκόνες, ὧν τινες ἐντελῶς ἀνέκδοτοι.

— Τὴν ἐρχομένην Δευτέραν εἰς τὰς 6 μ. μ. θὰ ὁμιλήσῃ γαλλιστὶ ὁ κ. Dargos. Θέμα του εἶναι: οἱ Γυναικεῖοι τύποι ἐρωμένων παρὰ τῷ Musset.

— Εἰς τοὺς ἑορτάσαντας χθὲς κ. κ. Ἀντ. Μαγκάκην φοιτ. Νομ., Ἀντ. Κριέλλαν φοιτ. Ἰατρ. ἐν Χαλκίδι, Τώνην Ροχόντζην καὶ εἰς τοὺς ἑορτάζοντας σήμερον κ. κ. Ἀθ. Τρυγονίδην συντάκτην «Ἑσπερινῆς» καὶ Ἀθ. Ζερβόπουλον φοιτ. Νομικῆς εὔχομαι ἔτη πολλά. *Γ. Ἀλ.*

— Ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας παρελήφθη τὸ ὄνομα τοῦ κ. Δημητρ. Γ. Κρεβούρη κάτωθι τῶν ἐν σελ. 58 τοῦ Ἡμερολογίου τῆς «Ἑλλάδος» ὑπ' αὐτοῦ δημοσιευθέντων ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἔξυπνα καὶ Κουτά».

— Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος Δ)βρίου 1908 τοῦ «Ὁδηγοῦ τοῦ Ταξειδιώτου» τοῦ ἐκδιδομένου ὑπὸ τῶν κ.κ. Κ. Φρυδᾶ καὶ Δ. Μπέζη.

Διαλέξεις.—Ὁ διαπρεπὴς Νομομηχανικὸς κ. Δ. Καλλίας ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ «Παρνασσοῦ» τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ὡμίλησε ἐπιστημονικώτατα, συνάμα δὲ καὶ στομύλως, περὶ τῆς διὰ πισσοκονιάματος ἐπιστρώσεως τῶν Ἀθηναϊκῶν ὁδῶν, συνεπαίρανε δὲ ὅτι ἡ πισσοκονίασις εἶνε τὸ μόνον ἀποτελεσματικόν, ἅμα δὲ καὶ οἰκονομικὸν μέτρον κατὰ τοῦ κονιορτοῦ καὶ βορβόρου. Ὁ κ. Καλλίας θὰ συνεχίσῃ τὰς διαλέξεις του εἰς τὸν Πολυτεχνικὸν Σύλλογον.

— Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐδόθη εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐμποροϋπαλλήλων ὁ ἐτήσιος χορὸς αὐτῶν, στεφθεὶς ὑπὸ μεγάλης ἐπιτυχίας.

Η ΔΙΑΙΤΑ ΤΟΥ Κ^{ΟΥ} ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΟΥ

Ὁ διευθυντὴς τῆς «Ἀκροπόλεως» κ. Βλάσιος Γαβριηλίδης, εἶνε ἀξιοσέβαστος ὄχι μόνον διὰ τὴν μακρὰν δημοσιογραφικήν του δρᾶσιν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὑπῆρξε μέγας καινοτόμος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν φυσιολατρικήν του δίαιταν. Εἶνε γνωστὸν εἰς τοὺς συνεργάτας καὶ οἰκείους του ὅτι οὐδέποτε τρώγει κρέας, ἀλλ' ἀρκεῖται εἰς ὀπώρας, γαλακτερὰ καὶ χορταρικά. Ἐργάζεται καὶ κοιμᾶται πάντοτε μὲ ἀνοικτὰ παράθυρα καὶ ἐκτελεῖ περιπάτους καθημερινούς, ἀψηφῶν τὸ ψῦχος καὶ τὸν ἄνεμον καὶ τὴν βροχήν. Ἐσχάτως ὅμως ἐφήρμοσε νέαν θεωρίαν, ἡ ὁποία πρέπει νὰ τύχῃ εὐρυτέρας δημοσιότητος. Ἡ θεωρία εἶνε ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει διαρκῶς νὰ βαρύνῃ τὸν ὀργανισμόν του μὲ τροφάς, ἀλλὰ νὰ κάμνῃ καὶ μερικὰ διαλείμματα, κατὰ τὰ ὁποῖα, ἀποφεύγων τὸν ὑπερσιτισμὸν νὰ ἀναπαύῃ τὸν πεπτικὸν σωλῆνα τῆς διηνεκοῦς του ἐργασίας, καὶ νὰ καθιστᾷ συνεπῶς τοῦτον ἀκμαιότερον. Πρὸ δύο λοιπὸν ἑβδομάδων, ὁ κ. Γαβριηλίδης ἐνήστευσεν ἐπὶ 42 ὁλοκλήρους ὥρας, κατὰ τὰς ὁποίας, δὲν ἔλαβε καμμίαν στερεὰν τροφήν, ἀρκεσθείς, καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα εἰς 2 κύπελλα τύλλιου καὶ ἓν κύπελλον τείου.

Ὁ κ. Γαβριηλίδης ἔμεινεν ἐνθουσιασμένος ἐκ τῆς διαίτης ταύτης, καὶ θὰ τὴν ἐπαναλάβῃ πιθανῶς, μὲ τὴν προσπάθειαν νὰ παρατείνῃ τὴν νηστείαν ἐπὶ περισσοτέρας ὥρας. Ὀφείλομεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὁ κ. Γαβριηλίδης εἶνε ἀκμαιότατος εἰς τὰς σωματικὰς καὶ ψυχικὰς δυνάμεις, καὶ φαίνεται πολὺ νεώτερος τῆς πραγματικῆς του ἡλικίας.

✱

Leon Vallade

ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ ΜΟΥ

1.

Ὅταν τὸ κουρασμένο μου κορμὶ
Γύρω στὴ σκοτεινή σου τὴν ἀγκάλη
Κι' ἀκούσῃς νὰ τριζοβολοῦν τὰ κόκκαλα
Ἀπ' τοῦ φιλιοῦ της τὴ θέρμη καὶ τὴ ζάλη,
Τόση νὰ ἦνε, ὦ τάφε, ἡ παγωνιά σου,
Ποῦ νά βρω τὴ δροσιὰ στὴν ἀγκαλιά σου.

2.

Τόσο νὰ γίνῃς, τάφε μου, βωβός,
Ποῦ τῶν βημάτων της ὁ ἦχος νὰ μὴ φθάσῃ
Τὸν ὕπνον ποῦ γυρεύω τὸ γαλήνιο
Στὴν παγωμένην ἀγκαλιά σου νὰ ταράσσῃ.
Οὔτε ἡ φωνή της ποῦ μοὖκλεψε τὴ νειότη
Μὴ φθάσῃ εἰς τὰ τρίσβαθά σου σκότη.

3.

Νὰ γίνῃς θέλω τόσο σκοτεινός,
Ποῦ μέσ' στὴ σκοτεινιά σου νὰ χαθοῦνε
Τὰ ὄνειρα γλυκὰ ποῦ μ' ἐπλανέσανε,
Ποῦ εἶδα τὴ ζωή μου νὰ γελοῦνε...
Καί... αἰώνια νὰ μισῶ τὰ δυό της μάτια
Ποῦ τὴν καρδιά μου ἔκαμαν κομμάτια.

4.

Μὰ κι' ἀπὸ ὅλα θέλω ποιὸ πολὺ
Λάκου ποτὲ δικό της μὴν περάσῃ
Τὴν παγωμένη πλάκα καὶ τὰ χώματα
Στὴν πονεμένη μου καρδιὰ νὰ φτάσῃ...
Γιατί... ὅσο ἡ καρδιά μου κι' ἂν βαστάξῃ,
Ἕνα δικό της δάκρυ θὰ τὴν κάψῃ!...

Ἀμισός **Μαρίκα Καρακάση**

ΑΠΟ ΤΗΣ "ΑΝΘΟΣΤΡΟΦΕΣ„

"ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ - ΚΑΡΔΙΑ„

(Στὴν Α...)

Ροδοδάφνες καὶ ζουμπούλια
καὶ μυριόχρωμες βιολέττες
Μὲ κρινάκια καὶ μὲ γιούλια
ταὖρα κάπου ἀγκαλιαστὰ

✱

Ἀπ' τὶς ῥίζες τους κομμένα
νὰ ζητᾶνε στὸ ποτῆρι,
μαραμένα καὶ θλιμμένα,
τὴ ζωὴ μέσ' τὴ δροσιά.

✱

Μὰ τοῦ κάκου. Τὰ λουλούδια
τὰ καϋμένα πάντα ἐγέρναν
κι' ἐκατάλαβα τραγούδια
πῶς ἐψάλλαν μυστικά.

✱

Κ' εἶτα τότε: Τὴν καρδιά μου
τὴ θλιμμένη πόσο μοιάζουν,
σὰν ζητᾷς σὺ τὰ ὄνειρά μου
νὰ τὰ κλῇς μέ σιὰ στενά.

✱

Καὶ τὸ πῆρα τὸ τραγοῦδι
πῶψαλλε σὲ μάγον ἦχο
κάθ' αἰχμάλωτο λουλοῦδι
καὶ γιὰ σὲ τὸ τραγουδῶ.

. . . .

Πλάσε μιὰ καρδιὰ μεγάλη
νὰ χωράῃ τὴ δική μου
κι' ἄνοιξε νὰ γύρω ἀγκάλη
ἀπ' τὴ Γῆ ὡς τὸ Θεό.

Ἀθῆναι. **Μὰκ—Ἀθαν.**

"ΠΟΝΟΙ„

Βόγκα, θάλασσα τρελλή,
κύλα, κῦμα ἀγριεμένο,
Καὶ στὸν βράχο τὸν σκληρὸ
κτύπα ἀγριεμένο

⁂

Τῆς καρδιᾶς τὸ βογγητό,
ὅ,τι καὶ ἂν κάνῃς,
Εἶνε πειὸ πολὺ τρανό,
θάλασσα, δὲν φτάνεις

Χαλκίς **Εὐάγ. Γ. Πικραμένος**

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἐκ τῶν λογοτεχνημάτων, ἐμμέτρων καὶ πεζῶν, τῶν σταλέντων ἀπὸ τῆς 28ης Δεκεμβρίου μέχρι τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ἐνεκρίθησαν καὶ θὰ δημοσιευθῶσι βαθμηδὸν τὰ ἑξῆς:

ΠΕΖΑ

Ἀνδρέα Περατικοῦ.—*Τολστόη: «Οἱ τρεῖς κλέπται» (Στίχοι 66). «Τρεῖς Φίλοι» (Στίχοι 27). «Ὁ Μουζῖκος καὶ ὁ ἵππος» (Στίχοι 17). «Δύο Μουζῖκοι» (Στίχοι 18). «Αὐστηρὰ τιμωρία» (Στίχοι 41). «Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Τσάρου» (Στίχοι 31).—Nadyesda: «Ἡ φοβερὰ δοκιμασία». (Ὡς ἐκτενὲς δὲν θὰ δημοσιευθῇ).*

Μυρσίνης.—*«Χιόνι». (Στίχοι 22).*

Γ. Π. Τσιχλῆ.—*«Ὁ πλεονέκτης λατόμος». (Στίχοι 83).*

Κωνστάν.—*«Ἡ Μηλίτσα». (Στίχοι 100).*

Provost.—*Edmond Harancourt: «Θλιβερὴ μελῳδία». (Στίχοι 26).*

Βούλας Κονιάλη.—*«Ὁ Ὅρκος». (ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.) [Ὡς ἐκτενὲς δὲν θὰ δημοσιευθῇ].*

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ἄλβας.—*«Τὰ λόγια σου». (Στίχοι 14).*

Μήτσου Ζεφύρου.—*«Πόνου Ἀνάμνησις». (Στίχοι 22).*

Κώστα Οὐράνη.—*«Προμηθεύς». (Στίχοι 10). «Στὸ Χρόνο». (Στίχοι 10).*

Α. Παπαγιαννοπούλου.—*«Σκιᾶς ἀγάπη». (Στίχοι 18).*

Μαριέττας Κωνσταντινίδου.—*«Χωρὶς τίτλο». (Στίχοι 18).*

Ντίνου Βεβελογιάννη.—*«Μετάνοια» (Στίχοι 21)*

Χρυσαφίτου.—*«Ἡ φιλημένη». (Στίχοι 14).*

Λάουρας Ντὲ Φιορίνι.—*«Ἡλιοβασίλεμμα». (Στίχοι 14).*

ΤΙ ΖΗΤΩ;

Ὅλη γυρνῶ τοῦ κόσμ' αὐτοῦ τὴ σφαῖρα,
κἄτι ζητῶ, μὰ πάντοτε τὸ χάνω,
ὅμως θαρρῶ ποτέ, καμμιὰν ἡμέρα
δὲν θὲ νὰ τὤβρω ὅ,τι καὶ νὰ κάνω.

✱

Οὔτ' ἡ χαρὰ μ' ἀρέσει, οὔτε ἡ λύπη,
τὤνα σὰν ἔχω τἀντίθετο ζηλεύω·
θαρρῶ πῶς πάντα κἄτι τί μοῦ λείπει,
ὅ,τι κι' ἂν ἔχω κι' ἄλλο εὐθὺς γυρεύω.

✱

Θέλω γιὰ πάντα εὐτυχὴς νὰ γίνω,
τὴν εὐτυχία βάζω στὸ κυνῆγι,
μὰ κι' ἂν τὴν πιάσω, πάλι τὴν ἀφήνω
μέσ' ἀπ' τὰ χέρια μου γοργὰ νὰ φύγῃ.

✱

Κ' ἐκείνη δὲν μ' ἀρέσ' ὅταν τὴν ἔχω,
θέλω καλύτερα μακρυὰ νὰ μένῃ,
καλύτερ' ἀπὸ 'πίσω της νὰ τρέχω,
νὰ τὴν ζητῶ κι' αὐτὴ νἆναι κρυμμένη.

✱

Ζητῶ τὸν ἔρωτα κι' αὐτὸς σιμά μου
ἀμέσως τρέχει κι' ἀρχινᾷ νὰ ῥίχνῃ,
μὲ σαΐτες πληγώνει τὴν καρδιά μου
καὶ κἄποια ὀμορφιὰ κρυφὰ μοῦ δείχνει.

✱

Μὰ ὅμως γρήγορα μακρυὰ τὸν διώχνω,
ἡ ἐμμορφιές του γρήγορα περνοῦνε,
κ' ἐνῷ τὸ σῶμά μου στὸ μνῆμα σπρώχνω,
ἀκόμα οἱ πόθοι μου κἄτι ζητοῦνε.

✱

... Ἦλθα 'δῶ κάτω κἄτι νὰ ζητήσω,
κι' ὅταν θὰ φύγω θὰ ζητῶ ἀκόμα·
ζητοῦσα πρὶν 'στὸν κόσμο νὰ πατήσω,
θὲ νὰ ζητῶ κι' ὅταν θὰ γίνω χῶμα.

Ἀθῆναι **Νικολ. Κρανιωτάκης**

ΠΟΘΟΣ

Ἤθελα νὰ ἤμουν τῆς ἄνοιξις τ' ἀγέρι,
ὅπου σεῖ μὲ χάρι τῶν δένδρων τὰ κλαριά,
Ἤθελα νὰ ἤμουν τ' ἄσπρο περιστέρι,
τἄνθος τὸ δροσᾶτο μὲ τὴν εὐωδιά.

⁂

Γιὰ νὰ βαλσαμόνω κάθε πληγωμένη,
κάθε πονεμένη κι' ἄχαρη καρδιά,
γράμμα γιὰ νὰ φέρνω σὲ μιὰν ἀπελπισμένη,
νὰ στολίζω πάντα στήθη ἀγγελικά.

Πάτρας. **Λευκοθόη**

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἀνέγνωσα εἴς τινα γαλλικὴν ἐφημερίδα κἄτι, τὸ ὁποῖον μοῦ ἐπροξένησε φρικιαστικὴν ἐντύπωσιν βδελυγμίας.

Εἰς τὸ Παρίσι δηλαδὴ συνελήφθησαν ἐσχάτως καὶ παρεπέμφθησαν εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον μερικοὶ κτηνώδεις γονεῖς, διότι ἐπώλουν καὶ παρέδιδον τὰς ὀκταετεῖς καὶ δεκαετεῖς θυγατέρας των εἰς γέροντας σατύρους.

Εἶνε ζήτημα, ἂν δύναται νὰ ὑπάρξῃ δεύτερον ἔγκλημα παρουσιάζον συγχρόνως ἔνστικτα κακοήθη καὶ πεπωρωμένα ὅσον καὶ δείγματα ποιᾶς τινος βαθυτέρας οἰκογενειακῆς ἀποσυνθέσεως. Ὅσον καὶ ἂν ἦνέ τις κακοῦργος, ὅσην ψυχικὴν καὶ ἂν ἔχῃ καταρράκωσιν, τὸ σύνηθες εἶνε νὰ κρύπτῃ εἰς τὰ βάθη του ὡς φωτεινὴν ἀκτῖνα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀμόλυντον τὸ φίλτρον τῶν σπλάγχνων του, τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν τῆς οἰκογενείας του. Καὶ ὁ αἱματωμένος καὶ σκοτεινὸς τοῦ κακούργου νοῦς εὑρίσκει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον στιγμὰς θείας γαλήνης καὶ τρυφερᾶς ἁπαλότητος εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς οἰκογενειακῆς του στέγης. Ἀλλὰ τὴν στιγμήν, κατὰ τὴν ὁποίαν ξερριζωθῇ τόσον βαναύσως καὶ τόσον αἰσχρῶς καὶ τὸ τελευταῖον αὐτὸ λείψανον τῆς ἀνθρωπίνης ὀντότητος, τὸ φίλτρον καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ παιδιοῦ, βεβαίως καὶ πᾶσα ἰδιότης ἀνθρωπίνη συνεκλίπει καὶ ὁ ψυχολόγος ἐν συνειδήσει δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι εὑρίσκεται πρὸ ἑνὸς ἀνθρωποειδοῦς κτήνους. Τί τὰ θέλετε· ὁ νοῦς μου ἀδυνατεῖ νὰ συλλάβῃ εἰδεχθεστέραν πώρωσιν καὶ πλέον ἀποτρόπαιον ἔγκλημα ἀπὸ τὴν τοιαύτην πώλησιν τέκνου ὑπὸ τῶν ἰδίων του γεννητόρων. Εὐτυχῶς ἡ κοινωνία μας, καὶ ἂν δὲν ἔφθασεν ἀκόμη εἰς τὸν βαθμὸν τῆς προόδου τῶν μεγάλων κρατῶν, τῆς μένει ὅμως ἡ παρήγορος ὑπερηφάνεια, ὅτι δὲν ἔφθασε συγχρόνως καὶ εἰς τὴν ἠθικὴν αὐτὴν κατάπτωσιν.

⁂

Ἕτερον ἐν τούτοις γεγονός, λαβὸν χώραν ἐσχάτως ἐν Ἑλβετίᾳ, μοῦ ἐπροξένησε μεγαλειτέραν ἐντύπωσιν, διὰ τὸ ὅλως καινοφανὲς τοῦ πράγματος. Ἡ ἔγκριτος γερμανὶς συγγραφεὺς Ἴτσε Φραπάν, προσβληθεῖσα ἐσχάτως ἐκ καρκίνου, ἀπεσύρθη ἀπὸ τὴν εἰς τὰ γράμματα δρᾶσίν της καὶ ἐγκατασταθεῖσα ἐν Γενεύῃ διέθετε τὸν βίον της εἰς διαφόρους φιλανθρωπικοὺς σκοπούς. Εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν ἐγνωρίσθη μὲ τὴν ῥωσσίδα καλλιτέχνιδα Ἔμμαν Μάνδελμπαμ καὶ αἱ σχέσεις των σὺν τῷ χρόνῳ ἀπέβησαν τόσον στεναί, ὥστε καὶ συγκατῴκησαν, ἡ δὲ καλλιτέχνις μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως μεγίστης ἐπεδαψίλευε παντοίας περιποιήσεις εἰς τὴν ἀσθενοῦσαν φίλην της, φροντίζουσα διὰ τὰ πάντα καὶ ἐκτελοῦσα ἡ ἰδία χρέη νοσοκόμου. Αἰφνηδίως ὅμως ἕνα πρωῒ εὑρέθησαν ἀμφότεραι μὲ τὸν κρόταφον διάτρητον ἐκ σφαίρας πιστολίου, ἐκ τῆς ἀνακρίσεως δὲ προκύπτει, ὅτι αἱ δύο αὐταὶ ὑπάρξεις ἀπεφάσισαν νὰ τερματίσωσι τὸν βίον καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεώς των ταύτης εἶχεν ἀναλάβει ἡ Ῥωσσίς, ἥτις, ἀφοῦ ἐσκότωσε τὴν φίλην της, διὰ τοῦ αὐτοῦ πιστολίου ηὐτοκτόνησε καὶ ἡ ἰδία. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ εἶνε κἄπως πρωτοφανές, διότι ἕως τώρα ἐγνωρίζαμεν ἐραστάς, ἢ τὸ πολὺ συζύγους αὐτοκτονοῦντας ἐκ συμφώνου· ἀλλὰ θὰ ὁμολογήσετε, ὅτι εἶνε ὅλως νέον τὸ ν' αὐτοκτονοῦν δύο φίλαι ἐκ συμφώνου, βαρυνθεῖσαι τὴν ζωήν. Τίς οἶδε ποία συνταύτισις ἀπογοητεύσεων καὶ θλιβερῶν ἐγκοσμίων ἐντυπώσεων ἔφεραν ἐκ συμφώνου εἰς τὸ διάβημα αὐτὸ τὰ δύο ἐκεῖνα γυναικεῖα ὄντα, τὰ ἔχοντα ἐκ τῆς ἐπαγγελματικῆς των ἰδιοφυΐας ἐξημμένην τὴν φαντασίαν καὶ τὸν νοῦν!

Ὁ Μόνος

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΥΣΙ

ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ

«Στὴν ἄγνωστην ΑΛΒΑΝ»

Μεσάνυχτα! Τ' ἀστέρια τρεμοφέγγουνε σὲ καθάριο γαλανὸ οὐρανό.

Τ' ἀργυρόλαμπρο φεγγάρι ρίχνει τὶς στερνές του ἀχτῖδες, γιὰ νὰ κρυφτῇ σὲ 'λίγες στιγμὲς στοὺς κόλπους τῆς κοιμωμένης θάλασσας, ποῦ 'κεῖ κάτω τὰ νερά της λάμπουν σὰν χρυσῆ ἀπέραντη πλάκα στ' ἀντιφέγγισμά του. Ἕνα διάφανο συννεφάκι τὸ σκιάζει, ἀλλὰ περνάει γρήγορα, 'σὰν θλιβερὴ ἀνάμνησι σὲ στιγμὲς εὐτυχίας. Δροσερὸ ἀεράκι μυρωμένο ἀπὸ τὴν εὐωδιὰ τοῦ θυμαριοῦ κάνει τὶς ἀδύνατες καλαμιές, ποῦναι φυτρωμένες στὴν ὄχθη τοῦ ποταμιοῦ, ποῦ κυλᾷ ἥσυχα τὰ κρυσταλλένια του νερά, νὰ τρέμουν καὶ ν' ἀφήνουν ἕνα ψίθυρο, νανούρισμα γλυκὸ τῆς φύσης ποῦ κοιμᾶται τριγύρω!

Μονότονη ἔρχεται ἡ φωνὴ τοῦ γκιώνη. Συγχυσμένοι φθάνουν οἱ ἦχοι τῶν κουδουνιῶν καὶ τὰ βελάσματα τῶν κοπαδιῶν, ποῦ νυχτοβόσκουνε στὶς πλαγιὲς τῶν βουνῶν.

Παθητικὸ ἀκούεται τὸ τραγοῦδι λυγερῆς βοσκοπούλας καὶ πειὸ παθητικὰ τὸ ξαναλέει ἡ φλογέρα τοῦ τσοπάνου.

Εἶνε μεσάνυχτα! Καὶ ἄν, ὦ ἄγνωστη Ἄλβα, εἶνε ὤμορφο νὰ νοιώθῃς κοντά σου κάποιον τὸ δειλινό, γιὰ μένα εἶνε πειὸ ὤμορφο νὰ νοιώθω κἄποιαν κοντά μου στὴν μαγεμμένη σιγαλιὰ τῆς ὥρας αὐτῆς ποῦ λέγεται Μεσάνυχτα, καί, μαζὺ μὲ τὴν φλογέρα τοῦ τσοπάνου καὶ τὸν νανουριστικὸ ψίθυρο π' ἀφήνει τὸ τρεμούλιασμα τῶν καλαμιῶν, νὰ ἀκούω τὰ γλυκά της λόγια, ν' ἀναπνέω μαζὺ μὲ τὸ μυρωμένο ἀεράκι τοῦ βουνοῦ τὴν πνοή της, καὶ νὰ θαυμάζω, μαζὺ μὲ τὶς ἀσημένιες ἀχτῖδες τοῦ φεγγαριοῦ, τὶς ἀχτῖδες τῶν δακρυσμένων ματιῶν τῆς καλῆς μου!

Κόρινθος — *Θεόδ. Ι. Κουρούπης*

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΧΩΡΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑΣ

I

Σκοτεινὸ χειμωνιάτικο ἀπόγευμα. Βαρύς, μολυβένιος ὁ οὐρανὸς ἐφαίνετο μέσα ἀπὸ τὰ πυκνὰ κλαδιὰ τῶν γηραιῶν πλατάνων, ποῦ ὑψώνονται καὶ ἀπὸ τὰ δυὸ μέρη τῆς Ἱερᾶς ὁδοῦ. Ἀέρας ψυχρὸς καὶ διαρκής, ἐσάρωνε ὅ,τι εὕρισκε στὸν μεγάλον ἴσιο δρόμο, καὶ ἐστριφογύριζε τὰ ξηραμένα φύλλα 'στῆς γωνιαῖς ποῦ ἐσχημάτιζαν εἴτε τὸ τέλος καμμιᾶς μάνδρας, εἴτε τὰ σκορπισμένα ἐδῶ κι' ἐκεῖ σπήτια. Ἀδιάκοπο τὸ γλυκὺ κρυφομίλημα τῶν φύλλων τῆς δενδροστοιχίας, ἐχάριζε γλυκύτατη ἐντύπωσι 'στὸν διαβάτη, θαμβωμένον μὲ τὸ μαγευμένο τραγοῦδι τῆς φύσεως.

II

Πειὸ ἔξω, ὅταν ἐτελείωσεν ἡ μεγάλη στοά, ποῦ ἐσχημάτιζαν τὰ πυκνὰ κλαδιά, ἐφάνηκαν τὰ σύννεφα, ποῦ ἐσκέπαζαν ὁλόκληρον τὸν οὐρανό, καὶ ἐξαπλώθηκεν ἀπέραντος ὁ μεγάλος κάμπος. Δὲν ἤτανε σκοτάδι, γιατί δὲν εἶχε δύσει ὁ ἥλιος ἀκόμη, μὰ δὲν ἤτανε οὔτε φῶς, γιατί δὲν ἐφώτιζε ἀπὸ τὰ σύννεφα ὁ ἥλιος. Αὐτό, μαζὺ μὲ τὸ ἀτέλειωτο τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῦ κάμπου τὴν νεκρικὴ ἡσυχία, παρουσίαζαν ἕνα μεγαλεῖο, κι' ἐσκέφθηκα πῶς φαίνεται 'στὴν ἀληθινὴ τὴν φύσι ἀσήμαντος ὁ διαβάτης τῆς ζωῆς, αὐτὸς καὶ τὰ ὄνειρά του!...

III

Ἀργότερα ὁ μακρὸς κάτασπρος δρόμος μ' ἔφερε ἀνάμεσα σὲ λόφους καταπράσινους. Δεξιᾷ, ὁ ἕνας εἶχε 'στὴν κορυφή του μοναστῆρι, ποῦ ὁ ἀσβεστωμένος του τοῖχος ἄσπριζε ὅταν τὰ κυπαρίσσια ἄφηναν νὰ φαίνεται, ἀριστερᾷ ὁ ἄλλος, εἶχε 'στὴν ράχι του πεῦκα καταπράσινα καὶ φουντωμένους θάμνους. Πλεγμένα τὰ πεῦκα τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο παρουσίαζαν σύμπλεγμα ἁρμονικό, ἐνῷ τὰ φύλλα τους, σκορπισμένα 'στὸ χῶμα κάτω, ἔκαναν δύσκολον τὴν ἀνάβασιν 'στὸ ἀνηφορικό τους ἔδαφος. Ἐσταμάτησα τὸ βῆμά μου, καὶ ἐξεκούρασα τὸ βλέμμα σ' αὐτὴν τὴν ζωγραφιά.

IV

'Στὸ τέλος, ἐκκλησία παμπάλαιος. Ψηφιδωταὶ αἱ εἰκόνες της, ἀλλὰ κατεστραμμέναι 'στὰ περισσότερα μέρη. Ὁ Χρόνος καὶ ἡ Θρησκεία ἐκεῖ μέσα ἐπιβάλλουν τὸν σεβασμόν. Δύο-τρία κεριὰ ἀναμμένα ἐλαφρόνουν τὸ σκότος, ἀλλὰ ψῦχος πολὺ καὶ ψυχρότεροι οἱ τοῖχοι. Ἔσπευσα νὰ ἐξέλθω τοῦ ναοῦ μὲ ἀπερίγραπτον αἴσθημα φόβου καὶ γαλήνης. Ἕνας δεύτερος τοῖχος ἐξωτερικὸς ὑψοῦτο γύρω τοῦ ναοῦ. Εἰς πολλὰ μέρη ἐντελῶς κρημνισμένος, εἰς ἄλλα ἀκέραιος, παντοῦ ὅμως παλαιότατος, μὲ νὰ ἴχνη καιροῦ παρελθόντος. Ὑπάρχουν μέρη ὅπου κλίνει τόσον πολύ, ὥστε φαίνεται ὅτι μὲ τὸ παραμικρὸν φύσημα θὰ καταρρεύσῃ.

V

Ἔξω πάλιν εἰς τὸ ὕπαιθρον, καὶ μὲ τὴν ἐντύπωσιν ἀκόμη τῶν σκοτεινῶν εἰκόνων τοῦ ναοῦ, ἐκύτταζα περιέργως τὸν ἑτοιμόρροπον τοῖχον, σὰν νἄθελα σ' αὐτὸν ἐπάνω νὰ κρεμάσω ἕνα σωρὸ ἰδέαις μελαγχολικαῖς, ποῦ ἀπεκόμισα ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ προσκυνήματος. Ἐδοκίμασα τὴν ἀντοχήν του μὲ μεγάλον λίθον, τὸν ὁποῖον ἔρριψα ἐπάνω του. Μὰ ἕνα φτερούγισμα τρομαγμένο ἀκούστηκε, καὶ ἐπέταξε ἀπὸ τὴν κορυφὴ τοῦ τοίχου ἕνα κατάμαυρο πουλὶ μὲ μεγάλα πτερά. Σὲ μιὰ στιγμὴ εὑρέθηκε ψηλά, πολὺ ψηλά. Ἔξαφνα ἐστάθηκε, ἄνοιξε διάπλατα τὰ μαῦρα πτερά του, ἔρριξε παράξενη κραυγὴ καὶ ἐχάθηκε εἰς τὸ κενόν, ἀφοῦ διέγραψεν εἰς αὐτὸ μιὰ μεγάλη καμπύλη γραμμή. Καὶ ἡ πέτρα ἔπεσε πίσω ἀπὸ τὸν τοῖχο καὶ φαίνεται νὰ ἐκτύπησε τὸν φύλακα σκύλλο, διότι ἤρχισε νὰ γαυγίζῃ πένθιμα καὶ ἀδιάκοπα. Δὲν ἤλπιζα ὅτι θὰ ἀνησυχοῦν τόσον τὸ ἔρημον ἐκεῖνο μέρος καὶ ἔφυγα μελαγχολικός, ἐπιστρέφων εἰς τὴν πόλιν, ἐνῷ ἤκουα ἐπὶ πολὺ καὶ ὁλονὲν ἀσθενέστερον τὸ γαύγισμα τοῦ σκύλλου!...

Ἀθῆναι — *Γεῶργος Σάκ-φος*

Ἐν ὅσῳ τὸ σῶμά σου εἶνε ὑγιὲς καὶ ὁ βραχίων σου δυνατός, ἀφαίρει ἐκ τοῦ κέρδους σου καὶ θέτε κατὰ μέρος ὅ,τι χρειάζεται διὰ τὰς ἡμέρας τοῦ γήρατός σου.

ΟΡΟΙ
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Εἶνε γνωστὸν εἰς τοὺς παρακολουθοῦντας τὴν «Ἑλλάδα» ὅτι συμμετέχουν εἰς τὴν συνεργασίαν αὐτῆς καὶ οἱ ἀναγνῶσται τοῦ φύλλου, ἀδιάφορον ἂν ἦναι ἢ ὄχι συνδρομηταί.

Τὸ σύστημα τοῦτο ἔφερεν ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, διότι μεταξὺ τοῦ μεγάλου ποσοῦ τῶν ἀποστελλομένων χειρογράφων γίνεται ἐπιλογὴ καὶ ἐγκρίνονται τὰ καλλίτερα, τὰ δὲ ἐγκρινόμενα δημοσιεύονται μὲ τὴν σειράν των, ἀναλόγως δηλ. τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἀπεστάλησαν. Ἀλλ' ἀπὸ μηνῶν ἡ ἀποστολὴ ηὔξησε τόσῳ πολύ, ὥστε ἡ «σειρὰ» κατήντησε τρομακτική. Πολλοὶ μᾶς διατυπώνουν παράπονα ἐπὶ τούτῳ. Στέλλουν κἄτι τι. Τὸ σταλὲν ἐγκρίνεται, ἀναγγέλλεται διὰ τοῦ φύλλου ἡ ἔγκρισις, ἀλλὰ παρέρχονται δύο, τρεῖς, ἐνίοτε καὶ πέντε μῆνες, χωρὶς νὰ δημοσιεύεται τὸ ἐγκριθέν. Τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς μεγάλης πλησμονῆς χειρογράφων, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐγκριθέντων. Μερικοὶ ὅμως ἐκ τῶν ἀποστελλόντων ἔργα, ὅταν ἴδουν ὅτι ταῦτα ἐνεκρίθησαν, ἀ υπομονοῦν διὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν καὶ μᾶς ἐρωτοῦν, δι' ἐπιστολῶν, τὸν λόγον τῆς βραδύτητος, καὶ πολλάκις παραπονοῦνται. Τὰ παράπονά των εἶναι δίκαια, ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδική μας τάξις ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς ἀνάγκης. Προσεπαθήσαμεν νὰ εὕρωμεν τρόπον πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν παραπονουμένων. Ὁ μόνος τρόπος, ὁ ἐπιβαλλόμενος ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως, ἦτο νὰ ὁρισθῇ ἓν τίμημα δι' ὅσους τυχὸν ἤθελαν νὰ προτιμηθοῦν τὰ δημοσιεύματά των. Ὅσον ὅμως καὶ ἂν ἦτο μικρὸν τὸ τίμημα τοῦτο, πιθανὸν ν' ἀπεδίδετο εἰς ταμιευτικὸν σκοπὸν τοῦ φύλλου. Ἐν τούτοις, ἄλλος τρόπος διὰ νὰ γίνεται προτίμησις δὲν ὑπάρχει ἐκτὸς αὐτοῦ. Ἀπεφασίσθη λοιπὸν νὰ τεθῇ τὸ κατώτατον ὅριον τοῦ τιμήματος, 5 μόνον λεπτά, κατὰ στίχον. Δηλαδή, ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου ἐνεκρίθη ἓν ἔργον, θὰ βλέπῃ εἰς τὴν σχετικὴν στήλην (ἥτις φέρει τὸν τίτλον «Ἡ συνεργασία τῶν ἀναγνωστῶν») ἐκτὸς τῆς ἐγκρίσεως καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν στίχων, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται τὸ ἐγκριθὲν ἔργον του. Τότε, ἐὰν μὲν θέλῃ νὰ περιμένῃ τὴν σειράν, θὰ ἦνε βέβαιος ὅτι μετὰ 3 ἢ 4 μῆνας ἀσφαλῶς θὰ δημοσιευθῇ τοῦτο, ἐὰν δὲ ἐπείγεται νὰ τὸ ἴδῃ δημοσιευμένον ἀμέσως, θὰ ὑπολογίζῃ ἕκαστον στίχον πρὸς 5 λεπτά, θ' ἀποστέλλῃ τὸ ἀντίτιμον, διὰ χαρτονομίσματος ἢ ταχυδρ. ἐπιταγῆς (ὅταν ὑπερβαίνῃ τὴν δραχμήν), καὶ μόλις τὸ ἀντίτιμον τοῦτο φθάσῃ εἰς τὰ γραφεῖα μας, τὸ ἔργον του θὰ δημοσιεύεται εἰς τὸ ἀμέσως προσεχὲς φύλλον.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ προτίμησις αὕτη καὶ ἡ διατίμησις τῶν 5 λεπτῶν κατὰ στίχον ἰσχύει ***μόνον διὰ τὰ ἐγκριθέντα*** καὶ ὄχι δι' ὅλα τὰ ἀποστελλόμενα.

Οἱ ὅροι λοιπὸν τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν συνεργασίαν τοῦ φύλλου συνοψίζονται εἰς τὰ ἑξῆς:

«Ἕκαστος ἀναγνώστης δύναται νὰ στέλλῃ εἰς τὰ γραφεῖά μας πρὸς δημοσίευσιν πρωτότυπα ἢ ἐν μεταφράσει διηγήματα, ποιήματα, περιγραφάς, ἐντυπώσεις, ἀνέκδοτα, γνωμικά, διαγωνισμούς, εἰκόνας κλπ. Μίαν ἑβδομάδα μετὰ τὴν λῆψίν των, ὁ ἀποστολεὺς εἰδοποιεῖται διὰ τῆς στήλης «Ἡ συνεργασία τῶν ἀναγνωστῶν» ἂν τὸ παρ' αὐτοῦ σταλὲν ἐνεκρίθη. Ἂν δὲν ἐγκριθῇ δὲν δημοσιεύεται τίποτε σχετικόν. Πλὴν τῆς ἐγκρίσεως, βλέπει ἀναγραφόμενον ἐν τῇ ἰδίᾳ στήλῃ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν στίχων, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται τὸ δημοσίευμά του. Τότε, ἐὰν μὲν θέλῃ, θὰ περιμείνῃ τὴν σειρὰν (ἔχων ὑπ' ὄψιν του ὅτι προηγοῦνται αὐτοῦ πολλοὶ ἄλλοι), ἐὰν δὲ βιάζεται νὰ ἴδῃ τὸ ἔργον του δημοσιευόμενον, τότε θὰ ὑπολογίζῃ ἕκαστον στίχον αὐτοῦ πρὸς 5 λεπτά, θ' ἀποστέλλῃ τὸ ἀντίτιμον καὶ τὸ ἔργον του προτιμώμενον θὰ δημοσιεύεται ἀμέσως. Ἡ προτίμησις καὶ τὸ 5λεπτον κατὰ στίχον ἰσχύουν μόνον διὰ τὰ ἐγκριθέντα».

ΣΑΝΤΟΡΗΝΟΙ-VIEUX

Οἶνοι ἐπιτραπέζιοι, ἐπιδόρπιοι, εὐστόμαχοι, τονωτικοὶ δι' ἀναρρωννύοντας δι' ἀσθενεῖς τῶν ἡφαιστειογενῶν κτημάτων

Ἰατροῦ **Μαυρομμάτη**

Διὰ χημικῆς ἀναλύσεως εὑρέθησαν ἔχοντες οἰνόπνευμα ὁ μὲν 11 ¹/₂]οο ὁ δὲ 13]οο, καὶ σίδηρον 0,02.

Ἄλλοι Εὐρωπαϊκοὶ καὶ Ἑλληνικοὶ εὐγενεῖς οἶνοι περιέχουν χημικῶς ἀπὸ 11 ο]ο μέχρι 16,38 καὶ σίδηρον δὲν ἔχουν.

Ὅστις ἀνεύρῃ οἰνόπνευμα πρόσθετον ἢ ξένην πρόσθετον οὐσίαν ἀμειφθήσεται γενναίως. — *Ὁδὸς Λέκα ἀριθ. 7*

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΜΥΡΣΙΝΗ

32

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ.—*Ὁ Κρατῖνος πρόκειται ν' ἀγωνισθῇ εἰς τὸ Στάδιον τῆς Ὀλυμπίας μὲ τὸν Κλέωνα, τοῦ ὁποίου τὴν ἀδελφὴν Αὐγὴν εἶχεν ἀγαπήσει ὑπὸ τὸ ὄνομα Μυρσίνη.—Ὅλη ἡ Ἑλλὰς παρακολουθεῖ μετ' ἀγωνίας τὸ ἀποτέλεσμα, διότι ὁ πατὴρ τοῦ Κλέωνος εἶχε φονεύσει τὸν πατέρα τοῦ Κρατίνου (πάλιν εἰς τοὺς ἀγῶνας) καὶ ἤδη οἱ δύο νέοι θὰ ἀγωνισθοῦν ὁ μὲν πρὸς ἐκδίκησιν τοῦ φόνου τοῦ πατρός του, ὁ δὲ πρὸς σωτηρίαν τοῦ οἴκου του, ὅστις εἶχεν ἀτιμασθῇ διὰ τοῦ πατρικοῦ ἐγκλήματος. Εὑρισκόμεθα εἰς τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῶν ἀγώνων, καθ' ἣν πρόκειται νὰ λυθῇ τὸ δρᾶμα. Ὁ Κρατῖνος μεταβαίνει εἰς τὸ Στάδιον. Ἡμεῖς ἂς μεταβῶμεν εἰς τὴν σκηνὴν τῶν Συρακοσίων, πρὸς συνάντησιν δηλαδὴ τοῦ Κλέωνος, τῆς Αὐγῆς καὶ τῶν γονέων των, τοῦ φονέως Δαμοξένου καὶ τῆς θελκτικῆς Λυκίσκας.*

(Ἡ Συνέχεια)

Ὁ Ἀντίνοος μᾶς ἐπρόλαβε καὶ εὑρίσκεται ἤδη ἐνώπιον τῶν Συρακουσίων.

Ἐξομολογεῖται πρὸς αὐτοὺς τὸ τόλμημα, τὸ ὁποῖον ἔκαμε τὴν τελευταίαν νύκτα, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ τοὺς βοηθήσῃ, καὶ δακρύων σχεδὸν καταλήγει:

—...Ἀλλ' ἡ σκληρὰ Μοῖρα δὲν ἐπεδοκίμασε τὴν πρᾶξίν μου, καὶ ἐτύφλωσεν αὐτὸν τὸν Κλέωνα, ὁ ὁποῖος ἀγνοῶν τὰς προσπαθείας μου ἀνέτρεψε τὰ πάντα. Τώρα πλέον πᾶσα ἐλπὶς ἐχάθη.

Ὁ Δαμόξενος ἤκουε σκυθρωπὸς ἀπὸ ἑνὸς σκίμποδος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκάθητο.

Ὅταν ὁ Ἀντίνοος ἐτελείωσεν, ἠγέρθη τοῦ καθίσματος καὶ βηματίζων βραδέως εἶπε:

—Ποῖος ἠξεύρει, ἴσως δὲν ἐχάσαμεν ἀκόμη τὰ πάντα!

Ὁ μικρὸς προσεπάθησε νὰ τοὺς ἐνθαρρύνῃ.

—Αὐτὸ εἶνε ἀληθές, εἶπεν. Ὁ Κρατῖνος εἶνε ἐντελῶς ἐξηντλημένος. Καθ' ὅλην τὴν τελευταίαν νύκτα δὲν ἐκοιμήθη ἐντελῶς. Πρὸ ὀλίγου, ὅτε ἐχωρίσθημεν, ἦτο τρομακτικῶς ὠχρός. Οἱ ὀφθαλμοί του ἐφαίνοντο βυθισμένοι εἰς τὰς κόγχας των, τὰ χείλη του ἦσαν λευκά. Ἀπ' ἐναντίας ὁ Κλέων ἐκοιμήθη καλῶς καὶ τὸν εἶδα ἀκμαιότατον. Ἄλλως τε, μοῦ παρήγγειλε νὰ σᾶς εἴπω νὰ μὴ ἀνησυχῆτε, ἀλλὰ νὰ ἑτοιμασθῆτε διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἑσπέρας.

Οὐδεὶς ἀπήντησεν εἰς τὰς παρηγορίας ταύτας.

Ὁ Δαμόξενος ἔκυψε τὴν κεφαλήν, ὡσεὶ διατελῶν ὑπὸ τὸ βάρος ἐνυπνίου ἐφιάλτου.

Ἡ Λυκίσκα ἤσθμαινεν, ὡσὰν νὰ μὴ ἐπήρκει ὁ ἀὴρ εἰς τὴν ἀναπνοήν της.

Ἡ Αὐγὴ ἔκλαιεν.

Οὐδεὶς ἐκ τῶν τριῶν εἶχε κοιμηθῇ τὴν νύκτα. Οὐδ' αὐτὸς ὁ Ξενοκράτης.

—Τὸ πλῆθος σπεύδει ἀθρόον εἰς τὸ Στάδιον, ἐπανέλαβεν ὁ νεανίσκος. Δὲν εἶνε καιρὸς νὰ ἐξέλθωμεν;

—Διατί τόση βία; εἶπεν ὁ Δαμόξενος.

—Διὰ νὰ εὕρετε θέσιν.

—Καὶ τί θὰ μᾶς ὠφελήσῃ.

—Θὰ μάθετε ἐνωρίτερα τὸ ἄγγελμα.

—Θὰ διασαλπισθῇ μὲ τόσον κρότον, ἐπανέλαβεν ὁ Συρακούσιος, ὥστε καὶ εἰς τὸν Ἅδην ἂν κρυφθῶμεν, θὰ τὸ ἀκούσωμεν.

—Θὰ μείνετε λοιπὸν ἐδῶ;

—Ὄχι. Θὰ ἐξέλθωμεν ἀμέσως, εἶπεν ἡ Λυκίσκα. Καὶ στραφεῖσα πρὸς τὴν Αὐγὴν προσέθηκε:

—Εἰδοποίησε, καλή μου, τὸν γέροντα νὰ μᾶς ἀκολουθήσῃ.

Ἡ Αὐγὴ ἠγέρθη βραδέως καὶ ἀπομάσσουσα τὰ δάκρυά της διηυθύνθη εἰς τὸ βάθος τῆς σκηνῆς.

Κάτω εἰς τὸ ἔδαφος, ἐπὶ ἑνὸς τάπητος ἦτο ὁ γέρων ἐξηπλωμένος.

Ἡ κόρη τὸν ἐκάλεσεν ἀπὸ τῆς θύρας, ἀλλ' ἐκεῖνος δὲν ἤκουσεν.

Ἐπλησίασε καὶ εἶδεν ὅτι ἐκοιμᾶτο.

Τὸ ἀνήγγειλε πρὸς τοὺς γονεῖς της, μὴ τολμῶσα νὰ τὸν ἀφυπνίσῃ.

—Δὲν ἐκοιμήθη, τοὺς εἶπε, καθ' ὅλην τὴν νύκτα καὶ ἴσως εἶνε ἁμάρτημα νὰ τοῦ διακόψωμεν τὸν ὕπνον.

Ἡ Λυκίσκα ἐσκέφθη ἐπ' ὀλίγον.

—Πῶς εἶνε δυνατόν, εἶπε, νὰ ἐξέλθωμεν χωρὶς τὸν Ξενοκράτην; Νὰ τὸν ἀφήσωμεν κοιμώμενον εἰς τοιαύτην ἡμέραν; Αὐτὸς ὁ ἴδιος θὰ παραπονεθῇ.

Ὡς ἐὰν μία σκέψις τοὺς ὤθησε, κατηυθύνθησαν ὅλοι πρὸς τὸν θάλαμον, ὅπου ἐκοιμᾶτο ὁ γέρων.

Ἀνέπνεε βαθέως, χωρὶς νὰ ῥογχάζῃ, ἐνῷ ἐπὶ τοῦ προσώπου του διεγράφετο ἡ χαρὰ καὶ ἡ γαλήνη κἄποιας γλυκείας ὀπτασίας.

—Δυστυχῆ φίλε μου, ἐψιθύρισεν ὁ Δαμόξενος, οὔτε τὴν παρηγορίαν τοῦ ὕπνου δύνασαι πλέον νὰ ἔχῃς.

Ἡ γενειάς του ἐταλαντεύετο ῥυθμικῶς μαζῆ μὲ τὴν ἀναπνοήν του καὶ εἰς τὰς γωνίας τῶν χειλέων του προσεπάθει νὰ ἐμφωλεύσῃ κἄποιο μειδίαμα.

Ἦτο σπαρακτικὸν νὰ τὸν ἀφυπνίσουν, ἀλλ' ὅπως ὅλαι αἱ πράξεις των, ἐπεβάλλετο καὶ αὐτὴ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης.

Ἡ Λυκίσκα ἐφώναξε μὲ ἁπαλότητα τὸ ὄνομά του.

Ὁ γέρων δὲν ἐκινήθη.

Ἠναγκάσθη νὰ ἐντείνῃ τὴν φωνὴν καὶ ἐπὶ τέλους τὸν ἀφύπνισεν.

Ὁ γέρων ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ φῶς χαρᾶς ἐφώτισε πρὸς στιγμὴν τὸν θάλαμον.

Ἀλλὰ τὸ φῶς ὑπῆρξε βραχύ, ὅπως ὅλαι αἱ ὡραῖαι στιγμαί.

Διετέλει ἀκόμη ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ ὕπνου καὶ ἐμειδία· ἀλλὰ μόλις συνῆλθε καὶ εἶδεν ἀπέναντί του τὰ πρόσωπα καὶ τὴν πραγματικότητα, συνωφρυώθη ἐκ νέου καὶ τὸ φῶς ἐσβέσθη.

—Φεύγομεν, Ξενοκράτη, ἡ ὥρα ἔφθασεν, εἶπεν ἡ Λυκίσκα.

—Τί παράδοξον ὄνειρον! ἐτραύλισεν ὁ γέρων.

—Θὰ μᾶς τὸ διηγηθῇς καθ' ὁδόν, ἐπανέλαβεν ἡ Συρακουσία.

—Ὄχι, τέκνον μου, εἶνε σοβαρόν.

—Διατί τότε δὲν μᾶς τὸ λέγεις;

—Τὸ χέρι αὐτὸ ποῦ βλέπετε, λέγει ὁ γέρων, ἔσφιγξε πρὸ ὀλίγου μὲ ἀγάπην τὴν χεῖρα τοῦ... Κρεύγα.

—Ὅλοι ἀφῆκαν ἐλαφρὰν κραυγὴν ἐκπλήξεως.

Ὁ Δαμόξενος ἔκρυψε τὸ πρόσωπον.

—Ἐξακολούθει, γέρον, εἶπεν ὁ Ἀντίνοος.

—Τὸν εἶδα εἰς τὸν ὕπνον μου μειδιῶντα, ἐπανέλαβεν ὁ Ξενοκράτης, ὡς ἐὰν τὸ μῖσός σας εἶχε σβεσθῇ καὶ ὁ ἐμπαθὴς χωρισμός σας ἐλησμονήθη.

—Ἀλλοίμονον... ἐγόγγυσεν ὁ Συρακούσιος.

—Τίποτε ἄλλο; ἠρώτησεν ἡ Λυκίσκα.

—Τὸ ὄνειρον μοῦ φαίνεται αἴσιον. Ἂς ἐλπίζωμεν προσέθηκεν ὁ γέρων, ἀφοῦ δὲν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν τίποτε καλλίτερον.

Ἐκίνησαν νὰ ἐξέλθουν, ἀλλ' ὁ Δαμόξενος ἵστατο προσηλωμένος εἰς τὴν γῆν.

—Ἂς πηγαίνωμεν, τοῦ εἶπεν ἡ Λυκίσκα.

—Κἄποια δύναμις μὲ κρατεῖ ἐδῶ.

—Θὰ μείνῃς λοιπόν; ἠρώτησαν οἱ ἄλλοι τὸν Δαμόξενον.

—Νὰ μείνω θέλω, ἀλλὰ πρέπει νὰ φύγω. Ἕνα ἀόριστον φόβον αἰσθάνομαι πρὸς τὴν ὄχθην τοῦ Ἀλφειοῦ, ἀλλ' ἡ ἀνάγκη μὲ σύρει πρὸς αὐτήν. Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς ἐγκαταλείψω μόνους.

Ἐκίνησαν διὰ νὰ ἐξέλθουν.

Ὁ Δαμόξενος ἔτεινεν ἐπ' ὀλίγον τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν, ἐψιθύρισε κἄποιαν μυστικὴν προσευχὴν καὶ τοὺς ἠκολούθησε, λέγων:

—Ἂς γίνῃ τὸ θέλημα τῆς Μοίρας.

⁂

Οἱ ἄνδρες οἱ σπεύδοντες εἰς τὸ Στάδιον καὶ αἱ γυναῖκες αἱ βαδίζουσαι πρὸς τὴν ὄχθην παρετήρουν μετά τινος τρόμου τὴν οἰκογένειαν τοῦ Συρακουσίου.

Ὅλοι πλέον τοὺς ἐγνώριζαν.

Τὴν ὥραν ἐκείνην ὁ εἷς ἦτο ὠχρότερος τοῦ ἄλλου ἐκ τῶν δεινοπαθημάτων τῆς νυκτός.

Ὁ Δαμόξενος δὲν ἐτόλμα νὰ ὑψώσῃ τὸ βλέμμα πρὸς τοὺς διαβάτας καὶ οἱ διαβάται δὲν ἐτόλμων πλέον νὰ τὸν χλευάσουν.

Εἶχε τὴν ὄψιν μάρτυρος καὶ ἀπὸ τῆς μορφῆς του ἐξεπέμπετο ἡ ὀδύνη τῆς τραγῳδίας.

Τὸ ὑπερήφανον σῶμα τῆς Αὐγῆς εἶχε καμφθῇ ὑπὸ τὴν θλῖψιν. Οἱ ὀφθαλμοί της ἦσαν ὑγροί, τὰ χείλη της ὑπέτρεμαν.

Οἱ διαβάται ἐπρόσεχαν περισσότερον αὐτήν.

Ἠκούσθη καθ' ὁδὸν καὶ μία φράσις:

—Ἡ καλλονὴ ἔχει μεγαλεῖον, ὅταν πάσχῃ.

Οἱ Συρακούσιοι ἐπροχώρουν σιωπηλοί, χωρὶς νὰ προσέχουν εἰς τοὺς ξένους.

Ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι ἐφοβοῦντο νὰ ὁμιλήσουν μήπως βεβηλώσουν τὴν ἱερὰν Ἄλτιν.

Ἐβάδιζαν ὡς ἁμαρτωλοὶ καὶ τὸ πλῆθος τοὺς ἔβλεπεν ὡς παρεισάκτους.

⁂

Ὅταν ἔφθασαν εἰς τὴν ὄχθην, ὁ Ἀντίνοος τοὺς ηὗρε θέσιν καλήν, ὑπὸ τὴν σκιὰν ἑνὸς δένδρου.

Ἐκεῖ ἥπλωσαν τὰ ὑφάσματά των, ἀπέθηκαν τὰ τρόφιμα, τὸ ὕδωρ καὶ τὸν οἶνόν των καὶ ἐκάθησαν μὲ τοιοῦτον τρόπον, ὡς ἐὰν προσεπάθουν νὰ κρυβοῦν ἀπὸ τὰ πέριξ βλέμματα.

Ὁ Ἀντίνοος τοὺς ἀπεχαιρέτισε μὲ θερμὰς νεανικὰς φράσεις, πλήρεις ἐλπίδων.

—Ἔχετε θάρρος, τοὺς εἶπεν εἰς τὸ τέλος. Μὴ κινηθῆτε ἀπ' ἐδῶ καὶ πρῶτος ἐγὼ θὰ ἔλθω ἄγγελος τῆς χαρᾶς.

—Ἂς σὲ ἀκούσουν οἱ Θεοί, εἶπεν ὁ Ξενοκράτης.

—Ἐγὼ θὰ σᾶς ἀναγγείλω τὴν νίκην, εἶπε καὶ πάλιν ὁ Ἀντίνοος... Χαίρετε.

Ὁ νεανίσκος ἐχάθη εἰς τὸ πλῆθος καὶ οἱ Συρακούσιοι ἔμειναν μόνοι.

Ὁ Δαμόξενος εἶχε συσπειρωθῇ πλησίον τοῦ κορμοῦ τοῦ δένδρου, ἡ Λυκίσκα συνωμίλει μὲ τὸν Ξενοκράτην καὶ ἡ Αὐγὴ παρηκολούθει μὲ τὸ βλέμμα της τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ.

Τοιουτοτρόπως ἦσαν ὅταν ἔφθασαν εἰς τὴν ὄχθην.

—Πῶς θὰ ἦνε τάχα τὸ βράδυ, ὅταν θὰ φύγουν;

⁂

Κραυγαί, θόρυβος, βοὴ ἐτάραξαν τὰς ὁδοὺς τῆς Ὀλυμπίας.

Τί συμβαίνει ἐνώπιον τῶν ἱερῶν;

Ἂς σπεύσωμεν ἐκεῖ, διότι τὰ γεγονότα δὲν μᾶς περιμένουν πλέον.

Ἐνῷ τὸ πλῆθος συνωστίζετο, προχωροῦν εἰς τὸ Στάδιον, ἤχησαν σάλπιγγες καὶ ὅλοι ἐστράφησαν πρὸς τὰ ὀπίσω.

Ἤρχοντο ἐξ Ἤλιδος οἱ Ἑλλανοδίκαι μὲ τοὺς ἀγωνιστάς.

—Τόπον... τόπον εἰς τοὺς ἄρχοντας καὶ εἰς τοὺς ἥρωας! ἐκραύγαζεν ἐνθουσιῶν τὸ πλῆθος.

Ἐστάθησαν ὅλοι διὰ νὰ ἴδουν τὴν λαμπρὰν παρέλασιν, ἥτις ἀπετέλει ἓν τῶν ὡραιοτέρων θεαμάτων τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

Οἱ Ἑλλανοδίκαι ἐπροχώρουν σοβαροί, στεφανωμένοι καὶ φέροντες τὰς βασιλικὰς πορφύρας των.

Ἠκολούθουν οἱ ἄρχοντες τῶν ἀγώνων ἐστεμμένοι ὅλοι κατὰ τάξιν, καὶ μετ' αὐτοὺς ἤρχοντο οἱ ἀγωνισταί.

Δὲν ἦτο πλέον θέαμα, ἀλλὰ γοητεία.

Τὰ ὡραιότερα τῆς Ἑλλάδος σώματα, οἱ ἀκμαιότεροι ἄνδρες ἀπετέλουν τὴν τάξιν τῶν ἀγωνιστῶν.

Δὲν εἶχαν γυμνωθῇ ἀκόμη· ἀπ' ἐναντίας, ἔφεραν τοὺς μᾶλλον πολυτελεῖς χιτῶνάς των καὶ στεφάνους εἰς τὴν κεφαλήν.

Ὑπὸ τὸ ἔνδυμά των ὅμως τὸ βραχὺ διεγράφοντο αἱ θεσπέσιαι γραμμαὶ τῶν ἐνσάρκων ἐκείνων ἀγαλμάτων.

Ἰδοὺ ἡ ζωή, ἡ δόξα, ἡ ἀκμή, ἡ ἐλπὶς τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τοὺς ἄνδρας τούτους θὰ λάβουν οἱ Πανέλληνες παραδείγματα μιμήσεως, διὰ νὰ πληρώσουν πάλιν μεθαύριον τὰς παλαίστρας καὶ τὰ γυμνάσια, ἀσκοῦντες τὸ σῶμα, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ὑπηρετοῦν ὄχι τόσον ἑαυτούς, ὅσον τὴν πατρίδα.

Ἡ μαγεία ὅμως τοῦ θεάματος δὲν ἀπέσπασε τὴν σκέψιν τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὸ κύριον θέμα τῆς ἡμέρας.

Καὶ τὸ θέμα αὐτὸ δὲν ἦσαν οἱ ἀγῶνες γενικῶς, ἀλλ' ἡ μέλλουσα μονομαχία Κλέωνος καὶ Κρατίνου.

Μόλις τὸ πλῆθος ἀντελήφθη τοῦτον μεταξὺ τῶν ἀγωνιστῶν, ἐξέσπασεν εἰς ἐπευφημίας.

Κατ' ἀρχὰς ἠρώτων πολλοὶ ποῖος εἶνε.

—Δὲν γνωρίζεις τὸν Κρατῖνον; ἔλεγαν ἄλλοι.

—Μὰ τὸν Δία, τὸν γνωρίζω ἀλλὰ δὲν τὸν βλέπω.

—Ἰδοὺ αὐτός... ὁ ὡραιότερος ὅλων.

—Σ' ἐξορκίζω... ποῦ εἶνε;

—Ἀλλὰ δὲν βλέπεις λοιπόν; Ἰδοὺ αὐτός, ὁ ὁποῖος χαιρετᾷ τὸ πλῆθος.

—Ὦ Θεοί!... ἔλεγε κατάπληκτος ὁ πρῶτος,... πῶς μετεβλήθη τοιουτοτρόπως;

—Ἀλήθεια... ὁμοιάζει πρὸς νεκρόν.

—Ἀλλ' αὐτὸς πάσχει...

—Ἀλλοίμονον, πῶς θ' ἀγωνισθῇ;

— Κάτι τοῦ ἔκαμαν... Εἶνε δυνατόν ποτε νὰ νικήσῃ;

Καὶ ἄλλοι περαιτέρω ἔλεγαν:

— Εἶνε ὠχρότερος τῆς ὁμίχλης.

— Λησμονεῖτε τὸ πάθος του;

— Ἀλλ' αὐτός θ' ἀποθάνῃ, ἐὰν ἡττηθῇ.

— Θὰ μιμηθῇ τὸν πατέρα του.

Τὸ πλῆθος συνεκινεῖτο περισσότερον.

— Χαῖρε, Κρατῖνε! ἐκραύγαζαν πολλοί.

— Διὰ σὲ ἡ Νίκη!

— Ὁ Πίνδαρος ἐχόρδισε τὴν λύραν του.

— Αἱ Ἀθῆναι καὶ οἱ σύμμαχοι σὲ περιμένουν.

— Κρατῖνε, θάρρος, ἐκραύγαζαν ἄλλοι, τὴν ἑσπέραν θὰ ἑορτάσωμεν.

— Ὡραῖε Κρατῖνε, νικητὴς ἢ νεκρός!

⁂

Αὐτὸς ἦτο ὁ θόρυβος, τὸν ὁποῖον ἤκουσαν ἀπὸ τῆς ὄχθης οἱ Συρακούσιοι.

— Ἐπευφημοῦν τὸν Κρατῖνον, ἐτραύλισεν ὁ γέρων.

Οὐδεὶς τοῦ ἀπήντησεν.

Ὁ Δαμόξενος συνεσπειρώθη περισσότερον καὶ ἡ Λυκίσκα ἔβλεπε τὸ ἔδαφος.

Ἡ Αὐγὴ ἤγειρε τὴν κεφαλὴν καὶ ἔβλεπε πρὸς τὴν Ὀλυμπίαν.

Ὅταν ἤκουσε τὸ ὄνομα τοῦ Κρατίνου, ἔκυψε πάλιν καὶ κρύπτουσα τὸ πρόσωπόν της, ἀφῆκε τὰ δάκρυα νὰ ρεύσουν ἐλεύθερα.

Ἡ πομπὴ ἐπροχώρει εἰς τὸ Στάδιον.

Αἱ ἐπευφημίαι ἐγίνοντο βροντωδέστεραι, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κρατίνου ἀντήχει ἤδη καθ' ὅλην τὴν Ἱερὰν Ὀλυμπίαν.

— Ὡραῖε Κρατῖνε, ἠκούετο πανταχόθεν, τὴν νίκην ἢ τὸν θάνατον!

«Τὴν νίκην ἢ τὸν θάνατον»! ἤκουε πανταχόθεν! ὁ Κρατῖνος.

Ἡ καρδία του εἶχε ταραχθῇ καὶ ἡ ὄψις του κατέστη ὠχροτέρα.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ πλήθους τοῦ ἔφερεν εἰς τὰ χείλη μειδίαμα καὶ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἀλλ' εἰς τοὺς ἀγωνιστὰς δὲν ἐπιτρέπονται τὰ δάκρυα, οὐδὲ κατὰ τὰς ὥρας τοῦ θριάμβου των.

Προσεπάθει, διὰ τοῦτο, νὰ τὰ κρύψῃ εἰς τὰ βάθη τῶν ὀφθαλμῶν του καὶ ἐκεῖνα, μὴ δυνάμενα νὰ ἐκρεύσουν, ἔβρεχαν μέχρις ὀδύνης τὴν ψυχήν του.

Καὶ ἐν μέσῳ τῆς βοῆς καὶ τοῦ ταράχου, καταπίνων δυσκόλως τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ λαοῦ, εὕρισκε καιρὸν νὰ σκεφθῇ:

«Διατί οἱ ἄνθρωποι μοῦ θέτουν τὸ δίλημμα μεταξὺ νίκης καὶ θανάτου; Θεωροῦν κακὸν τὸν θάνατον καὶ μοῦ τὸν ἐπισείουν ὡς τιμωρίαν; Διατὶ δὲν ἐννοοῦν ὅτι προθύμως θὰ ἐχάριζα τὴν ζωήν μου εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος θὰ μ' ἔσωζεν ἀπὸ τὸ σημερινὸν μαρτύριον; Τάχα ἐλπίζω πλέον νὰ εὕρω πουθενὰ τὴν γαλήνην καὶ τὴν χαράν; Ὢ βωβοὶ καὶ ψυχροὶ τάφοι τοῦ Κεραμεικοῦ, πόσον ἐννοῶ τώρα τὰ θέλγητρά σας!»

Τὸ πλῆθος ἐβόα καὶ ὁ Κρατῖνος ἐξηκολούθει νὰ σκέπτεται:

«Πόσον ὡραία εἶνε ἡ σημερινὴ ἡμέρα διὰ ν' ἀποθάνῃ κανείς! Πιστεύσατέ με, Ἀθάνατοι δὲν σᾶς ζητῶ μεγαλείτερον δῶρον ἀπὸ ἕνα θάνατον ὡς τὸν σημερινόν, θάνατον φωτιζόμενον ἀπὸ τὸν ἥλιον τοῦ Ἰουλίου, ἐπὶ τῆς ἄμμου τοῦ Σταδίου, κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ θριάμβου, ἐνώπιον χιλιάδων θεατῶν. Ἰδοὺ τέλος ἀνθρώπου, τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ ζηλεύσῃ καὶ Θεός».

Ἡ βοὴ ἐγίνετο πλέον θορυβώδης καὶ αἱ σκέψεις τοῦ Κρατίνου περισσότερον μαῦραι.

«Δὲν σᾶς ζητῶ, μεγάλοι Θεοί, τοιοῦτο τέλος διὰ τὴν δόξαν του μόνον. Δὲν ἐνθυμεῖται τάχα ὁ Ζεὺς ὅτι ἐνωπιόν του ὡρίσαμεν συνάντησιν μὲ τὴν Αὐγὴν πέραν τοῦ κόσμου τούτου; Ἰδοὺ διατὶ ἀγαπῶ καὶ τὸν θάνατον. Διότι θὰ μὲ βοηθήσῃ νὰ τὴν εὕρω».

Βαθμηδὸν ἡ ἰδέα αὐτὴ ἤρχισε νὰ βυθίζεται εἰς τὸν νοῦν του.

Δὲν ἐσκέπτετο μόνον τὸν θάνατον· ἤρχισε νὰ τὸν ποθῇ.

Καὶ τόσον ἦτο ἐξηντλημένος ἐκ τῆς ἀγρυπνίας καὶ τοῦ πάθους, ὥστε ἤρχισε νὰ πιστεύῃ ὅτι θὰ τὸν εὕρῃ.

(Ἕπεται συνέχεια)

Δὲν ὑπάρχει οὔτε ἀληθὴς εἰρήνη, οὔτε ἀληθὴς χαρὰ δι' ἐκείνους, οἵτινες πράττουσι τὸ κακόν.

⁂

Μὴ λέγε ποτὲ περὶ τῶν ἀπόντων, εἰμὴ ἐκεῖνο, ὅπερ θὰ ἔλεγες περὶ αὐτῶν, ἐὰν ἦσαν παρόντες.

ΒΟΥΤΥΡΟΝ & ΤΥΡΟΝ
ΕΞΟΧΟΥ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΘΑ ΕΥΡΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟΥ κ.
Δ. ΚΟΤΤΙΚΑ
22 ΟΔΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 22

ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΚΑΙ ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΣΥΦΙΛΙΔΙΚ. ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ
ΟΔΟΣ ΚΛΕΙΣΟΒΗΣ 9.-Πάροδος Πλατείας Κάνιγγος.
Διευθυντὴς καὶ χειρουργῶν ἰατρὸς
ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΩΡΕΤΤΗΣ
Εἰδικὸς μαιευτήρ, Γυναικολόγος, Συφιλιδολόγος
ΥΦΗΓΗΤΗΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Ὁ κ. Μωρέττης δέχεται καθ' ἑκάστην 8—9 π. μ., 12—1 καὶ 4—6 μ. μ. τοὺς πάσχοντας ἐκ Συφιλιδικῶν καὶ Γυναικολογικῶν Νοσημάτων, καθὼς ἐπίσης καὶ τοὺς πάσχοντας ἐξ ἀνικανότητος, σπερματορροίας, ἀκρατείας οὔρων, αἱμορροΐδων, παθήσεων οὐρήθρα, προστάτου καὶ ἐν γένει πάσης νόσου τῶν γεννητικῶν ὀργάνων ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Ἀσφαλὴς θεραπεία τῆς στειρώσεως ἐφ' ὅσο ὀφείλεται εἰς ὀργανικὴν πάθησιν. Ὅσαι ἐκ τῶν ἐξετασθεισῶν Κυριῶν ἔχουσιν ἀνάγκην ἐγχειρήσεως, γίνονται δεκταὶ καὶ ἐντὸς τῆς Κλινικῆς, ὅπως ἐγχειρηθῶσιν.

Ἐν τῇ ἰδίᾳ Κλινικῇ γίνονται δεκταὶ καὶ ἐπίτοκοι, ὅπως γεννήσωσιν ἐν ὅλῳ ἰδιαιτέρῳ διαμερίσματι, ὅπου μόνον τῷ Διευθυντῇ καὶ τῇ Μαίᾳ τοῦ καταστήματος ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος.

ΟΔΟΣ ΚΛΕΙΣΟΒΗΣ 9
(Πάροδος Πλατείας Κάνιγγος)

ΜΠΛΟΚ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ

Ἐξεδώκαμεν ἐφέτος τρία εἴδη ΜΠΛΟΚ ἡμερολογίων, ἐξ ὧν τὰ δύο πρῶτα, ἤτοι τὸ μεσαῖον σύνηθες σχῆμα, ὡς καὶ τὸ μέγα διὰ γραφεῖα, ἐξετυπώθησαν ἐν ΙΤΑΛΙᾼ.

Τὸ τρίτον ἐπιτραπέζιον ἐξετυπώθη ἐν ΛΕΙΨΙᾼ. Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. ἐνδιαφερόμενοι νὰ ζητήσουν δείγματα καὶ τιμάς.

ΠΑΛΛΗΣ & ΚΟΤΖΙΑΣ

ΚΥΡΙΟΙ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΙ
Ὅσοι καὶ ὅσαι δὲν ἔχετε μαλλιά.

Ἀφίχθη ἐν τῇ πόλει μας ὁ κ. ***Ἀχιλλεὺς Α. Γῶγος***, ὁ ὁποῖος ἐπὶ 35 ἔτη ἔκαμε τὸν γύρον τοῦ Κόσμου, περιελθὼν ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην, ὁλόκληρον τὴν Ἀμερικήν, ὁλόκληρον τὴν Ἀφρικήν, Αὐστραλίαν, Κίναν, Ἰαπωνίαν κλπ. ὅπου ἀνεκάλυψε φάρμακον, διὰ τοῦ ὁποίου θεραπεύει ἀσφαλῶς τοὺς μὴ ἔχοντας μαλλιά, μουστάκια, φρύδια, τοὺς πάσχοντας πτῶσιν τῶν τριχῶν, ἄνδρας καὶ γυναῖκας. Θεραπεύει ὅλα τὰ νοσήματα τῆς ἐπιδερμίδος τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ προσώπου, χωρὶς οἱ θεραπευόμενοι νὰ καταβάλλουν τὰ χρήματα εἰς τὸν ἴδιον, ἀλλὰ εἰς τρίτον πρόσωπον, ἢ εἰς τὴν Τράπεζαν, μέχρι τελείας θεραπείας.

ΤΜΗΜΑ ΚΟΜΜΩΣΕΩΣ

Μὲ ἐπίπλωσιν ἐντελῶς πρωτοφανῆ διὰ τὰς Ἀθήνας, μετὰ μηχανικῶν καθεκλῶν καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ ἐργαλεῖα πρωτοφανῆ.

Ἐπωφεληθῆτε τῆς εὐκαιρίας
ΑΧΙΛΛΕΥΣ Α. ΓΩΓΟΣ
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 56

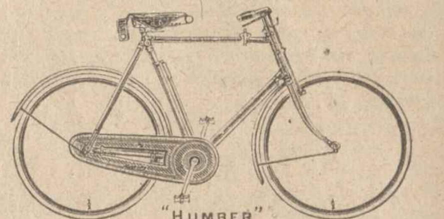

"HUMBER"

Ὅ,τι δήποτε ζητήσετε διὰ τὰ ποδήλατα καὶ αὐτοκίνητά σας θὰ τὸ εὕρητε μόνον εἰς τὸ κατάστημα ποδηλάτων κ. ***Βήχου.***

Ἀριθ. 3. Περίβολος Βουλῆς
Ἀριθ. Τηλεφώνου 590.

ΕΠΙΠΛΑ
ΚΡΕΒΒΑΤΙΑ ΑΓΓΛΙΚΑ
ΕΜ. ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
Ἀριθμὸς 108

ΛΟΥΒΡ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Β. Δ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΑ
ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ
ΤΑ
ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΑ
ΚΑΙ
ΤΑ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΚΑΙ ΝΕΑΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗΝ
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 123—125 ΑΘΗΝΑΙ

100 δρ. βιβλία μὲ **5** δρ. κατὰ μῆνα
Ἐκδοτικὸς Οἶκος Γεωργίου Δ. Φέξη (Ἀθῆναι) **Ζητήσατε Τιμολόγιον** (δωρεάν)

ΑΠΟ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Τὴν νύκτα τῆς παραμονῆς τῶν Θεοφανείων ἀνοίγουνε—λέγει ἡ παράδοσις—οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀφήνουν σ' ἐκεῖνον ποῦ προφθάσῃ καὶ ζητήσῃ ὅτι ζητήσει. Πολλοὶ ἐκάθησαν ὡς τὰ μεσάνυχτα καὶ ἄλλοι ὡς τὴ μία καὶ εἶδαν τοὺς οὐρανοὺς ν' ἀνοίγουν κ' ἐζήτησαν χαρά, καὶ ἔγιναν εὐτυχισμένοι, κ' ἐζήτησαν χρήματα, κι' ἔγιναν πλούσιοι.

Μὲ τὴν ἐλπίδα αὐτὴ εἶχε σηκωθεῖ τὴν ὥρα ἐκείνη καὶ ἡ ἄμοιρη, ἡ φτωχὴ ἡ κυρὰ-Παύλαινα, ποῦ ὁ ἄνδρας της τὴν εἶχε λησμονήσει στὰ ξένα, ἀφίνοντάς την μὲ τρία ἀνήλικα παιδιά. Ὁ Κὺρ-Παῦλος ἤτανε ράφτης. Ἐκαθώτανε μέσα στὸ σπίτι μὲ τὴ γυναῖκά του, ντυμένος τὰ παληά του ροῦχα, μὲ τὰ γυαλιὰ περασμένα ἀπὸ τὰ αὐτιά, μ' ἕνα σκουφάκι στὸ κεφάλι, καὶ μὲ ζεστὲς πάνινες παντοῦφλες, κ' ἔρραβε πάντοτε, γελαστός, ἀγαθός, μὲ τὸ τραγοῦδι στὸ στόμα. Ἦρθε ὅμως καιρός, καιρὸς δυστυχισμένος, ποῦ ἡ δουλειὰ τοῦ κὺρ-Παύλου λιγόστεψε καὶ ἦρθε καιρὸς ποῦ ἡ δουλειὰ τοῦ κὺρ-Παύλου ἐσώθηκε. Καὶ ὁ δυστυχισμένος πατέρας, ποῦ τριγυριζώτανε ἀπὸ τρία παιδιὰ ποῦ ἐφώναζαν «ψωμὶ» ἀπεφάσισε νὰ φύγῃ γιὰ τὰ ξένα. Μόνο αὐτὴ ἡ ἐλπίδα τοῦ ἔμενε.

Ἐφίλησε τὴ γυναῖκά του ποῦ ἐσπάραζε καὶ τὰ παιδιά του ποῦ ἔκλαιγαν, κ' ἔφυγε. Ποιὸς ξέρει κατὰ ποιό μέρος τὸν ἔσπρωξε τὸ χέρι τῆς Μοίρας. Ἡ ἀλήθεια εἶνε πῶς ἄφησε μιὰ ἀδύνατη γυναῖκα μὲ τρία παιδιά, τό μεγαλείτερο 11 χρονῶν, βουτυγμένους στὴ δυστυχία.

Οὔτε ἕνα τόσο-δὰ σημάδι ἔδειξε ἔπειτα στὴν ἀπελπισμένη οἰκογένειά του ὅτι μποροῦσε νὰ ζῇ κάπου. Ἡ δύστυχη γυναῖκά του ρίχτηκε γερὰ στὴ δουλειά, νὰ σώσῃ τὰ παιδιά της ποῦ πείναγαν. Τὸ πλύσιμο καὶ τὸ μπάλωμα καὶ τὸ σιδέρωμα τῶν ρουχῶν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τῆς ἔδινε 3-4 φράγκα τὴ βδομάδα, ὥστε νὰ αἰσθανθῇ τὴν ἀνάγκη νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Θεόν. Ἔπειτα μεγάλωσε ὁ Γεώργης—τὸ πρῶτό τους παιδὶ—κ' ἔδωσε ὁ Θεὸς νὰ βρῇ μιὰ δουλειὰ σ' ἕναν μαστροτσαγγάρη. Ἔ! τώρα εἶχαν περάσει ἡ μεγάλες γιορτὲς ὅπως-ὅπως μὲ ψωμί, μὲ τυρί, μὲ τίποτ' ἄλλο ἐκεῖ, ἡ λύπη ὅμως καὶ ἡ δυστυχία τοὺς ἐπλάκωνε τὴ καρδιά, ὥστε νὰ φαίνωνται πάντοτε λυπημένοι. Κάποια, κρυφὴ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἐλπίδα εἶχε τώρα ἡ κυρὰ-Παύλαινα. Εἶχεν ἀκούσῃ γιὰ τὴ νύκτα τῶν Θεοφανείων... Δὲν εἶχε δοκιμάσει ποτὲ νὰ καθήσῃ. Αὐτὴ τὴ φορὰ ὅμως, κρυφὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, γεμάτη ἀπὸ ἐλπίδα, εἶχε σηκωθῇ καὶ εἶχε καθήσει στὸ ὀρθάνοικτο παράθυρο περιμένοντας. «Ποιὸς ξέρει;...» ἐσκέπτετο.

⁂

Ἡ ὧρες περνοῦσαν· εἶχε κτυπήσει τώρα τὸ μεγάλο ὡρολόγι τῆς πόλεως 11 καὶ μισή. Ἡ κυρὰ-Παύλαινα ἔτρεμε ἀπὸ τὸ κρύο ποῦ ἐρχώτανε ἀπὸ τὰ χιονισμένα βουνά. Δὲν μιλοῦσε διόλου. Μερικὲς φορὲς τὰ μάτια της ἔκλειναν καὶ τὸ κεφάλι της ἔπεφτε πρὸς τὰ ἐμπρός. Ἔπειτα ξύπναγε ἄξαφνα. Ἔρριχνε τὰ μάτια της στὸν οὐρανὸ καὶ ἐστεκώτανε ἄφωνη, περιμένοντας.

Ἔπειτ' ἀπὸ λίγο, μέσα στὴν ἠρεμία, ἀκούστηκε ἡ καμπάνα τοῦ ὡρολογιοῦ ἀπὸ μακρυὰ ἀργὰ-ἀργὰ καὶ ἐπιβλητικά. Ἐχτύπησε μεσάνυχτα. Ἡ κυρὰ-Παύλαινα ἔβαλε δυνάμεις, ἄφησε ἕνα στεναγμὸ καὶ ἐξακολουθοῦσε νὰ βλέπῃ πρὸς τὸν οὐρανό.

Ἔξαφνα ἕνας σεισμὸς ἔκανε νὰ τρέμῃ τὸ σπίτι, ἕνας φοβερὸς σεισμὸς καὶ πίσω του παρατεταμένο τρομακτικὸ μούγκρισμα. Ὁ οὐρανὸς ἐχωρίσθηκε εἰς δυὸ μέρη, καὶ εἰς τὸ μέσον ἀνοίχθηκε ἕνα χάος φωτεινό.. Ἡ πόλις ἐφωτίσθη σὰν ἀπὸ Ἥλιο, κ' ἕνας θόρυβος ἄρχισε νὰ γίνεται, ὅπως ἀκριβῶς γίνεται ὅταν ἡ βροχὴ ραγδαία πέφτῃ ἐπάνω στὰ φύλλα τῶν δένδρων. Ἡ κυρὰ-Παύλαινα φοβισμένη ἔφερε τὰ δυὸ χέρια στὸ στῆθος καὶ παρεκάλεσε τὸν Θεὸν νὰ τῆς στείλῃ «χαρὰ καὶ χρήματα». Ἀπὸ τὸ φωτεινὸ βάθος ἔπεφταν κάτω- νά! ἐκεῖ μέσα στὴν αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ της- ὁλόχρυσα, φωτεινὰ κομμάτια, χρυσός, λίρες, χρήματα. Ἡ κυρὰ-Παύλαινα ἤθελε νὰ μιλήσῃ, ἀλλὰ ἡ γλῶσσά της ἐπιάσθη. Ἐπροσπάθησε νὰ περπατήσῃ, νὰ βγῇ στὴν αὐλή, ἀλλὰ τῆς ἦτον ἀδύνατο. Τὰ πόδια της ἐκαρφώθησαν ἐκεῖ, καὶ μέσα στὴ γεμάτη ἀγωνία, ἀλλὰ μάταιη πάλη της, ὁ οὐρανὸς ἔκλεισε, τὰ ἄστρα τὸν ἐπλημμύρισαν, τὸ σκοτάδι ἐσκέπασε πάλι ὅλη τὴ γῆ, καὶ ἔγινε πάλι βαθειὰ σιωπή. Μόνο ἡ κανονικὴ ἀναπνοὴ τῶν παιδιῶν της, ποῦ κοιμώσανε μέσα, ἀκουότανε. Ἡ κυρὰ-Παύλαινα καταφοβισμένη ἔκλινε ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο καὶ παρετήρησε στὴν αὐλή. Τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἕνα ἁπαλὸ ἀεράκι ἐκούνησε τὰ φύλλα τῶν δένδρων καὶ ἔκανε ἕνα μικρὸ θόρυβο μέσα στὸ σκοτάδι. Ἡ κυρὰ-Παύλαινα ἐφοβήθη. Σὰν νὰ εἶδε μάλιστα κάποια σκιὰ σὰν φάντασμα νὰ φεύγῃ ἐκεῖ ἔξω. Ἔκλεισε μὲ ὁρμὴ τὸ παράθυρο, ἐγδύθηκε γρήγορα κ' ἔτρεξε στὸ κρεββάτι, ἐνῷ τ' αὐτιά της ἐβούϊζαν καὶ οἱ παλμοὶ τῆς καρδιᾶς της ἦσαν δυνατοί.

⁂

Ἐπέρασαν μερικὰ δευτερόλεπτα κ' ἔξαφνα μέσα στὴν ἡσυχία τῆς νύχτας ἀκούστηκαν κτύποι, σὰν νὰ κτυποῦσε κάποιος τὴν ἐξώπορτα. Ἡ κυρὰ-Παύλαινα ἐνόμισε, ὅτι τὴν περικυκλοῦσαν φαντάσματα καὶ χώθηκε κάτω ἀπὸ τὸ πάπλωμα σὰν τρελλή. Ἐκεῖ καὶ τὴν ἀναπνοή της ἐκράτησε γιὰ ν' ἀκούσῃ. Κι' ὅταν ἄκουσε πάλι τὴν πόρτα νὰ κτυπᾷ, πιὸ καθαρὰ τώρα, ἀνατρίχιασε. Ἐπέρασαν ἀκόμη μερικὰ δευτερόλεπτα, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ἡσυχία ἔκανε ν' ἀκούγεται καθαρὰ ἡ ἀναπνοὴ τῶν βαθειὰ κοιμωμένων παιδιῶν. Κι' ἄξαφνα ἀκούστηκαν πάλι οἱ κτύποι πιὸ δυνατά.

— Μητέρα, κάποιος κτυπάει ἔξω. Ἐφώναξε ὁ μεγαλείτερος γυιός της, ποῦ ξύπνησε τὴ στιγμὴ ἐκείνη.

— Ἔτσι μοῦ φαίνεται· γιὰ σήκω καὶ κύτταξε, παιδί μου. Εἶπε ἡ μητέρα του καὶ ἐκινήθηκε νευρικὰ στὸ κρεββάτι της. Ὁ Γιώργης ἐσηκώθηκε καὶ πῆγε στὴν πόρτα.

— Ποιὸς εἶνε; Εἶπε πρὶν ἀνοίξῃ.

— Ἄνοιξε, παιδί μου. Χριστιανὸς εἶμαι. Δὲν γνωρίζω κανέναν ἐδῶθε. Ὅλοι ἔχουν κλειστά, ὅλοι κοιμοῦνται. Ἄνοιξέ μου καὶ θὰ σὲ πληρώσω· Μόνο γι' αὐτὴ τὴν νύκτα νὰ φάω καὶ νὰ κοιμηθῶ. Ἀποκρίθηκε μία φωνὴ ἀνδρική.

Ὁ Γιώργης δὲν ἤξευρε τί νὰ κάμῃ. Ἐσκέφθηκε κάμποσο κ' εἶπε:

— Δὲν μπορῶ!... Ἐδῶ εἴμαστε οἰκογένεια... Δὲν ἔχουμε ψωμί... Κρεββάτι ἔχουμε, μά... δὲν σὲ ξέρω... Δὲν ξέρω.

Ὁ Γιώργης δὲν κατώρθωσε ν' ἀκούσῃ κάτι ποῦ εἶπεν ὁ ξένος τὴ στιγμὴ ἐκείνη. Κάτι ἔβγαλε ἀπο τὸ στῆθός του, κάτι σὰν λυγμό.

— Ἄνοιξέ μου, παιδί μου, νὰ χαρῇς ὅ,τι ἀγαπᾷς. Δὲ θέλω ψωμί, τίποτα δὲν θέλω. Θέλω νὰ ἡσυχάσω αὐτὴ τὴ νύκτα κάτω ἀπὸ μία στέγη... Αὔριο φεύγω.

— Δὲν ξέρω, δὲν μπορῶ, πήγαινε σὲ ἄλλο σπῆτι!

Καὶ ὁ Γιώργης πῆγε νὰ φύγῃ.

— Νὰ σοῦ δώσω χρήματα, καλέ μου ἄνθρωπε. Ἄνοιξε. Νά, ἂν θέλῃς δέκα - εἴκοσι - πενῆντα φράγκα. Πόσα θέλεις;

Ὁ Γιώργης, ὅταν ἄκουσε ἔτσι, ἐστάθη:

— Δὲν ἔχουμε ψωμί, εἶπε, εἴμαστε φτωχὴ οἰκογένεια. Ἀφοῦ μᾶς δίνῃς λεπτά, ἔλα.

Ἔβαλε τὸ κλειδὶ καὶ ἄνοιξε.

(Ἕπεται τὸ τέλος) ***Κών. Ρώτ.***

ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΙΛΑΛΟ

„ΤΟ ΕΡΗΜΟΚΛΗΣΙ"

Εἰς τὴ ραχοῦλα 'κεῖ 'ψηλὰ
ποὖνε τὸ 'ρημοκλῆσι
τὸ σήμαντρό του μιὰ φορὰ
σ' τὸ χρόνο θὰ κτυπήσῃ.

⁂

Καὶ τὰ καντήλια τὰ σβυστά,
ὁπόταν θὰ γιορτάσῃ,
σὰν θ' ἀκουσθῇ φωνὴ παπᾶ
κἄποιος θὰ τὰ ἀνάψῃ.

⁂

Κἄποια χαρὰ μὲ τὸν καιρὸ
αὐτὸ τὸ περιμένει,
κι' ἂς στέκῃ ἔτσι δὰ βουβὸ
κ' ἡ πόρτα του κλεισμένη.

⁂

Κἄποια χαρά... Μὰ τί νὰ 'πῶ
ἐγώ, τί νὰ προσμένω;
Νὰ φεύγῃ βλέπω τὸν καιρὸ
μέσα ς' τὸν κόσμο ξένο

⁂

Μὲ τὴν καρδούλα σφαλιστή,
μὲ χείλη νεκρωμένα,
δίχως ἐλπίδα μιὰ κρυφὴ
καὶ δίχως γέλοιο ἕνα...

Ἰωάν. Δ. Ροντήρης

ΕΖΗΤΗΣΑ

Ἐζήτησα τῆς λήθης τὸ νερὸ
νὰ πάω μονάχος μου νὰ φέρω,
γιὰ νὰ τὸ πιῶ νὰ σ' ἀρνηθῶ,
γιατί δὲν ὑποφέρω.

⁂

Μὰ τὸ νερὸ ἐστείρεψε
καὶ τώρα πειὰ δὲν τρέχει,
τὸ 'μπόδισε ἡ ἀγάπη σου
ποῦ αἰχμάλωτό σου μ' ἔχει.

Δόγης

Η ΝΕΙΑ ΚΑΛΟΓΡΗΑ ΚΑΙ ΤΟ ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΟ

Στὸν φίλο μου Γιῶργο Ἀλεξίου

Ἀπάνω σ' ἕνα θεώρατο ἀκρωτήριο, ποῦ χώνεται στὴ θάλασσα σ' αὐτὸ τὸ καταπράσινο βουνό, καὶ στὴν ἄκρη τοῦ γκρεμνοῦ, βρίσκεται ἕνα μοναστῆρι λευκό, μικρό, συμμαζωχτὸ σὰν ψυχούλα ποῦ λαχταρᾷ καὶ τρέμει μπροστὰ στὸ ἄγριο πέλαγος. Μέσα σ' ἕνα κελλὶ τοῦ μοναστηριοῦ αὐτοῦ, κάτω ἀπ' τὴν κανδήλα ποῦ ρίχνει ἕνα τρεμουλιαστὸ φῶς, διακρίνεται ἀπ' τὸ παράθυρό του ἡ γλυκειὰ μορφὴ μιᾶς νειᾶς καλογρηᾶς ποῦ διαβάζει τοὺς «Χαιρετισμοὺς τῆς Θεοτόκου». Μιᾶς καλογρηᾶς ποῦ εἶνε σὰν ἕνα ἀνοιξιάτικο τριαντάφυλλο, τὸ ὁποῖον ἄνοιξε σ' ἕναν ἴσκιο ἱερό, καὶ τοῦ ὁποίου τὴν μυρωδιὰ.... τὴν ἔπνιξεν ἡ εὐωδιὰ τοῦ λιβανιοῦ.... Τριγύρω στὸ μοναστῆρι, ποῦ εἶνε μιὰ ὄασις μέσα σὲ ἔρημο, βασιλεύει σιωπή. Ἡ φύσις σιωπᾷ σὰν νὰ θαυμάζῃ καὶ αὐτὴ τὴν καλογρηά, καὶ σὰν νὰ μὴ θέλῃ νὰ τὴν ἀνησυχήσῃ ἀπ' τὴ θεία μελέτη της....

⁂

Μονάχα ἀγνάντια.... ἀπ' τὸ μοναστῆρι, στὸ πέρα βουνό, μέσα στὰ πυκνὰ ρουμάνια, ἕνας βοσκὸς νυχτοβοσκάει τὰ πρόβατα καὶ μὲ τὴ φλογέρα του γλυκοξυπνάει ὅλη ἐκείνη τὴν ἐρημιὰ καὶ τὴ σιωπὴ ποῦ βασιλεύει 'κεῖ πέρα. Τί δὲν λέει ἡ φλογέρα ἑνὸς βοσκοῦ σὰν παίζεται τέτοια ὥρα καὶ σὲ.... τέτοιον τόπο! Ὅ,τι μπορεῖ νὰ ὀνειρευθῇ ἡ νειότη, ὅ,τι λαχταράει καὶ ὅ,τι ποθεῖ στὴν πρώτη χαρὰ τῆς ζωῆς βγαίνει μαζὶ μὲ τὸ τραγοῦδι μέσα ἀπ' τὴν καρδιὰ τοῦ βοσκοῦ, ὅπως σκορπιέται ἡ μυρωδιὰ ἀπ' τὸ λουλοῦδι ἀγάλια ἀγάλια.

Ὅλη ἡ πλάσις 'κεῖ πέρα ἀκούει μαγεμμένη τὸ φλογερὸ λάλημα ποῦ τρέμει κι' ἀνεβαίνει στὸ ἱερὸ μοναστῆρι....

Τὸ παθητικὸ αὐτὸ τραγοῦδι τοῦ βοσκοῦ ἔκαμε ἔξαφνα τὴν καλογρηὰ ν' ἀφήσῃ τὸ «Χαῖρε, Νύμφη Ἀνύμφευτε» καὶ νὰ παραδοθῇ σ' ἕνα μαγικὸ ὄνειρο ἀγάπης. Τὴν ἔκαμε νὰ λησμονήσῃ τὲς ὑπερκόσμιες ὑποχρεώσεις τοῦ ἀγγελικοῦ της σχήματος καὶ νὰ αἰσθανθῇ κἄποια τρικυμία στὴ ψυχή της, τὴν ὡς ἐκείνη τὴ στιγμὴ γαληνεμμένη. Ἔκαμε νὰ κυμαίνεται ἡ ἀνησυχία καὶ ἡ τύψις κάτω ἀπὸ τὸ μαῦρο πέπλο της ποῦ συμβολίζει τὸν παρθενικό της γάμο μὲ τὸν Ἀθάνατον Νυμφίον, τὸν ὁποῖον [illegible] οἱ παθητικοὶ ἀντίλαλοι τῆς φλογέρας τοῦ βοσκοῦ.

⁂

Μὰ 'κεῖ ποῦ οἱ φλογεροὶ λογισμοὶ τῆς καλογρηᾶς τὴν εἶχαν φέρει ἔξω ἀπὸ τάγιο μοναστῆρι, τὴν εἶχαν ρίξῃ στὴ ζωή,.... τῆς [illegible] ἀπ' τὴν ἡδονὴ καὶ ἐνόμιζε σὰν νὰ διάβαινε ἀπὸ μέσα της φιλὶ μιᾶς νέας ζωῆς, ἀντήχησε [illegible] βαρειὰ βαρειὰ ἀπ' τὸ κωδωνοστάσιο τὸ σήμαντρο [illegible] Ἀνατρίχιασε [illegible] [illegible] «Χαῖρε, Νύμφη, [illegible]» [illegible] χείλη [illegible] [illegible] ζητοῦσε συγχώρησιν.... καὶ σὰν νὰ τὸ ὑποσχόταν αἰώνια ἀγάπη.

Δημήτριος Ε. Καλαντζόπουλος

ΝΕΟΙ ΡΥΘΜΟΙ

Στ' ἄγνωστο «ΦΩΣ ΜΟΥ» ποῦ μὲ φωτίζει, μὲ θερμαίνει, μὲ [illegible] τὸ τ' ἄγνωστο.

Κάτι ποῦ εἶνε μέσα στὰ μάτια Σου,
τὰ [illegible] Σου τ' ἀγαπημένα,
κάτι ποῦ δὲν [illegible] τὰ γελάκια Σου,
[illegible] Σου τὰ ὀνειρεμένα...

Τὴ νύχτα μὲ τ' ἀστέρια μίλησα,
[illegible]
τὶς μαργαρίτες ἐξεφύλλισα,
[illegible] τὰ φύλλα.

Τ' ἐρώτησα [illegible]
ποῦ εἶνε τῶν ματιῶν Σου ἡ ἔννοια,
[illegible]
[illegible] δένδρα...

Κ' οἱ μαργαρίτες ποῦ ἐξεφύλλισα
[illegible] Σου ἀκόμα,
γιὰ ἐκδίκησί Σου, ὦ Βασίλισσα,
[illegible] χώμα.

Πρόθυμα καὶ τὰ φύλλα λάλησαν
[illegible] ἡ μαγεία Σου,
γιατὶ [illegible] Σου [illegible]
[illegible] Σου.

Τώρα τί λένε τὰ μάτια Σου
τὸ ξέρω.... [illegible]
τ' ἀδέλφια Σου... Καὶ τὰ γελάκια Σου
[illegible] ὀνειρεμένα...

Ναύπλιον. ***Ἀλέκος Μουτζουρίδης***

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΙΣΑΝ ΣΙΚΕΛΙΑΝ

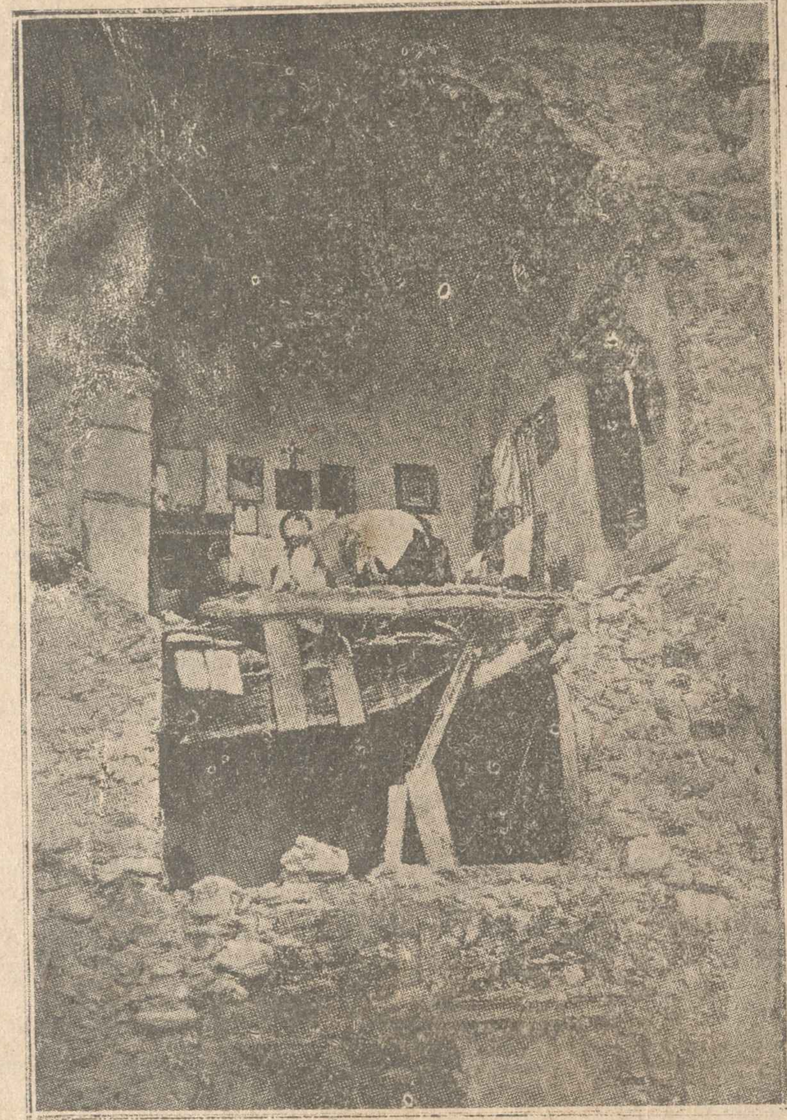

ΜΕΣΣΗΝΗ.—Ὁ κοιτὼν ἑνὸς ἱερέως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ S. Liberale. Κατεστράφη ὁλόκληρος ἡ οἰκία καὶ διεσώθη μόνον τὸ εἰκονοστάσιον.

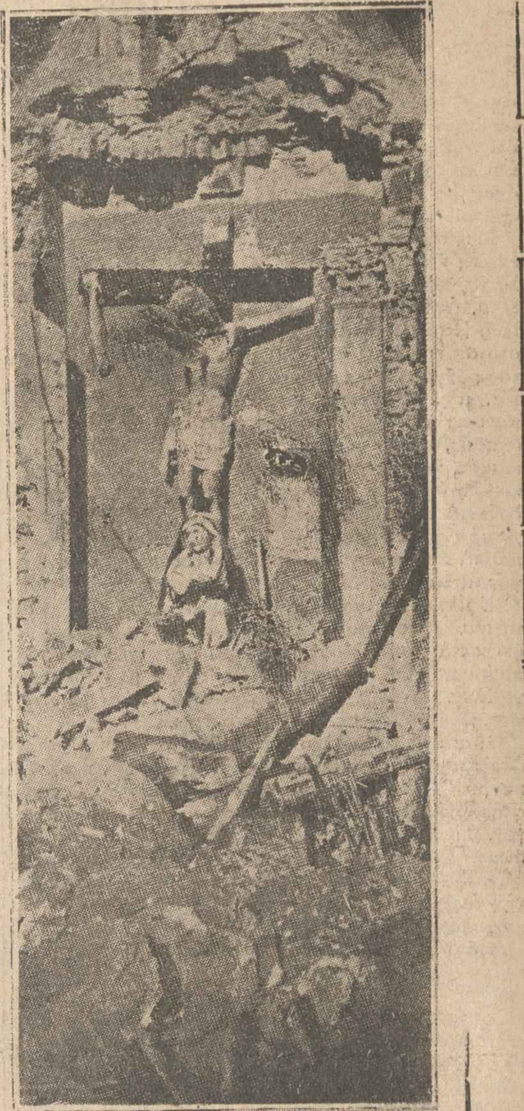

ΜΕΣΣΗΝΗ.—Ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν τῆς «Addolorata» ἀπέμεινε μόνον ὁ Ἐσταυρωμένος καὶ τὸ ἄγαλμα τῆς Παναγίας.

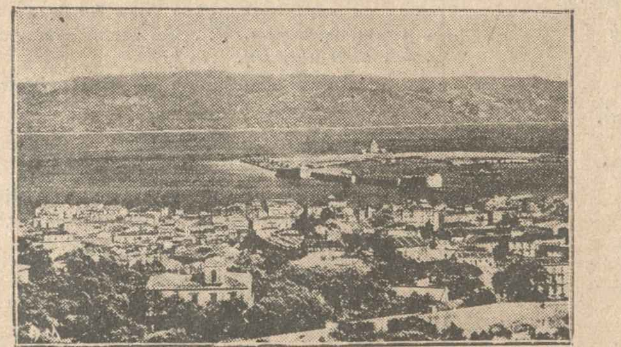

ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΜΕΣΣΗΝΗΣ
Ἀπέναντι φαίνεται ἡ ἐρημωθεῖσα Καλαβρία

ΜΕΣΣΗΝΗ.—Ὁ φάρος ὅστις κατεκρημνίσθη ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ.

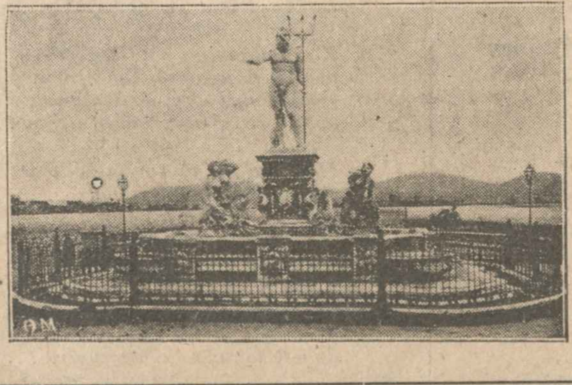

ΜΕΣΣΗΝΗ.—Τὸ μέγα ἄγαλμα τοῦ Ποσειδῶνος ἐπὶ τῆς ὁμωνύμου πηγῆς, ὅπερ διεσώθη τῆς καταστροφῆς.

Αἱ δύο πρῶται εἰκόνες ἀνήκουν εἰς τὴν ἀνταποκρισὴν τῆς Παρισινῆς «Illustration».

Τὰς τρεῖς ἄλλας μᾶς ἀπέστειλεν ἐκ Πειραιῶς ὁ κ. Ὀρφεὺς Ναΐδης.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

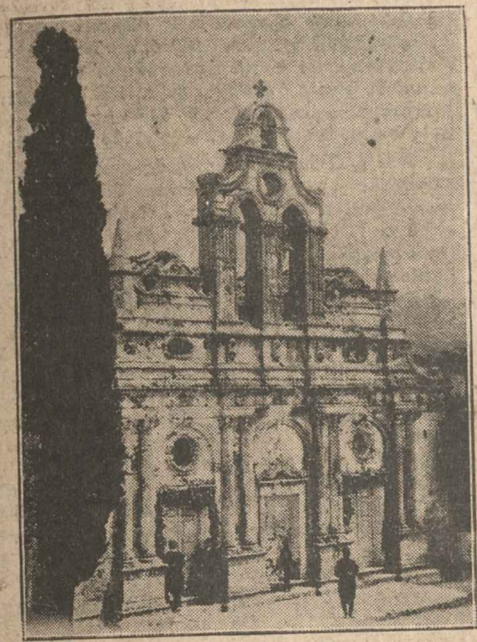

ΡΕΘΥΜΝΟΝ (Κρήτης).—*Ἡ ἐκκλησία τῆς περιφήμου Μονῆς τοῦ Ἀρκαδίου*

(Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Εὐαγ. Γ. Ζουρπάκη ἐκ Ρεθύμνου)

ΚΑΛΑΜΑΙ.—*Κατάδυσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων*

(Φωτογρ. ἐρασιτ. κ. Π. Α. Νικολοπούλου, ἐκ Καλαμῶν)

ΧΑΛΚΙΣ.—*Ὅμιλος νέων οἱ ὁποῖοι ἔψαλαν τὰ κάλανδα, κατὰ τὰς ἑορτάς, ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν τῆς Σικελίας*

(Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Βλασσοπούλου, ἐκ Χαλκίδος)

Νέοι τύποι εἰκονογραφημένων δελταρίων

ΠΟΡΤ-ΣΟΥΔΑΝ.—*Σουδαναὶ δεσποινίδες, αἱ ὁποῖαι πιθανὸν νὰ θεωροῦνται καὶ...καλλοναὶ*

(Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Σοφ. Ἠλιάδου, ἐκ Πὸρτ-Σουδὰν)

ΑΠΟ ΤΑΣ ΠΑΣΧΟΥΣΑΣ ΟΙΝΟΦΟΡΟΥΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΛΕΥΚΑΣ.—*Ἡ πλατεῖα τῶν Δικαστηρίων*

(Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Χρ. Διβάρη, ἐκ Λευκάδος)

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΣΟΓΚΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Η ΖΩΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Δημοσιεύονται μόνον αἱ ὀλιγόστιχοι καὶ αἱ φθάνουσαι ἐνωρίτερα εἰς τὰ γραφεῖά μας. Ἑκάστη γραμμὴ ἐξ ὅσων ἀναφέρουν γάμους, ἀρραβῶνας, βαπτίσεις, συγχαρητήρια, ἀφίξεις καὶ ἀναχωρήσεις, ὡς καὶ πᾶν προσωπικὸν θέμα πληρώνεται πρὸς 10 λεπτὰ τὸν στίχον. Ἄλλως ἡ ἀνταπόκρισις δὲν δημοσιεύεται.

ΑΙΓΙΟΝ.— Πρὸ ἡμερῶν ἐγένετο ἡ ἐκκύβευσις τοῦ λαχείου ὑπὲρ τῶν ἀπόρων παίδων, ἥτις ἐστέφθη ὑπὸ ἐπιτυχίας.— Ἄπειρα συγχαρητήρια ὀφείλονται εἰς τὸν ἑλληνοδιδάσκαλον κ. Βασιλόπουλον, διότι συνέθεσεν ὕμνον τῶν Χριστογέννων, τὸν ὁποῖον ἔψαλλε κατὰ τὴν παραμονὴν μετὰ τῶν μαθητῶν του ἀνὰ τὰς οἰκίας τῆς πόλεώς μας, τὸ δὲ εἰσπραχθὲν ποσὸν διέθεσεν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν.— Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι θ' ἀνασυσταθῇ ἡ ἀπὸ ἐτῶν μὴ λειτουργοῦσα Φιλαρμονική, τοῦ Δήμου ψηφίσαντος πρὸς τοῦτο 2000 δραχμῶν.— Κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς μέγαρον τοῦ λαοφιλοῦς Δημάρχου μας ἐδόθη χορὸς διαρκέσας μέχρι τῆς 8ης πρωϊνῆς ὥρας, καθ' ὃν οἱ πολυπληθεῖς χορευταὶ ἀπήλαυσαν εὐχαριστήσεως ἀπείρου χάρις εἰς τὰς πολλὰς περιποιήσεις τῶν ἀξιοτίμων οἰκοδεσποτῶν.— Μετὰ πάσης θρησκευτικῆς πομπῆς, παρακολουθοῦντος τοῦ κλήρου τῆς πόλεώς μας καὶ στρατοῦ, καὶ ὅλων σχεδὸν τῶν κατοίκων, διεξήχθη ἡ τελετὴ τῆς καταδύσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἐν τῇ δεξαμενῇ, χοροστατήσαντος τοῦ Σεβασμιωτάτου ἡμῶν Ἐπισκόπου Χαρίτωνος.

Χρυσοφεγγὲς Λυκόφως

ΑΙΓΙΝΑ.—Μεγαλοπρεπεστάτη ἐτελέσθη ἡ ἑορτὴ τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν τῇ νήσῳ μας. Κατ' αὐτὴν παρέστησαν ἅπασαι αἱ Ἀρχαὶ καὶ πλῆθος πολύ. Κατὰ τὴν κατάδυσιν σῶμα χωροφυλάκων ἀπέδωκε τὰς τιμάς, ἡ δὲ φιλαρμονικὴ ἐπαιάνισε διάφορα τεμάχια. Τὰ ἐν τῷ λιμένι ἱστιοφόρα ἦσαν σημαιοστόλιστα, τὸ δὲ ἀτμόπλοιον «Ἑλένη» τοῦ κ. Γκίκα ἦτο κατάμεστον θεατῶν.—Τὰς ἑορτὰς διήλθομεν ἐν εὐθυμίᾳ. Ὁ κόσμος, ἐπωφελούμενος τῆς ὡραίας λιακάδας, διεσπάρη εἰς τὰς ὁδούς. Ἡ μεγαλειτέρα κίνησις παρετηρήθη εἰς τὸ μαγευτικὸν προάστειον «Χαλασμένη» τὸ ὁποῖον ἔβριθε κόσμου.

Τὸ ᾆσμα τῆς Σειρῆνος

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ. — Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὅλοι οἱ χωρικοὶ τῶν πέριξ χωρίων κατῆλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀπετέλεσαν συλλαλητήριον κατὰ τῆς παρακρατήσεως. Οἱ κ. κ. Σ. Καβαλιερᾶτος καὶ Ν. Μαζαράκης ὁμιλήσαντες ἐτόνισαν τὰ δίκαιά των καὶ τὰ ἄτοπα τῆς παρακρατήσεως. Τὸ συλλαλητήριον ἐξ ὑπερτρισχιλίων συγκείμενον διεηθύνθη εἰς τὴν Νομαρχίαν. Εἶτα δ' ἡσύχως διελύθη.—Σύντονα μέτρα πρέπει νὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις, διότι ἡ οἰκονομικὴ δυσπραγία, ὡς ἐκ τῆς ἀζητησίας τοῦ οἴνου, θὰ μᾶς φέρῃ εἰς ἀπόγνωσιν.—Προετοιμάζεται καλλιτεχνικὴ ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν παράστασις ὑπὸ εὐγενῶν κυρίων καὶ δεσποινίδων.

Μοῖρα.

ΑΡΑΧΩΒΑ (Λεβαδείας).—Ὁ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας διαρκέσας ὡραῖος καιρὸς μετεβλήθη ἀποτόμως εἰς ψυχρόν. Ἡ χιὼν ἄφθονος πίπτει. Τὸ ψῦχος εἶνε δριμύτατον.—Ἡ κρίσις ἐξακολουθεῖ ἐν τῇ ἀγορᾷ μας.

Στερ. Ι. Κονίτσας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ.—Συνωστισμὸς πλήθους παρατηρεῖται εἰς τοὺς δύο κινηματογράφους τῆς πόλεώς μας ἕνεκα τῆς ὑπ' αὐτῶν ἀναπαραστάσεως τῶν εἰκόνων τῆς καταστροφῆς τῆς ἄλλοτε περικαλλοῦς νύμφης τῆς Σικελίας, τῆς Μεσσήνης. Οἱ ἔρανοι ἐξακολουθοῦν. Πάντες προσφέρουσι προθύμως τὸν ὀβολόν των.

Iris

ΑΜΙΣΟΣ (Τουρκίας).—Τὴν πρωῒαν τῆς πρωτοχρονιᾶς ἐν τῇ αὐλῇ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐγένετο ἡ κλήρωσις τοῦ ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων λαχείου.—Ἡ Αὐτοῦ Σεβ. ὁ Μητροπολίτης δι' ὀλίγων ἀνέπτυξε τὸν σκοπὸν τοῦ λαχείου καὶ ἐξεδήλωσε τὴν χαράν του διὰ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ. —Τὴν ἑσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ Πανευξείνιος Ἑλληνικὸς Σύλλογος ἡ «Ἀναγέννησις» ἔδωκε τιμητικὴν ἑσπερίδα εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ καὶ διωργάνωσε λαχεῖον ἐκ διαφόρων ἀντικειμένων. Τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν διετέθη ὑπὲρ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ σεισμοπαθῶν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἑσπερίδος πολλαὶ προπόσεις ἐγένοντο καὶ ἐπιτυχῶς ἐπαιάνισεν ἡ Φανφὰρ τὸν Ὀθωμανικὸν ὕμνον τοῦ Συντάγματος καὶ τὸν Ἑλληνικὸν ὕμνον καὶ διάφορα ἄλλα ἐκλεκτὰ τεμάχια.

Ἠχὼ τοῦ Εὐξείνου

ΒΟΛΟΣ. — Λαμπρὰ ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα τῶν Θεοφανείων. Πλῆθος κόσμου κατέλαβεν ἀπὸ τῆς 10ης τὰς πρώτας θέσεις τῆς παραλίας. Περὶ τὴν 10ην καὶ 1/2 ἐγένετο ἡ κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, κρατουμένου ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου διὰ μεταξίνης ταινίας. Ἡ μουσικὴ τῆς Φιλοπτώχου ἐπαιάνιζε διαρκῶς.

Menelic

ΓΥΘΕΙΟΝ. — Ὁ ἐν Ἰζαμπίλναγια τῆς Ρωσσίας διαμένων κ. Φ. Μενουδάκος ἔμπορος προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ Γυμναστηρίου μας φράγκα χρυσᾶ 200. Ὁμοίως καὶ ὁ ἐν Πειραιεῖ μηχανικὸς κ. Σ. Κριτσιλῆς δρ. 25.—Ἡ ὑπὸ τῶν κ. κ. Σταθοπούλου Τραπεζίτου, Πετροπουλάκη Βουλευτοῦ, Καλκανδῆ Δημάρχου, Ζωγράφου Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας καὶ Πολίτου ἐμπόρου καταρτισθεῖσα ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν ἐράνων συνέλεξεν ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας δρ. 1388.40. Ὡς ἦν ἑπόμενον, ἡ μικρὰ πόλις μας δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑστερήσῃ καὶ νὰ μὴ διατρανώσῃ τὰ εὐγενῆ καὶ πατριωτικὰ αὐτῆς αἰσθήματα ὡς καὶ τὸν πόνον, ὃν ᾐσθάνθη διὰ τὰς συμφορὰς τῶν σεισμοπλήκτων ἀδελφῶν Ἰταλῶν.

Γεώρ. Μπελιτσάκος.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (Κρήτης).—Ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἑωρτάσθη ἐφέτος εἰς τὴν πόλιν μας ἐπιβλητικώτερον ἢ ἄλλοτε. Τὴν μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν γενομένην λιτανείαν παρηκολούθησεν ἡ Μουσικὴ τῆς Χωροφυλακῆς μας, ἥτις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἦλθεν ἐκ Χανίων, καὶ εἷς λόχος τοῦ ἐνταῦθα δευτέρου τάγματος τοῦ πεζικοῦ.—Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ ἐνταῦθα Πρακτορείου τῶν Ἐφημερίδων, 200 φύλλα τῆς «Ἑλλάδος» πωλοῦνται εἰς τὴν πόλιν, ἐκτὸς τῶν συνδρομητῶν. «*Κούνδουρος*»

— Τὴν πρώτην τοῦ ἔτους ὁ θίασος Παντοπούλου, συμμεριζόμενος τοῦ γενικοῦ πένθους τοῦ ἀδελφοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ, ἔδωκεν ἔκτακτον εὐεργετικὴν παράστασιν ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων. Κατ' αὐτὴν παρέστη κόσμος πολύς, διατρανώσας οὕτω τὰ πρὸς τὴν εὐγενῆ Ἰταλίαν ἀδελφικά του αἰσθήματα καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ τὴν ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως μέριμνάν της.—Καθ' ἑκάστην Κυριακὴν καὶ Σάββατον γίνεται θεῖον κήρυγμα ἐν τῷ παρὰ τὴν Μητρόπολιν κειμένῳ δημοτικῷ σχολείῳ ὑπὸ τῶν Θεολόγων κ.κ. Τιμοθέου Βενέρη, Γεωργίου Μαθιουδάκη καὶ Ἀγησιλάου Καραμπασάκη.

Δὸν Ἰωάννης Σικαδεκρές.

ΘΗΒΑΙ.—Ἕνεκα τῆς ἀθλιότητος καὶ τοῦ ἀκαταστάτου τοῦ καιροῦ ἔπαυσεν ἡ ἐμπορικὴ κίνησις καὶ πᾶσα συναλλαγή.—Τὸ Γυμνάσιόν μας, διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Ρωμανοῦ ὡς καθηγητοῦ τῶν μαθηματικῶν συνεπλήρωσε σπουδαίαν ἔλλειψίν του. — Οἱ θρησκόληπτοι τῆς πόλεώς μας καὶ τῶν περιχώρων εὑρίσκονται εἰς ἀναστάτωσιν, διὰ τὸ θαῦμα τοῦ Ἁγ. Δημητρίου, ὡς ἀποκαλοῦσι τὴν εἰς θέσιν Κότσικα, κατόπιν ἀνασκαφῆς τῇ ὑποδείξει τοῦ ἐκ Βαγίων χωρικοῦ Λεούση, ἀνεύρεσιν λειψάνων παλαιᾶς ἐκκλησίας. Ὁλόκληρα καραβάνια ἐκστρατεύουν καθ' ἑκάστην, ἵνα προσκυνήσωσι τὸ ἀκίνδυνον φεῖδι, ὅπερ εὑρέθη ὑπὸ μίαν πλάκα, ὡς εἶχε προείπῃ ὁ ἅγιος εἰς τὸν ἄνω χωρικὸν καθ' ὕπνον. Ἀλλὰ δυστυχῶς...μόνον εἰς τὸν Λεούσην παρουσιάζεται, καὶ ἀφανίζεται ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν ἁμαρτωλῶν, ὡς λέγει ὁ Λεούσης.— Ἐλαφρὰ δόνησις σεισμοῦ, γενομένη τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην, ἐνέβαλεν εἰς ἀνησυχίαν τοὺς κατοίκους τῆς ἄλλοτε ἐκ τῶν σεισμῶν παθούσης πόλεώς μας.

Ἑπταπύλιος

—Παρὰ τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν, εἰς μέρος ὅπου ὑποτίθεται ὅτι ὑπῆρξε τὸ πάλαι ἡ μία τῶν ἑπτὰ Πυλῶν, ἤρχισαν πρὸ ἡμερῶν ἀνασκαφαί. Ἀτυχῶς ὅμως, διαταγῇ τοῦ ὑπουργείου, αὗται διεκόπησαν.

Σ. Μ. Παπασταύρου

ΙΩΑΝΝΙΝΑ. — Εὐχαρίστως ἀγγέλλομεν τὴν σύστασιν Ἀναγνωστηρίου τοῦ Πολιτικοῦ καὶ Λαϊκοῦ Συλλόγου τῆς πόλεώς μας, τὸ ὁποῖον φαίνεται ὅτι μεγάλας ὠφελείας θὰ παράσχῃ εἰς τὸν λαόν, καθόσον εὑρίσκει τις ἐν αὐτῷ ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ πρὸς ἀνάγνωσιν δωρεάν.—Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς ἓν τομίδιον μὲ χαριτωμένα ποιήματα τοῦ νεαροῦ καὶ εὐέλπιδος ποιητοῦ τῆς πόλεώς μας κ. Γ. Πελλερέν, φέρον τὸν τίτλον «Δαχτυλίδια». Προσεχῶς ὁ κ. Πελλερὲν θὰ ἐκδώσῃ καὶ τὰ πεζὰ λογοτεχνήματά του.—Κατ' αὐτὰς μᾶς ἐπεσκέφθη ἡ χιὼν μὲ ὅλα τὰ δεινά της.

Α. Β. Βιδούρης

ΚΑΛΑΜΑΙ. — Μεγαλοπρεπεστάτη ἐτελέσθη ἡ λειτουργία τῶν Θεοφανείων ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Μεσσηνίας Μελετίου. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ Σεβασμιώτατος μετὰ σύντομον προσλαλιὰν παρεκάλεσε τοὺς ἐκκλησιαζομένους νὰ ῥίψωσιν ὅ,τι ἕκαστος δύναται εἰς τὸν περιφερόμενον δίσκον ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν τῆς Ἰταλίας. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἱερουργίας, ὁ Ἐπίσκοπος μετὰ τοῦ κλήρου μετέβησαν εἰς τὴν παραλίαν, ὅπου ἐγένετο ἡ κατάδυσις τοῦ Σταυροῦ. Παρευρέθησαν δὲ κατ' αὐτὴν ὁ κ. Νομάρχης, ὁ κ. Δήμαρχος, τὸ πεζικὸν σύνταγμα καὶ πολὺς κόσμος, ἡ δὲ Φιλαρμονικὴ ἐπαιάνισε τεχνικώτατα. Παρὰ τὴν ἀποβάθραν ἦσαν ἠγκυροβολημένα πολλὰ μικρὰ πλοῖα καὶ λέμβοι πλήρη κόσμου.

Παν. Τσίχλης.

ΚΕΡΚΥΡΑ.—Τὰ μαθήματα τοῦ Γυμνασίου μας καὶ τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων, τὰ ὁποῖα εἶχον διακοπῆ χάριν τῶν ἑορτῶν, ἐπανελήφθησαν. Καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἔπνεεν ἰσχυρὸς βορρᾶς. Τὴν ἡμέραν τῶν Φώτων μᾶς ἐπεσκέφθη ἡ πρώτη χιών. Τὰ ὄρη «Ἅγιοι Δέκα» καὶ «Παντοκράτωρ» ἐκαλύφθησαν ὑπ' αὐτῆς. —Ἄξιος ἐπαίνου εἶνε ὁ δήμαρχος κ. Δ. Κόλλας διότι ἐμερίμνησε περὶ ἐπισκευῆς τῶν ὁδῶν μας, αἱ ὁποῖαι ἦσαν εἰς ἀθλίαν κατάστασιν.

Ἀνδρ. Ν. Τσιριγώτης

ΚΩΝ]ΠΟΛΙΣ.—Εἶναι ἄξιοι συγχαρητηρίων οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐν Κων)πόλει ἑλληνογαλλικοῦ Λυκείου καὶ τοῦ Ζωγραφείου, οἵτινες τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ κ. Ι. Καλλιμάνη τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην, προπορευομένης τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Ζωγραφείου, περιέτρεχον τὰς ὁδοὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ψάλλοντες τὰ Κάλανδα ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν Ἰταλῶν. Τὴν ἐπομένην ἡ ἐπιτροπὴ τῶν μαθητῶν τοῦ Ζωγραφείου καὶ τοῦ Λυκείου Χ. Χατζηχρήστου, ἥτις ἀπετελεῖτο ἐκ τῶν κ. Ι. Καλλιμάνη, Θ. Α. Ζαμαρία, Δ. Μακρῆ, Ι. Βαλαβάνη, Εὐγ. Σιώτου, τῇ συνοδείᾳ τοῦ κ. Παπαδοπούλου καθηγητοῦ, μετέβη εἰς τὴν Ἰταλικὴν πρεσβείαν καὶ ἐνεχείρισεν εἰς τὴν Α. Ε. τὸν πρεσβευτὴν Μαρκήσιον Ἰμπεριάλλι τὸ συλλεγὲν ὑπ' αὐτῶν ποσὸν ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων τῆς Ἰταλίας, ἀνερχόμενον εἰς 3000 φρ. Ὁ κ. Παπαδόπουλος ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς ἐξέφρασε πρὸς τὸν Ἰταλὸν πρεσβευτὴν τὴν βαθεῖαν λύπην τῶν Ἑλλήνων διὰ τὸ ἀτύχημα τῶν συμπολιτῶν του, ὁ δὲ κ. Πρέσβυς ἀπήντησεν εὐχαριστήσας θερμῶς τὴν ἐπιτροπήν, καὶ δι' αὐτῆς πάντας τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἰδιαιτέρως τοὺς μαθητάς.

(Ἑλληνογαλλικὸν Λύκειον) *Κ. Δ. Ματάλας*

—Μετὰ δωδεκαήμερον διακοπήν, ἡ Βουλὴ ἐπανέλαβε τῇ 29 λήξαντος τὰς ἐργασίας της. Ἐνησχολήθη κυρίως εἰς νομοσχέδια περὶ δανείου, περὶ ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος τοῦ 1877 διὰ τῆς τροποποιήσεως πολλῶν ἄρθρων αὐτοῦ, τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς, καὶ εἰς τὸν προϋπολογισμόν.—Ἡ ἑσπερὶς τῆς ῥωσσικῆς πρεσβείας ὑπῆρξεν ὡραιοτάτη, διαρκέσασα μέχρι τῆς 2 πρωϊνῆς ὥρας ἐν μέσῳ ἐνθέρμων εὐχῶν ἐπὶ τῷ ἀνατείλαντι νέῳ ἔτει.

Μαργαρὼ Ν. Μαλαχοπούλου

ΛΕΒΑΔΕΙΑ.—Ἀπὸ σήμερον διεκόπησαν πᾶσαι αἱ δικαστικαί, δικηγορικαὶ καὶ συμβολαιογραφικαὶ ἐργασίαι ἕνεκα τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως χαρτοσήμου ἐν τῷ ἐνταῦθα Ταμείῳ. Καὶ ἐκομίσθη μὲν εἰς τὸ μονοπώλιον μεγάλη ποσότης χαρτοσήμου, ἀλλ' ὁ κ. Ταμίας ἀγνοοῦμεν διὰ τίνα λόγον ἐπιβραδύνει τὴν παραλαβὴν αὐτοῦ. Ἕνεκα δὲ τούτου ὁ κόσμος διατελεῖ ἐν εὐλόγῳ ἀγανακτήσει.

— Καὶ ἐν τῇ πόλει μας μετὰ λαμπρότητος, παρισταμένου πλήθους πολλοῦ, διεξήχθη ἡ τελετὴ τῆς καταδύσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ εἰς τὰς ἱστορικὰς πηγὰς τῆς Λήθης καὶ Μνημοσύνης, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου μας καὶ παιανιζούσης τῆς Φιλαρμονικῆς.—Ἡ καταρτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δημάρχου μας ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν ἀδελφῶν Ἰταλῶν συνέλεξε περὶ τὰς 400 δρ.

Γ.

ΛΑΡΙΣΑ.—Τὴν πρωῒαν τῆς παρελθούσης Δευτέρας πυκνὴ ὁμίχλη ἐκάλυψε τὴν πόλιν μας. Ἡ σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία διεκόπη ἐκ φόβου συγκρούσεως τῶν ἁμαξοστοιχιῶν.

Γ. Βαζόπουλος

— Μετὰ μεγαλοπρεπείας ἐγένετο ἡ κατάδυσις τοῦ Σταυροῦ ἐν τῷ Πηνειῷ. Πολὺ πλῆθος εἶχε καταλάβῃ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ καὶ τὴν γέφυραν. Ὁ ἁγιασμὸς ἐψάλη ἐπὶ τῆς ἐν Ἀλκαζὰρ στηθείσης ἐξέδρας, ἡ δὲ κατάδυσις τοῦ Σταυροῦ ἐγένετο ἀπὸ τῆς γεφύρας. Ἐρρίφθησαν 21 κανονιοβολισμοί, ἡ δὲ Φιλαρμονική μας ἐπαιάνισε διάφορα ἐκλεκτὰ τεμάχια.

Κ. Α. Μ-ίδης.

ΛΑΥΡΕΙΟΝ—Τὴν παρελθ. Τρίτην περὶ τὸ μεσονύκτιον τὸ Γερμανικὸν Ἀτμόπλοιον «Γουλιέλμος Χεμσὸν» διερχόμενον ἔξωθι τοῦ λιμένος προσέκρουσεν ἐπὶ τοῦ πρὸ τριετίας καταποντισθέντος Ἱσπανικοῦ «Σολάνο». Εὐτυχῶς οὐδεμίαν ὑπέστη βλάβην.

Stel. J. Moscat

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ.—Συνέστη καὶ ἐνταῦθα ἐπιτροπὴ πρὸς ἐνέργειαν ἐράνων ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν τῆς Ἰταλίας. Τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς ἐστέφθη ὑπὸ πληρεστάτης ἐπιτυχίας, διότι συνελέγη ἀρκετὸν χρηματικὸν ποσόν.

Violette de Parme

—Βαρὺς χειμὼν ἐνέσκηψεν εἰς τὴν πόλιν μας. Πολλαὶ ἀπογευματιναὶ ἐδόθησαν κατ' αὐτὰς παρὰ πολλῶν οἰκογενειῶν.

Περιπλανωμένη ψυχὴ

— Αἱ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει διασκεδάσεις εἶναι ὀλίγαι.—Ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος ὑγροῦ καιροῦ πολλοὶ προσεβλήθησαν, ἐλαφρῶς ὅμως, ὑπὸ γρίππης.— Ἡ σχηματισθεῖσα τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων τῆς Μεσσήνης συνέλεξεν ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ καὶ εἰς λίαν περιωρισμένον κύκλον ὑπὲρ τὰς 1500 δραχμάς. Δὲν δύναταί τις νὰ φαντασθῇ τὴν προθυμίαν μεθ' ἧς ἔσπευδον οἱ κάτοικοι νὰ ἀποτίσωσι τὸν φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν σκληρῶς δοκιμασθεῖσαν χώραν, ἧς τὰ τέκνα ἄλλοτε ἐπότισαν μὲ τὸ αἷμά των τὸ ἱερὸν τῆς πόλεώς μας χῶμα, ἐξ οὗ ἐβλάστησε τὸ τῆς ἐλευθερίας εὐθαλλὲς δένδρον.—Ἡ «Ἑλλὰς» ὁσημέραι κατακτᾷ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἔδαφος. Κατέστη τὸ προσφιλὲς ἀνάγνωσμα πάντων.

«*Τὰ Σπάλαθρα*»

ΜΙΤΥΛΗΝΗ.—Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐν τῷ Δημοτικῷ ἐνταῦθα Θεάτρῳ ἐδόθη συναυλία ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν τῆς Ἰταλίας, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἡμετέρου προξένου κ. Καρατζᾶ. Εἰς τὴν συναυλίαν ἔλαβον μέρος οἱ καλλιτέχναι κ. κ. Lacalamitas πιανίστας, πρώην καθηγητὴς τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν, Bellini τετραχορδιστής, κ. Θαλάσσου πιανίστα καὶ ὁ Ἕλλην καλλιτέχνης μανδολινίστας κ. Νῖκος Δ. Πετρόπουλος. Ὑπῆρξεν ἀπερίγραπτος ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν Μιτυληναίων, ὁπόταν ὁ κ. Πετρόπουλος ἐξετέλεσε δύο ὡραίας συνθέσεις ἐπὶ τοῦ δαιμονίου αὐτοῦ ὀργάνου. Τὸ ἀκροατήριον διετέλει ἐν νεκρικῇ σιγῇ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τεμαχίων, τῶν ὁποίων τὸ τέλος διεδέχοντο ἀκράτητα καὶ παταγώδη χειροκροτήματα. Ὁ κ. Πετρόπουλος ἐκλήθη δὶς ἐπὶ τῆς σκηνῆς παρὰ τοῦ ἀκροατηρίου. Ὁ Πρόξενος τῆς Ἰταλίας κ. Fideli ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ συνεχάρη ἐγκαρδιώτατα τὸν καλλιτέχνην μας.

Ἀνταποκριτὴς

ΝΑΥΠΛΙΟΝ.—Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐδόθη ἡ ὑπὲρ τῆς Φιλαρμονικῆς μας πρώτη ἐτησία χοροεσπερίς, ἥτις ἐστέφθη ὑπὸ ἐπιτυχίας.—Καὶ εἰς τὴν πόλιν μας συνέστη ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν Ἰταλῶν.

«*Ἐρείπιον τοῦ βίου*»

—Γενομένης μειοδοτικῆς δημοπρασίας πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἡμιτελοῦς δικαστικοῦ μεγάρου, κατεκυρώθη τὸ ἔργον ἐπ' ὀνόματι τοῦ κ Σταματιάδου. —Παρακαλεῖται ὁ κ. Ὑπουργὸς νὰ σπεύσῃ νὰ διορίσῃ γυμναστὴν εἰς τὸ Γυμνάσιόν μας, διότι εἶνε ἄδικον νὰ μένουν τόσοι νέοι ἄνευ γυμναστικῆς.

Ἀργεϊφόντης

ΞΗΡΟΧΩΡΙΟΝ.—Ὁ χειμὼν ἐνέσκηψε βαρύς. Ὁ καιρὸς ἀπὸ βροχεροῦ ἐτράπη εἰς βόρρειον, ἤρχισε δὲ πίπτουσα χιών. Τὰ πέριξ ἔχουσι καλυφθῇ ὑπ' αὐτῆς. Τινὲς ἐκ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεώς μας ἐκ τῆς συρροῆς τῶν ὑδάτων ἐπληρώθησαν βορβόρου. Ὁ κ. Δήμαρχος παρακαλεῖται νὰ μεριμνήσῃ, ὅπως ἀνάπτωνται τακτικώτατα οἱ φανοὶ κατὰ τὰς νύκτας, καθ' ἃς βαθύτατον κρατεῖ σκότος καὶ ὁ βορρᾶς μαίνεται.

Ἰώτας Κάπας

ΠΥΡΓΟΣ.—Δι' ἐπισήμου ἐγγράφου τοῦ Δημάρχου μας κ. Χρήστου Στεφανοπούλου διωρίσθη διευθύντρια τοῦ ἐνταῦθα Μανωλοπουλίου Δημοτικοῦ Νοσοκομείου καὶ βοηθὸς ἰατρὸς ἡ κ. Γιοβάνα Βαρθολομαίου, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν πεντήκοντα.—Κατὰ τὴν προχθεσινὴν κλήρωσιν τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου εἰς ἀριθμὸς κερδίσας δραχμὰς 50 ἔλαχεν εἰς τὸν παρ' ἡμῖν σταφιδέμπορον κ. Γεώργ. Γεωργακόπουλον.—Ἔληξεν ἡ ἐκκύβευσις τοῦ Λαχείου τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβε μέρος καὶ ἡ Δὶς Βάσσω Δημοπούλου.

Θωμᾶς Βαρθολομαῖος

ΠΑΤΡΑΙ.—Κατέπλευσεν ἐνταῦθα ἐκ Πειραιῶς τὸ ὑπερωκεάνειον μεταναστευτικὸν «Θεμιστοκλῆς». Πολλοὶ ἐπεβιβάσθησαν ἐπ' αὐτοῦ, ἐφορτώθησαν δὲ 195 τόνοι σταφίδος καὶ 85 τόνοι ἄλλων ἐμπορευμάτων.—Τὴν παρελθ. Κυριακὴν τὸ Πάρκο τῶν ὑψηλῶν Ἁλωνίων, ἦτο μεστὸν πλήθους καὶ τοῦτο χάρις εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ καιροῦ.

Βοσπορίτης

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐδόθη ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου «Ἀπόλλων» ὑπὸ τοῦ θιάσου τῆς κ. Κυβέλης διὰ πρώτην φορὰν τὸ πρωτότυπον δρᾶμα «Στέλλα Βιολάντη» τὸ γραφὲν κατὰ διασκευὴν τοῦ γνωστοῦ διηγήματος «Ἔρως Ἐσταυρωμένος» τοῦ Λογογράφου κ. Γρ. Ξενοπούλου ὑπὸ τοῦ ἰδίου διηγηματογράφου. Ἡ κ. Κυβέλη ὑπεκρίθη τεχνικώτατα τὴν ἡρωΐδα, πλήρης δ' ἐπιτυχία ἔστεψε τὴν διδασκαλίαν τοῦ ἔργου.

Ν. Ἀναστασᾶτος

ΠΥΛΟΣ.— Τὴν παρελ. Κυριακὴν ἐδόθη ὑπὸ τοῦ ὁμίλου τῶν Ἐρασιτεχνῶν Πύλου παράστασις, εἰς ἣν παρέστη ὁλόκληρος ἡ πόλις μας. Ἐδιδάχθη τὸ ἔργον ὁ «Θρίαμβος τῆς φρονήσεως». Ἡ τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου ἀνῆλθεν εἰς 3 δραχ. Τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν προωρίσθη διὰ τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ σεισμοπαθεῖς.— Ἡ φιλτάτη «Ἑλλὰς» γίνεται ἀνάρπαστος καὶ ἐνταῦθα.

Π. Ε. Κοκκίνης.

ΣΠΑΡΤΗ.— Τὸ ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν συλλεγὲν ποσὸν ἀνῆλθεν εἰς δραχ. 3500. Ἡ πρὸς συλλογὴν τῶν ἐράνων ἐπιτροπὴ ἀπετελεῖτο ἐκ τοῦ Ἐπισκόπου Γερμανοῦ, τῶν κ. Κωνσταντοπούλου διευθυντοῦ τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Τραπέζης, Κοπανίτσα δημάρχου, Κρασατᾶ καὶ Κυρούση δικηγόρων, Κυριαζοπούλου δικηγόρου καὶ ἐργοστασιάρχου, Οἰκονόμου, Λυμπεροπούλου, Τσιριγώτου ἰατρῶν καὶ Δημητρακοπούλου ἐμπόρου.

Γυμνασιόπαις

ΣΥΡΟΣ.— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἕνεκα τῆς πυκνῆς ὁμίχλης τὸ ἐκ Πειραιῶς ἀναμενόμενον ἀτμόπλοιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἀφικνεῖτο τὴν 8 π. μ., ἀφίχθη τὴν 9 μ. μ. κατορθῶσαν μετὰ μεγάλου κινδύνου νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς τοῦ λιμένος. — Ὁ καιρὸς εἶνε ἀκατάστατος. Μετὰ τὴν ὑγρασίαν ἐνέσκηψε ψῦχος δριμύτατον. — Ἡ συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν Ἰταλῶν ἐργάζεται δραστηρίως. Ὡσαύτως καὶ ἐν Ἄνω Σύρῳ συνεστήθη ἐπιτροπὴ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν, πρῶτος δὲ ὁ Σ. Ἐπ. κ. Δαρμανὶν ἔδωκε τὸ παράδειγμα προσενεγκὼν ἐκ τοῦ πτωχοῦ ταμείου τῆς Ἐπισκοπῆς δρ. 100.— Τὸ Δημοτ. Συμβούλιον Ἑρμουπόλεως ἐψηφίσατο δραχ. χιλίας ὡς εἰσφορὰν ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν Ἰταλῶν.

—Κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστογέννων οἱ μαθηταὶ τοῦ Α' Σχολαρχείου διωργάνωσαν λαχεῖον μικρῶν δώρων. Τὸ δὲ εἰσπραχθὲν ποσὸν διετέθη ὑπὲρ τοῦ «Ἀσύλου τῶν φρενοβλαβῶν».— Ἡ κ. Λελὲ Στ. Βαφιαδάκη ἀπέστειλε διάφορα κομψοτεχνήματα εἰς τὸ ἐνταῦθα λαχεῖον τῆς «Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παίδων».

«*Αὔρα τῆς Σύρου*».

ΤΡΙΠΟΛΙΣ.—Ψῦχος δριμύτατον ἐνέσκηψε. Τὴν νύκτα ἡ θερμοκρασία κατέρχεται ἀρκετὰς μονάδας ὑπὸ τὸ μηδέν.—Μετὰ λύπης ἠκούσαμεν πάντες ὅτι ἐπίκειται ἡ μετάθεσις τοῦ Νομάρχου μας κ. Ἀλεξανδροπούλου. Ὁ κ. Νομάρχης, διαμένων ἐνταῦθα ἀπὸ τριετίας, πάντοτε φαίνεται πρόθυμος καὶ εὐγενὴς πρὸς πάντας, ὥστε ἀναχωρῶν ἐντεῦθεν θ' ἀφήσῃ τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις καὶ ὡς ὑπάλληλος καὶ ὡς ἄτομον.

Π. Π. Κ.

— Ὁ καιρὸς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταδύσεως τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ δεξαμενῇ τῆς πόλεώς μας ἦτο ἐξόχως λαμπρός, τοῦτο δὲ συνέτεινεν, ὥστε νὰ γίνῃ ἡ ἑορτὴ μετὰ μεγαλοπρεπείας καὶ ἐπισημότητος. Ἡ μουσικὴ ἐπαιάνισε τεχνικώτατα διάφορα τεμάχια.

Ὁ «*Διορατικὸς*»

ΧΑΛΚΙΣ.—Ὅλα τὰ πέριξ τῆς Χαλκίδος ὄρη καὶ οἱ λόφοι ἐκαλύφθησαν ὑπὸ χιόνος—Μετὰ μικρὰν ἀνάπαυλαν ἡ Φιλαρμονικὴ ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν. Καὶ οὕτω θὰ ἐξέλθωμεν ἐκ τῆς νάρκης, εἰς ἣν εἴχομεν περιπέσει. Τοῦτο δὲ ὀφείλεται εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ Συλλόγου, καὶ ἰδίως εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ πρωτοχρομέλους αὐτοῦ κ. Μίμη Γκανᾶ.—Εἰς τὴν πρωτοχρονιάτικην κίνησιν μεγάλως συνέβαλον καὶ οἱ μαθηταί, οἵτινες ἀποτελέσαντες πολυμελεστάτην ὁμάδα ἔψαλαν τὴν παραμονὴν τῆς πρωτοχρονιᾶς, τῇ εὐγενεῖ συμπράξει φοιτητῶν, τὰ κάλανδα. Τὸ εἰσπραχθὲν ποσόν, τὸ ὁποῖον ἀνῆλθεν εἰς 500 δρχ. περίπου, διετέθη ὑπὲρ τῆς ἱδρύσεως σκοπευτηρίου. Ἐκ τῶν φοιτητῶν συμμετέσχον οἱ κ. κ. Ν. Βλασσόπουλος, Δ. Σκυριανός, Α. Κρίελας, Σ. Ἀλεξανδρόπουλος, Α. Βάχλας. Κ. Τρεπεκλῆς καὶ οἱ Γ. καὶ Χ. Κουσουράκης. Ἐκ τῶν μαθητῶν δὲ οἱ Δ. καὶ Χ. Τσαντίλας, Σ. Φοντάνας, Χ. Βασιλογεώργης, Α. Κακαβᾶς, Χ. Σκυλοδῆμος, Α. Βαρδαβούλιας, Κ. Οἰκονόμου, Ε. Ὑδραῖος, Α. Λεμπέσης, Σ. Καρακλῆς, Α. Παχούλης, Γ. Τρεπεκλῆς, Η. Βρανόπουλος, Π. Παπαζαχαρίου, Ν. Μάτζαρης καὶ Κ. Ἀντωνάκης. — Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου, τοῦ δημάρχου κ. Μ. Κακαρᾶ, τοῦ τραπεζίτου κ. Παπαηλιοπούλου καὶ ἄλλων ἐγκρίτων προσώπων τῆς καινωνίας μας περιῆλθε τὰς οἰκίας καὶ τὰ καταστήματα ζητοῦσα τὸν ὀβολὸν πάντων ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν τῆς Ἰταλίας. Καίτοι ἡ πόλις μας διατρέχει οἰκονομικὴν κρίσιν, ἐν τούτοις ἡ ἐπιτροπὴ κατώρθωσε νὰ συλλέξῃ 1500 περίπου δρ.

Νῖκος Βλασσόπουλος

ΧΑΝΙΑ.— Μετ' ἐκτάκτου ἐπιτυχίας διεξήχθη τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν τῷ δημοτικῷ κήπῳ ὁ ἕνεκα τῶν καταστροφῶν τῆς Σικελίας ἀναβληθεὶς χορὸς τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῶν Δεσποινίδων. Ὁ πλούσιος διάκοσμος τῆς αἰθούσης καθὼς καὶ ὁ ὀλίγος μὲν ἀλλ' ἐκλεκτὸς παρευρεθεὶς κόσμος ἀπετέλουν θέαμα γοητευτικὸν ὑπέρτερον πάσης περιγραφῆς. Συγχαίρομεν τὰς ἀποτελούσας τὸν σύλλογον ἀξιοτίμους Δεσποινίδας διὰ τὸν ἱερὸν σκοπόν, ὃν ἐπιδιώκουσι καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ χοροῦ.

Μαυρίκιος

ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΡΟΣ 25 ΛΕΠΤΑ ΕΚΑΣΤΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

Ἀνταλλάσσω Cartes Postales. Διεύθυνσίς μου: «Τὸ Μορτάκι», Θ. Ἀφεντούλη 36, Πειραιεύς.

⁂

Παρακαλεῖται ὁ γράψας ὑπὸ τὸν τίτλον «Νεανικοὶ στόνοι» νὰ δηλώσῃ διὰ τῆς Ἀν. Ἀλληλογραφίας τοῦ φύλλου ποία ἡ κατάληξις τοῦ ὀνόματός του, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τοῦ ἐπιθέτου του.

⁂

Ἀνταλλάσσω cartes-postales. «Κόρη τῆς Ἐλπίδος»—Πύργον, Θήρας.

⁂

Ἀνταλλάσσω κάρτας πανταχόθεν, καὶ ἰδίως μὲ δεσποινίδας. «Κόρη τῶν Στεναγμῶν», Poste Restante, Βόλον.

⁂

ΑΛΒΑΝ

Ἂν εἰς πάντας μένῃς ἄγνωστος, ὡραία χρυσαλλίς,
'ς ἐμὲ εἶσαι γνωστή, γλυκειὰ μελαχροινή κι' αὐτό σου
τὸ χαμόγελο τὸ τόσο εἰρωνικὸ 'ς ἐμὲ εἶνε γνωστό.

Αἰ. Κ. Κ.

Κάϊρον

⁂

ΜΥΓΔΑΛΙΑΝ.— Μὴ παρεξηγῇς τὴν σιγήν μου. Ἡ λύπη μου μὲ κατέβαλε. Ἐπὶ 15 ἡμέρας ἤμην ἀσθενής. Νῦν εἶμαι καλλίτερα. Ἔλαβες τὰ Μ. Μ. καὶ τοὺς μενεξέδες;—Γιασεμί.

⁂

Ἀνταλλάσσω κὰρτ-ποστάλ—«Ὄνειρον τοῦ Ἔρωτος»—Ἀλιπέδου 27, Πειραιεύς.

⁂

Ἀνταλλάσσω καλλονάς. Κατίνα Β.Π, Poste Restante, Πειραιᾶ.

⁂

Ἀνταλλάσσω κάρτας. «Ἡ Λησμονημένη κόρη», Ἰτέα.

⁂

Ἄλβαν ἢ Λάβαν. Ἐτόνισα ἓν ποίημά σου διὰ piano καὶ ᾆσμα. Βραβεῖο δὲν θέλω! Ἂν τὸ θέλῃς, γράψε μου ποῦ νὰ τὸ στείλω, διότι δὲν τὸ δημοσιεύω.—Ἀθῆναι—Ἄτυς.

⁂

Εἰς τοὺς ἀγαπητούς μου ἀνεψιούς, τοὺς ἑορτάσαντας χθὲς τὴν ἐπέτειον τῆς ὀνομαστικῆς των ἑορτῆς, Ἀντώνιον Π. Γ. Δεναξᾶν, ἐν Θήρᾳ, καὶ Ἀντώνιον Ἐμμ. Κοῖνον, ἐν Πάτραις, εὔχομαι ὁλοψύχως βίον μακρὸν καὶ μεστὸν εὐτυχίας. **Ἀντ. Δδς**

⁂

Ἀνταλάσσω cartes-postales πανταχόθεν. Διεύθυνσις: Nikolas Samartzis. P. R. Arta (Epire).

⁂

Ἀσφαλὴς ἀνταλλαγὴ καρτῶν. Ἀνταλάσσω cartes-postales διάφορα, καὶ δὴ τοποθεσίας, πανταχόθεν. Ὀνόματα διευθύνσεων πραγματικά. Mlle Nitsa Oeconomou, Vis-à-vis de Palais Khédiviale.
Le Caire (Égypte)

⁂

Ἀνταλλάσσω φωτογραφίας. «Ἡ Περίεργος» Πύλος.

⁂

Νικ. Κατσ. Φιλ. Διατί σιωπᾶτε; Σκέπτεσθε ἀποφυγήν; Πλάνη! Τσαρούχια θὰ φορέσω. Ἀρσακειάς.

⁂

Ἀνταλλάσσω κάρτας πανταχόθεν. «Παρθενικὸς Κρῖνος», Γαργαλιάνοι.

⁂

Ἀνταλλάσσω Κάρτας. «Ἡ Μελαχροινὴ»—Λεωφ. Σωκράτους 33, Πειραιεύς.

⁂

Ἀνταλλάσσω Κὰρτ-Ποστάλ. «Ἀθάνατο Λουλούδι» Ἁλιπέδου 27, Πειραιεύς.

⁂

Γ. Σιμ. Ἁλιπ. 17. Δὲν δέχομαι μόνον μὲ μίαν ἀθώαν ψυχήν. Νῖκο μου, ἔχεις 1 μῆνα νὰ γράψῃς. Διατί; Ἑλ. Τρ. Ἰατροῦ.

⁂

Ἀνταλλάσσω κάρτας πανταχόθεν. Δνὶς Ἐριέττα Δεσιμ., Γαργαλιάνους, Πρακτορεῖον ἐφημερίδων.

⁂

Ἀνταλλάσσω κάρτας, ἰδίως καλλονάς, μὲ πάντας καὶ πάσας ἰδίᾳ. Ἀπάντησις ἀσφαλής. «Ἀσκάνιος» Poste-Restante, Ἀθῆναι.

⁂

Δα Β. Κον.. Εὐτυχὲς τὸ 1909. **«Ἀσκάνιος»**

⁂

Ἀνταλλάσσω κάρτας. «Νυκτερινὸς περίπατος», Φιλιατρά.

⁂

Ἀνταλλάσσω κάρτας. «Χλωμὸ φεγγάρι», Φιλιατρά.

⁂

Μεσολόγγιον.—*Les Vagues Argentines καὶ Violette de Parme, δέχεσθε ἀνταλλαγὴν καρτῶν;—«Περιπλανωμένη ψυχή».*

⁂

Ἀνταλλάσσω κάρτας. «Ἡ Λησμονημένη κόρη», Ἰτέαν.

⁂

Εαζδωαμκηκδφ ηλαδ, κδωηζοαπδ, ηγβατηκδφδσδλσφζν, ηηξηθαζεβεφψ κνκε ζοηβνμνβε νεοαμμδβεοδω εωβν ηκιαπδσαη ταδβαυημψ, υημγψ, υημγψ. Εωηκνωηβψωη ζηοβεοψ. Ηφβν νμαλνημι κεθροηφεα, κδφηιηαοεα βδσδλαζδω, υηοηιοδωψ, εζιδπδφ κνωυηοευεμε. Εανεβεκδα κωησεξα, καηω, κδωδωκαηω, ταηωηεωωδνμψ, ταηωηνμφγημψ. Ψεηω νξεφοηβε βαωδαψθηλαημημ! Υδμηγοδωαη μημηλημψ! Υψμμημσηβοεφψ ηνεαοψμ, ηνηφμβψμ, ηνσνμβψμ! Υψμδω δφμζηανρφγνκδφ νεβψμα ηταηζδυψμνοδμημμ! Υψμβηγγεαενκδφ κδωδωβδ ηαθεοαδμημ δωδκη ωηεσσαχημα ταηοζημ ηοεμζδωβηα! Ψηογηλλεσεκδφ. λσφζεαηκδφ ηοδμεφγν, υοδ μζφωνκηκδφ κδωηγδ, υδρεθηεσθηβε; Ωαση.

⁂

Ἀνταλλάσσω cartes-postales μὲ τὸ Γυμνάσιον Ἀμφίσσης. Ὁ ἔχων τὸ ψηφίον τοῦ ὀνόματός του Α. Π.—«Εὐτυχὲς παρελθόν».

⁂

Ἀνταλλάσσω καλλονάς. Ἀπάντησις ἀσφαλής.—Sava Serghio, Abit han 33—34 Galata Cons)ple.

⁂

Παύω τὴν ἀνταλλαγήν.—Ξενητεμμένη Ἑλληνοπούλα

⁂

Ἐπιθυμῶ ἀνταλλαγὴν δελταρίων μετὰ Κερκυραίων καὶ Κρητῶν. Ὑπόσχομαι ὡραιότατα. Ἀνταλλάσσω γραμματόσημα.— Φωκίων Σ. Φωτιάδης, Ἀϊδίνιον (Μ. Ἀσίας).

⁂

Δέχομαι ἀνταλλαγὴν cartes-postales μετὰ τῆς «Χαραυγῆς» ἐξ Ἀθηνῶν. Ἀπάντησις ταχεῖα.—«Πρωϊνὸς Ἀστήρ», Poste-Restante, Κυπαρισσίαν.

⁂

ΣΚΕΨΟΥ!

Τί μ' ὠφελεῖ καὶ ἂν κυττᾷς
τὸ ποίημά μου τοῦτο,
ποῦ τὸ διαβάζῃς ἄψυχα!
Σκέψου καλὰ καὶ τοῦτο,

⁂

Πῶς διὰ σὲ τὸ ἔγραψα,
καὶ προσοχὴ ἂν δώσῃς,
τὴν χαλυβδίνη σου καρδιὰ
λίγο... θὰ μαλακώσῃς

Ν. Ε.

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΛΛΑΣ

Η ΠΛΟΥΤΟΠΑΡΑΓΩΓΗ, Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ

Ἡ ὕπαρξις διακεκηρυγμένων δυνάμεων ἐνεργείας εἶνε σημεῖον προόδου ἑνὸς τόπου, ὅταν ὅλαι ἀναπτύσσωνται μὲ τὴν αὐτὴν ἔντασιν καὶ εἰς τὰ κοινὰ σημεῖα τῆς δράσεώς των ἁρμονικῶς συνενωμέναι ἔχουν τὴν αὐτὴν ῥύμην.

Πρόκειται διὰ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν Διοικητικὴν μέριμναν σχετικῶς μὲ τοὺς πλουτοπαραγωγικοὺς κλάδους τῆς Ἑλλάδος. Καὶ εἶνε παρήγορον εἰς τὸν ἐξετάζοντα εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τὴν Ἑλλάδα σήμερον, ὅτι εὑρίσκει ἀνάπτυξιν δυναμένην νὰ συμπαραβληθῇ μὲ Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν τοιαύτην, ἢ τοὐλάχιστον τάσιν ἀναπτύξεως προφανῆ καὶ ὁποίαν πρὸ πέντε ἀκόμη ἐτῶν δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ, διότι πράγματι σήμερον ὑπάρχει μία τάσις πρὸς διοργάνωσιν καὶ μία πρωτοβουλία διοικητικὴ ὑπὲρ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν.

Δὲν ἐπιδέχεται συζήτησιν ὅτι τόποι ἔχοντες ἀνεπτυγμένας τὰς πλουτοπαραγωγικάς των δυνάμεις ἀκμάζουν· οἱ δὲ Ἕλληνες, οἵτινες κατέφυγον εἰς τὴν Ῥωσσίαν, τὴν Αἴγυπτον, τὴν Ῥουμανίαν ἐπλούτισαν, διότι ἐπεδόθησαν εἰς τὴν Γεωργίαν καὶ τὸ Ἐμπόριον, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἄφθονα ἐκεῖ. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν κατέλαβον μεγίστας θέσεις· οἱ ἀνεπτυγμένοι διεκρίθησαν. Τὸ ἴδιον συνέβη καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Ἰαπωνίαν· τινὲς μεγάλης ἀξίας καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Ἀγγλίαν καὶ Γαλλίαν διέπρεψαν. Ἀλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔχει νὰ παρατηρήσῃ τις, εἶνε ὅτι τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ—ὢ, τοῦ θαύματος!—ἀπέκτησαν δύναμιν, τὴν ὁποίαν αὕτη πρὶν δὲν τοὺς ἀνεγνώριζε. Ἐθεωρήθησαν ἱκανοὶ καὶ μὲ κῦρος γνώμης μόνον διότι κατώρθωσαν νὰ διευθύνουν ἀνθρώπους κατωτέρας ἴσως ἀναπτύξεως καὶ ὀλιγωτέρας βεβαίως εὐφυΐας. Τὸ πρᾶγμα εἶνε εὐεξήγητον· δὲν ἦσαν οἱ ἄνθρωποι τοῦ τόπου ἐκείνου, ἀλλ' ὁ τόπος ὅστις τοὺς ἔδωσε τὴν δύναμιν αὐτήν· ἐδίδαξαν, ἀλλ' ἐδιδάχθησαν. Ἐδιδάχθησαν τίνων ἔχει ἀνάγκην εἷς τόπος διὰ νὰ ἀναπτυχθῇ καὶ εὐημερήσῃ καὶ ἐκ συγκρίσεως ἐσχημάτισαν τὴν πεποίθησιν περὶ ἐπιτυχοῦς συμπληρώσεως τῶν ἐλλείψεων τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀνάγκη πρώτη ἀπῄτει τὴν συμπλήρωσιν αὐτὴν καὶ οἱ Ἕλληνες αὐτοὶ ἦσαν οἱ πρῶτοι, οἵτινες ἀνέπτυξαν τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν. Ὁ ἀείμνηστος Πεσματζόγλου ὑπὲρ πάντας μὲ τὰ βαρέως Αἰγυπτιακὰ σχέδιά του ἔδωσε τὴν πρώτην ὤθησιν εἰς αὐτήν. Καὶ ἄλλοι Ἕλληνες τοῦ ἐσωτερικοῦ μὲ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα ἢ μὲ κεφάλαια συνεπλήρωσαν ἐπίσης τὰς πρώτας ἀνάγκας τῆς ἀρχομένης βιομηχανίας. Τὰ μεγάλα ἐργοστάσια ζυθοποιΐας καὶ οἰνοπνευμάτων ἐν Ἀθήναις καὶ Πάτραις ἦσαν βιομηχανίαι, τὰς ὁποίας ἡ ἀνάγκη ἐδημιούργησε. καὶ τὰ μηχανουργικὰ ἐργοστάσια Βόλου καὶ Πειραιῶς ἦσαν *τὸ κουτάλι* καὶ *τὸ πηροῦνι* ποῦ μετεχειρίζετο ἡ Ἑλληνικὴ βιομηχανία διὰ νὰ μὴ πέρνῃ τὴν πρὸς τὸ ζῆν τροφὴν μὲ τὰς χεῖρας· καὶ *τὸ μαχαῖρι* μὲ τὸ ὁποῖον ἔκοπτε τοὺς δεσμούς, τοὺς ὁποίους ἡ σχολαστικότης εἶχε βάλει εἰς τὴν πρακτικότητα. Καὶ ἦσαν πράγματι κατορθώματα τὰ ἔργα αὐτῶν εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ τὰ μηχανουργεῖα τοῦ Πειραιῶς ἦσαν καὶ εἶνε σχετικῶς τεράστια μὲ τὴν ὑπολειπομένην ἄλλην ἀνάπτυξιν.

Ἡ ἐπίσημος διοίκησις δὲν εἶχε κάμει τίποτε. πόρους δὲν εἶχεν, ἄνδρας ἴσως δὲν εἶχεν, ἀλλὰ καὶ κοινὸν δὲν εἶχεν· ὁ λαὸς ἀντὶ νὰ μορφώνεται εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν γεωργίαν ἐλάμβανε λουτρὰ τῶν ἀρχαίων Σπαρτιατῶν εἰς τοὺς λουτρῶνας τῶν κλασσικῶν σχολείων καὶ ἐρροφοῦσε τὸν γλυκύπικρον ζωμὸν τῆς καθαρευούσης ἢ Ξενοφωντείου. Ἀπὸ τότε τὰ πράγματα ἤλλαξαν· ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία εὑρέθη πρὸ ἀνυπερβλήτων δυσχερειῶν· εἰς τὰς Ἀθήνας αὐτὰς καὶ τὸν Πειραιᾶ παρουσιάζοντο δυσκολίαι διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἠλεκτρικῶν ἐργοστασίων καὶ πάσης νέας βιομηχανίας, δι' ἔλλειψιν ὕδατος. Οἱ βιομήχανοι καὶ ἐπιχειρηματίαι, οἵτινες εἶχον ἤδη διακριθῆ γενόμενοι βουλευταὶ ἢ ὑπουργοὶ ἢ ἰσχύοντες ἐκλογικοὶ παράγοντες εἶδον ὅτι ἡ βιομηχανία θὰ ἐσταματοῦσε δι' ἔλλειψιν μέσου συγκοινωνίας καὶ ἔργων. Ἡ συγκοινωνία μόνον ἀπὸ τὸ Κράτος ἠδύνατο νὰ πραγματοποιηθῇ. καὶ τὸ Κράτος ἐνόησεν ὅτι ἔπρεπε νὰ λάβῃ ἐνεργὸν μέρος.

Ἡ συγκοινωνία εἶνε ἡ εὐημερία ἑνὸς τόπου. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον προηγεῖται τῶν μεγάλων βιομηχανιῶν, τὰς ὁποίας ἐξυπηρετεῖ, εἶνε ζήτημα πολιτισμοῦ ἢ προτεραιότης· ἡ Αἴγυπτος εἶνε τόπος πολιτισμένος, οὐχὶ διότι ἔχει Φελάχους, ἀλλὰ διότι ἔχει ἔργα καὶ ἔργα κολοσσούς· ἤδη θὰ ἀκμάσουν ἡ γεωργία καὶ ἡ βιομηχανία της καὶ τὸ ἐμπόριον φυσικῶς κατόπιν.

..."Ηρχισαν τότε νὰ γίνωνται ἔργα καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα· οἱ δῆμοι πρῶτοι καὶ σιγὰ-σιγὰ τὸ δημόσιον ἐπενέβησαν διὰ νὰ σώσουν τὴν πλουτοπαραγωγήν· ὁ ἠλεκτρισμὸς ἐγκατεστάθη εἰς τὰς Ἀθήνας, τὸν Πειραιᾶ, τὰς Πάτρας, τὴν Χαλκίδα, τὸν Βόλον, τὰς Καλάμας, τὸν Πύργον—ἐνῷ πρὸ πέντε ἐτῶν ἀκόμη μόνον αἱ Πάτραι εἶχον ἠλεκτρικὸν φωτισμὸν—καὶ τὰ ἠλεκτρικὰ tramways αὐλακώνουν τὰς ἀσφαλτοστρώτους πλέον ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν, φθάνοντα ἕως τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν τῶν Ἀμπελοκήπων, τὸ Χασεκὶ καὶ τὴν Ἀλυσίδα τῶν Πατησίων· καὶ θὰ ἐχρειάζοντο ἰσχυραὶ ἁλυσίδες διὰ νὰ κρατήσουν τὴν ἐπέκτασιν τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἡνώθησαν σχεδὸν μὲ τὰ Φάληρα καὶ τὸν Πειραιᾶ. Ὁ σιδηρόδρομος Πειραιῶς—Λαρίσης ἥνωσε τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα καὶ θὰ ἑνώσῃ μετ' οὐ πολὺ τὴν Ἑλλάδα μὲ ὅλην τὴν Ἀνατολήν, καὶ ὁ σιδηρόδρομος Τριπόλεως—Σπάρτης εἶνε ὁ ἀπαραίτητος σύνδεσμος τῶν Πελοποννησιακῶν πόλεων· ἐν τῷ μεταξὺ τὰ ὕδατα Στυμφαλίας μεταφέρονται καὶ ἡ πρωτεύουσα μετὰ τοῦ Πειραιῶς θὰ ἀναζήσουν, ἰδίως βιομηχανικῶς. Ἡ πρωτοβουλία ὀφείλεται εἰς τὸ πρῶτον πιστωτικὸν τῆς Ἑλλάδος ἵδρυμα, καὶ ἡ ἐπιτυχία ἐκ τῶν προτέρων εἶνε ἐξησφαλισμένη.

Ἀλλ' ἤδη τὸ Κράτος ἀναλαμβάνει ἐπισήμως ὑπὸ τὴν προστασίαν του ὅλους ἐν γένει τοὺς πλουτοπαραγωγικοὺς κλάδους τοῦ τόπου· ἱδρύει Ὑπουργεῖον βιομηχανίας, γεωργίας, ἐμπορίου καὶ συγκοινωνίας καὶ πρώτην φορὰν βλέπει τις τὸ περίεργον ἀληθῶς φαινόμενον τοῦ νὰ συμφωνοῦν *τελείως* οἱ ἰδιῶται καὶ τὸ Δημόσιον· τοῦτο προτείνει τὴν σύστασιν τοῦ νέου ὑπουργείου ὡς ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τῶν ἀναγκῶν τῆς διοικήσεως καὶ ἐκεῖνοι ζητοῦν τὴν ταχεῖαν σύστασίν του ὡς ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τῶν ἀναγκῶν τῆς πλουτοπαραγωγῆς. Καὶ συνέρχονται *πέντε* ἐμποροβιομηχανικὰ *σωματεῖα* Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς—καὶ εἶνε παρήγορον ὅτι ὑπάρχουν πέντε—καὶ κάμνουν αἰτήσεις καὶ καταβάλλουν ἐνεργείας καὶ τὸ κοινὸν μὲ ἀνακούφισιν ὑποδέχεται τὴν ἀναγγελίαν. Διότι καὶ τὸ κοινὸν ἤλλαξεν ἤδη καὶ τὸ κοινὸν ἐμορφώθη καὶ τὸ κοινὸν ἔγινε πρακτικώτερον. Καὶ τὸ σπουδαιότερον ὅλων εἶνε ὅτι ὑπάρχει καὶ τὸ κατάλληλον πρόσωπον διὰ τὸ ἔργον τοῦ διοργανωτοῦ καὶ ἀνακαινιστοῦ. Ἐκεῖνος, ὅστις ἔταμε τὸν ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου καὶ ἐξωνύχισε τοὺς προϋπολογισμοὺς τοῦ Κράτους, θὰ καταρτίσῃ προϋπολογισμόν, ὅστις θὰ σώσῃ βεβαίως τὸν γενικὸν προϋπολογισμόν, καὶ θὰ καταρτίσῃ σχέδια ἐνεργείας ἀνώτερα παντὸς μηχανικοῦ σχεδίου. Εἶνε ἀνὴρ μὲ εὐρεῖαν μόρφωσιν, μὲ πεῖραν, μὲ θετικότητα μεγάλην.

Καὶ εἰς τὸ τέλος κάποιο φῶς ὑπολάμπει· τὸ φῶς τῶν σχεδίων τοῦ ἀειμνήστου Πεσματζόγλου. Ἴσως δὲν εἶνε πολὺ μακρὰν ὁ καιρός, καθ' ὃν αἱ Ἑλληνικαὶ ὑψικάμινοι θὰ παραλαμβάνουν τὴν πρώτην ὕλην ἀπὸ τὰ πλούσια Ἑλληνικὰ μεταλλεῖα.

Γ. Ι. Ἀλιμπέρτης

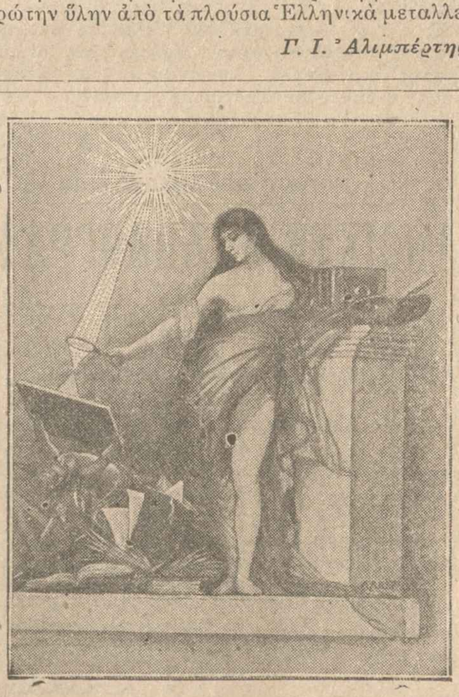

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΛΑΪΟΥ

Κατασκευάζοντπι ὅλων τῶν εἰδῶν καλλιτεχνικαὶ εἰκόνες (clichès) δι' ἐφημερίδας, περιοδικά, ἐπιστημονικά, βιβλία παντὸς εἴδους καὶ ἐν γένει δι' εἰκονογραφημένας ἐργασίας.

*Ἀθῆναι, ὁδὸς Κολοκοτρώνη ἀριθ. 55*Α
Πλατεῖα Καλαμιώτου. — (Γωνιαία οἰκία)·

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Δηλοποιεῖ ὅτι

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6ῳ τῆς ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1903 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, κυρωθείσης διὰ τοῦ Νόμου ΒΩΞ' καὶ τοῦ ἀπὸ 16 Μαρτίου ἰδίου ἔτους Βασιλικοῦ Διατάγματος, τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζικὰ γραμμάτια τῆς Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας καὶ αἱ παρὰ πόδας περιγραφόμεναι ἐκδόσεις καὶ κατηγορίαι τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἀντικατασταθεῖσαι δι' ἐκδόσεων νεωτέρων τύπων, ἀποσύρονται τῆς κυκλοφορίας.

Οἱ κάτοχοι τραπεζικῶν γραμματίων τῶν ἀποσυρομένων ἐκδόσεων παρακαλοῦνται, ὅπως προσαγάγωσι ταῦτα ἐντὸς ἔτους ἀπὸ σήμερον εἰς τὰ Ταμεῖα τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος καὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης πρὸς ἀνταλλαγήν.

Μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἐτησίας ταύτης προθεσμίας, ἐξακολουθήσουσι πάντοτε νὰ ὦσιν ὑποχρεωτικῶς δεκτὰ τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια τῶν ὡς ἄνω ἀποσυρομένων κατηγοριῶν *μόνον* εἰς τὰ Ταμεῖα τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος καὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς πληρωμὰς καὶ πρὸς ἀνταλλαγήν.

Τὰ ἀποσυρόμενα τῆς κυκλοφορίας τραπεζικὰ γραμμάτιά εἰσι τὰ ἑπόμενα:

Α'. Τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια τῆς Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας πάσης ἐκδόσεως καὶ κατηγορίας.

Β'. Τὰ τῆς Ζ' ἐκδόσεως τῶν δραχμῶν νέων 25.

Τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια τῆς ἐκδόσεως ταύτης διακρίνονται εὐχερῶς ἐκ τῆς πρὸς τὰ ἀριστερὰ εἰκόνος τῆς Ἀθηνᾶς, ἐκ τῆς ἐν τῷ κέντρῳ τῆς προσόψεως ἐν ἐλλειψοειδεῖ πλαισίῳ εἰκόνος ἐκ προτομῆς τοῦ πρώτου Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης Γεωργίου Σταύρου καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ κέντρῳ τῆς ὀπισθίας ὄψεως εἰκόνος τῆς προτομῆς τοῦ Ἑρμοῦ τοῦ Πραξιτέλους.

Γ'. Τὰ τῆς Α' ἐκδόσεως τῶν δραχ νέων 5.

Τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια τῆς ἐκδόσεως καὶ κατηγορίας ταύτης διακρίνονται εὐχερῶς ἐκ τῆς ἐν τῷ μέσῳ τῆς προσόψεως ἐν κυκλικῷ πλαισίῳ εἰκόνος τοῦ πρώτου Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης Γεωργίου Σταύρου, ἐν ᾧ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐκδόσει, τῇ καὶ τελευταίᾳ τῶν γραμματίων τούτων, ὑπάρχει αὕτη πρὸς τὰ ἀριστερά.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰανουαρίου 1908

Ὁ Διοικητὴς
Σ. Στρέϊτ

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ 4¼ %

Καταθέσεις χρημάτων ἐντόκως. Εἰς πρώτην ζήτησιν καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ.

ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΥΔΑΤΑ
Σαρίζης, Λουτρακίου, Αἰγίνης,
Μεθάνων, Ἑρμιόνης, Ὑπάτης.
ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: Θ. Π. ΡΑΜΜΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ, ΟΔΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ 8
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ, ὑποκατάστημα Σωτείρας 2

ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ ΠΑΛΤΑ
ΚΑΙ
ΜΠΕΡΤΕΣ
δι' ὅλον τὸν κόσμον ἠγγυημένα, καὶ ἀσυναγώνιστα, μόνον εἰς τὸν πρῶτον εἰσαγαγόντα αὐτὰ
ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΟΙΚΟΝ
Γ. ΜΠΑΛΑΣΚΑ
Ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου 4
Μεγάλη οἰκία Στρατήγη

ΠΟΙΚΙΛΙΑΙ

Η Γ' ΜΑΤΙΝΕΕ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ

Τὴν περασμένην Κυριακὴν ἐδόθη ἡ τρίτη matinée ὑπὸ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν, ἥτις ἐστέφθη, ὅπως καὶ αἱ ἄλλαι, ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Ὅλα τὰ καθίσματα κατειλημμένα, πολλαὶ δὲ καὶ πολλοὶ ὄρθιοι.

Καίτοι ἐπῆγα ὀλίγον ἀργά, εὗρηκα θέσιν εἰς τὸ κέντρον ἀκριβῶς τῆς πρώτης σειρᾶς τοῦ ἐξώστου καὶ ἐκεῖθεν ἔκαμα λεπτομερῆ ἐπιθεώρησιν τῆς αἰθούσης.

Ἐν πρώτοις ὀφείλω νὰ σημειώσω μετὰ χαρᾶς ἐδῶ ὅτι ἡ παρατήρησις, τὴν ὁποίαν εἶχα κάμῃ εἰς τὰς σημειώσεις μου τῆς περασμένης matinée, ἔπιασε τόπον, καὶ τὸ ποιητικὸν bleu-ciel χρῶμα τῶν προγραμμάτων μετεβλήθη εἰς λευκόν, τὸ χρῶμα τῆς ἀγνότητος.

Ἔπειτα κρίνω ἀναγκαῖον νὰ παρακαλέσω τὰς ἀξιολατρεύτους Δεσποινίδας, αἵτινες μοῦ κάνουν τὴν τιμὴν νὰ μὲ γνωρίζουν προσωπικῶς, νὰ μὴ μὲ ὑποδεικνύουν εἰς τὰς γειτόνισσάς των, ὡς τὸν γράφοντα εἰς τὴν «Ἑλλάδα» καὶ νὰ μὴ μὲ πολιορκοῦν μὲ τὰ θελκτικά των βλέμματα.

Αἱ Δεσποινίδες ἐσημείωσαν τὴν παρουσίαν νεαροῦ ποιητοῦ, διὰ τὸν ὁποῖον ἤκουσα ὄπισθέν μου τὰ ἑξῆς:

— Κύτταξε, καϋμένη, τὸν . . . . . πόσο ἄλλαξε ἀπὸ πέρυσι. Τόσον καιρὸ ἔχει νἄρθῃ στὸ Ὠδεῖον καὶ σήμερα ποῦ ἦρθε δὲν κυττάζει πουθενά, παρὰ ρίχτηκε στὸ διάβασμα.

— Μὰ δὲν βλέπεις ποῦ ἔχει σηκώσει τὸ γιακᾶ τοῦ παλτοῦ του καὶ φορεῖ καὶ τὸ σκληρό του ἀκόμη; Μᾶς περιφρονεῖ!

— Μᾶς περιφρονεῖ, βέβαια! Τὸν ἔφαγε ἡ ποίησις!

Ἐπρόσεξα κάτω καὶ εἶδα τὸν ποιητὴ ἀπερροφημένον εἰς τὴν ἀνάγνωσιν ἑνὸς βιβλίου μὲ κίτρινο ἐξώφυλλο.

Παρετήρησα with pleasure τὴν παρουσίαν τῶν δύο Δεσποινίδων, τὰς ὁποίας ἐσημείωσα εἰς τὴν περασμένην matinée ὡς ἀπούσας. Κατὰ περίεργον σύμπτωσιν ἐκάθητο ἡ μία ἀπέναντι τῆς ἄλλης εἰς τὰ ὄγδοα καθίσματα τῶν δύο πτερύγων τοῦ ἐξώστου.

Ἡ καθημένη εἰς τὰ δεξιά, λευκοτάτη, μὲ μαῦρα μεγάλα μάτια, μὲ καταμέλανα μαλλιά, πυκνότατα καὶ ὡραιότατα κτενισμένα, ἐφοροῦσε ζακέττα μπλὲ χρώματος καὶ καπέλλο μεγάλο μὲ δυὸ φτεροῦγες ἐμπρὸς ἀνοικτὲς χρώματος μπλὲ-σάξ.

Ἡ προς τὰ ἀριστερά, ξανθή, mignone, μὲ καστανὰ μάτια καὶ μαλλιὰ σγουρά. Τὸ φόρεμά της ἦτο χρώματος καθαρῶς κόκκινου, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ καπέλλο της καὶ τὰ χρυσάνθεμα, ποῦ ἦτο γαρνιρισμένο.

Ἡ πρώτη, προτοῦ ἀρχίσῃ τὸ concert, ἐδιάβαζε τὴν «Ἑλλάδα», πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔκαναν τριάντα δύο τὸ ὅλον ἄτομα, μαζῆ μὲ ἐμένα, εἰς ὅλην τὴν αἴθουσαν.

Εἰς ἕνα κάθισμα σύρριζα στὸν ἀριστερὸ τοῖχο τῆς πλατείας, δυὸ φωτεινότατα γαλανὰ μάτια, καπέλλο καὶ παλτὸ ὁμοιόχρωμα καὶ στὸν ἴδιον τόνο.

Τὰ face-à-main τῆς ἀρχαϊκῆς καλλονῆς στὰ ἀριστερά μου.

Κοντά της ἕνα πράσινο τσαντάκι ἐχρησίμευσεν ὡς βαντάγια σὲ μιὰ νοστιμότατη ξανθή.

Σ' ἕνα κάθισμα τοῦ διαδρόμου τῆς πλατείας, γνωστὸς φιλόμουσος καὶ μουσοθεράπων, ντυμένος μὲ τὸ χρῶμα τῆς ἐλπίδος μὲ τυρόλ, καὶ μὲ μπαστοῦνι manila. Κάποια στὸ πλάϊ μου τὸν ὠνόμασε «κάμπια».

Μία διακεκριμένη **κουσκουσούρα** μοῦ κατήγγειλεν, ὅτι εἰς ἕνα μικύλον κοριτσίστικο γοβάκι, βγαλμένον ἔξω ἀπὸ τὰ κάγκελα, τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος, διέκρινεν ἀπὸ κάτω, εἰς τὸ πέλμα, μιὰ τρυπίτσα. Προσέχετε, κομψαί μου δεσποινίδες, ἀφοῦ σᾶς ἀρέσῃ νὰ δείχνετε τὸ γοβάκι ἢ τὸ μποτίνι σας νὰ τὸ μὴ περνᾶτε ἔξω ἀπὸ τὰ κάγκελα. **K. Therson**

* * *

«ΤΟΥ ΕΙΝΕ κληρονομικὸν» «αὐτὸς εἶνε ὅμοιος μὲ τὸν πατέρα του» συχνὰ ἀκούομεν. Ἀλλὰ θὰ ἦτο πολὺ τολμηρὸν νὰ ἰσχυρισθῶμεν, ὅτι πολλαὶ ἰδιότητες μεταδίδονται κληρονομικῶς. Ὁ υἱὸς λ. χ. τοῦ ἐξόχου συνθέτου Μόζαρτ, ὄχι μόνον δὲν εἶχεν ἀπὸ τὸν πατέρα του κληρονομικὰς δυνάμεις εἰς τὴν μουσικήν, ἀλλ' ἐβγῆκε γνήσιος... τραπεζίτης. Κάποτε μουσικός, μεταβὰς εἰς Μιλᾶνον, ἐπεσκέφθη τὸν τραπεζίτην Μόζαρτ καὶ τὸν ἠρώτησε:

— Ἐλπίζω, ὅτι λατρεύετε τὴν μουσικήν.

— Νὰ πάρῃ ὁ διάβολος! ἀπήντησεν ἐκεῖνος. Ἐγὼ εἶμαι τραπεζίτης καὶ δὲν ἀγαπῶ τὴν μουσικὴν διόλου.

— Μὰ πῶς, δὲν εἶσθε μουσικός; ἠρώτησεν ἔκπληκτος ὁ ἐπισκέπτης.

— Ἰδοὺ ἡ μουσικὴ τὴν ὁποίαν ἀγαπῶ! ἀπήντησεν ὁ τραπεζίτης, ρίπτων φούχταν χρυσῶν νομισμάτων ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Κ. Α. Στασινόπουλος

Edgar Allan Pöe

ΥΜΕΝΑΙΟΙ

Τὸ δαχτυλίδι τὸ φορῶ στὸ χέρι μου
καὶ τὸ στεφάνι τὄχω στὰ μαλλιά μου·
ὄμορφα ροῦχα γύρω καὶ μεταξωτὰ
λάμπουν μαζὺ μὲ τὰ διαμαντικά μου,
καὶ εἶμ' εὐτυχισμένη στὰ σωστά.

✻

Καὶ ὁ καλός μου μ' ἀγαπᾷ πολύ,
μὰ ὅταν πίστι ὡρκίστηκε σὲ μένα,
ἔνοιωσα τὸ στῆθός μου βαρὺ
γιὰ **κάποια,** ποὖνε τώρα περασμένα.
Σὰν νεκρικὴ καμπάνα ἦσαν τὰ λόγια του
κι' ἔμοιαζε πολὺ ἡ φωνή του σὰν **ἐκείνου,**
ποῦ πέθανε στὸν πόλεμο σὲ μακρυσμένη χώρα
καὶ θἆνε, ἴσως, εὐτυχὴς μέσ' στὰ οὐράνια τώρα.

✻

Δείχνωντας μιὰν ἀγάπη τρυφερή,
μὲ φίλησε στὸ μέτωπο τ' ὠχρό·
μὰ μένα μιὰν ἀνάμνησι πικρὴ
μὲ πάει σὲ κοιμητῆρι μακρυνό,
καὶ στέναξα σὲ πέτρα σκαλιστὴ
π' ἔχουν θαμμένο τὸν παληό μου ἐραστή.

✻

Κι' ἔτσι ὁ γάμος μας ἐτέλειωσε
κι' ὁ ὅρκος τῆς πίστης μας θεμέλιωσε·
μ' ἂν εἶνε ἡ καρδιά μου λυπημένη,
κι' ἡ πίστη μου σὰν εἶνε ξεσχισμένη,
ὅλοι τριγύρω μὲ καλοῦν Εὐτυχισμένη.
Τὰ ὄνειρα ποῦ βλέπω εἶνε βαρειά!
Ὢ! ἂς μπορροῦσα νὰ ξυπνήσω τώρα πειά,
μήπως ἐκεῖνος ὅπου εἶνε πεθαμμένος
στὶς χῶρες τὶς οὐράνιες δὲν εἶν' εὐτυχισμένος.

Μετάφρασις ἀπὸ τὸ πρωτότυπο) *Κώστας Οὐράνης*

* * *

Η ΕΡΗΜΟΣ ΣΑΧΑΡΑ

Ἡ μᾶλλον γνωστὴ καὶ μᾶλλον ἀχανὴς ἔρημος τοῦ κόσμου εἶνε ἡ Σαχάρα τῆς κεντρῴας Ἀφρικῆς. Τὸ μεγαλείτερον αὐτῆς μῆκος ἀπὸ τῆς Σενεγαμβίας μέχρι τῶν ἀκτῶν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης εἶνε πεντάκις χιλίων χιλιομέτρων, δηλαδὴ περίπου ὅσον εἶνε τὸ ἕβδομον τῆς γηΐνης περιφερείας. Ἡ ἐπιφάνεια αὐτῆς ὑπολογίζεται ὅτι εἶνε δύο ἑκατομμυρίων τετραγωνικῶν χιλιομέτρων.

Ἡ ἀχανὴς αὕτη ἔρημος ἀποτελεῖ βαθύπεδον διακοπτόμενον τῇδε κἀκεῖσε ὑπὸ πετρωδῶν λοφίσκων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον αὐτῆς ἀποτελεῖται ἐξ ἄμμου, ἥτις πολλαχοῦ ἀναμιγνύεται μετὰ μικρῶν χαλίκων, θαλασσίου ἅλατος καὶ διαφόρων κογχυλίων καὶ ὀστρέων. Μικραὶ ὀροσειραὶ ἐξ ἄμμου, ἐπισωρευόμεναι ὑπὸ τῶν ἀνέμων, διαιροῦσι τὴν ὅλην ἔρημον εἰς δώδεκα μικροτέρας οὕτως εἰπεῖν ἐρήμους. Τὰ μικρὰ ταῦτα ὄρη δίδουσιν ἀφορμὴν εἰς τὸν σχηματισμὸν μικρῶν ρυάκων, προερχομένων ἐκ τῶν ὀμβρίων ὑδάτων καὶ τῶν ὑπεριπταμένων ὑδρατμῶν· οὕτω δὲ ἡ ἔρημος παρουσιάζει εἴς τινα σημεῖα αὐτῆς εὔφορα στοιχεῖα, φυτὰ ποώδη, φυόμενα ἐδῶ κ' ἐκεῖ, ἅτινα σχηματίζουσι ποῦ καὶ ποῦ μικροὺς ἀνθοβριθεῖς παραδείσους, τὰς καλουμένας ὀάσεις.

Ἡ φλέγουσα ὑπεράνω τῆς μεγάλης ἐρήμου ἀτμόσφαιρα κατὰ τὸ πλεῖστον τοῦ ἔτους καλύπτεται ὑπὸ ξηροτάτης ὑπερύθρου ὁμίχλης. Βροχὴ πίπτει κατὰ τὸ μεταξὺ τῶν μηνῶν Ἰουλίου καὶ Ὀκτωβρίου χρονικὸν διάστημα. Ἐκεῖνο δέ, ὅπερ πρὸ πάντων καθιστᾷ ἐπικίνδυνα τὰ ταξείδια εἰς τὴν ἔρημον ταύτην, εἶνε ὁ καυστικὸς καὶ καταστρεπτικὸς ἄνεμος Σιμούν, οὗτινος ἡ καυστικότης καταπνίγει ἐκείνους, οἵτινες θὰ ἐπειρῶντο νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς αὐτόν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1805 ὁρμητικὴ πνοὴ τοῦ ἀνέμου τούτου κατέχωσεν ὑπὸ τὸ ἀπέραντον ἀμμῶδες σάβανον καραβάνιον ἐκ δισχιλίων ἀτόμων καὶ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα καμήλων.

Ἐκ τῶν περιεργοτέρων φαινομένων, τὰ ὁποῖα παρατηροῦνται εἰς τὴν καυστικὴν αὐτῆς ἐπιφάνειαν, εἶνε ὁ καλούμενος ἀντικατοπτρισμός, προερχόμενος ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς διαθλάσεως, ἥτις συντελεῖ εἰς τὸ νὰ φαίνωνται ἀντεστραμμένα τὰ μακρὰν εὑρισκόμενα ἀντικείμενα, ὡς ἐὰν ταῦτα ἀντενακλῶντο ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας μιᾶς λίμνης. Ὁμοίως αἱ ἀνατολαὶ καὶ αἱ δύσεις τοῦ ἡλίου ἐν αὐτῇ γίνονται ἐν μέσῳ αἰγληέσσης φωτονεφέλης. Πλεῖστοι λόγοι πείθουσι τὸν ἐρευνητὴν ὅτι ἡ Σαχάρα πρὸ χιλιάδων ἐτῶν ἀπετέλει βυθὸν θαλάσσης. Καὶ σήμερον μάλιστα οἱ ἐν αὐτῇ διεσπαρμένοι ἰθαγενεῖς καλοῦσιν αὐτὴν θάλασσαν ἄνευ ὕδατος, καὶ τὰς καμήλους πλοῖα τῆς ἐρήμου. Καὶ εἶνε πράγματι αὕτη ἄνυδρος θάλασσα, ἀφοῦ καὶ ἅλας ἔχει καὶ ἄμμον καὶ νήσους, δηλαδὴ τὰς ὀάσεις καὶ τὰς ἀμμοθυέλλας. Εὐδοκιμεῖ εἰς τὰ ἀρδευόμενα πεδία αὐτῆς ὁ βάμβαξ καὶ τὸ κέγχρον καὶ ἁλμυρά τινα χόρτα.

Εὐάγγελος Δ. Μαργέτης
Φοιτητὴς Φυσικῶν

* * *

ΔΥΟ ΚΟΣΜΟΙ

Δὲν θ' ἀνοιχθῇ γιὰ μένα
Γλυκὰ τοῦ κόσμου ἡ ἀγκάλη,
Οὔτε γιὰ μένα πάλλει
Στὰ στήθη μιὰ καρδιά.

✻

Ἀπὸ τὸν κόσμον ἦρθα
Τὸν ἄγνωστο μιὰ μέρα,
Κ' ἔκραξα ἐγὼ μητέρα
Τῆς γῆς τὴ δυστυχιά.

✻

Μπρὸς στὴν σκληρὴν ἀνάγκη
Τὰ γόνατα λυγίζω,
Τὰ ὄνειρα σκορπίζω
Κι' ἀκράτητος τραβῶ

✻

Ἐκεῖ ποῦ λάμπει πάντα
Κόσμος λευκὸς κι' ὡραῖος,
Ἐκεῖ ποῦ ὁ Ναζωραῖος
Μὲ κράζει ἀπ' τὸ σταυρό.

Δημοσθ. Δημακόπουλος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΤΖΟΓΙΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

* * *

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ν. Ἀγραφ...—Ἀλεξάνδρειαν.—Εἶνε γνωστὸν ὅτι τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Αἰ. Κ. Κ.—Κάϊρον.—Ὅλοι οἱ προηγούμενοι ἀριθμοὶ ὑπάρχουν καὶ τιμῶνται ἕκαστος πρὸς 15 λ. μὲ τὰ ταχυδρομικά.

Γ. Μακρῆν.—Ἀλεξάνδρειαν.—Εἰς τοὺς διαγων. καὶ τὴν συνεργασίαν συμμετέχουν καὶ οἱ ἁπλοὶ ἀγορασταὶ τοῦ φύλλου.

Ἄσν... Ἀκίμαρ.—Μεσολόγγιον.—Πρὸς δημοσίευσιν ἀπαιτοῦνται 50 λ.

Ε. Μονογ...—Σῦρον.—Δὲν ἐπιστρέφονται. Παρακολουθήσατε σχετικὴν στήλην, διὰ νὰ πληροφορηθῆτε περὶ τῆς ἐγκρίσεως.

Σαρρ.. Μισδραλῆ.—Βόλον.—Αὐτὰ δημοσ. εἰς τὴν Ἀν. Ἀλληλογρ. πρὸς 25 λ. τὸν στίχον.

Σκάμανδρον.—Δαρδανέλλια.—Ἂν ἐνεκρίνετο, θὰ τὸ ἐβλέπατε.

Ρηγ. Σολδ...—Ἀργοστόλιον.—Παρακολουθῆτε τὴν στήλην «Ἡ συνεργ. τῶν Ἀναγνωστῶν», διότι ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν.

Κων. Τσολᾶκ...—Ἐνταῦθα.—Προτιμῶνται τὰ ὀλιγόστιχα.

Π. Καλονάρ... Τρίπολιν.—Δεχόμεθα.

Γεώρ. Φ. Δημητρακ...—Κριεκούκιον Ἠλ.—Ἀναλάβετε.

Ρ. Α. Κούνδουρ...—Ἡράκλειον.—Δύνασθε νὰ πιστωθῆτε διὰ τῆς προκαταβολῆς τῶν 2 δρ. καὶ ἂν δὲν προφθάνουν αἱ λύσεις, νὰ σημειώνωνται εἰς τὰς καθυστερήσεις.—Τὸ δικαίωμά σας εἶνε τὸ αὐτὸ εἴς τε τὴν ἑβδομαδιαίαν κλήρωσιν καὶ εἰς τὰ ἑξάμηνα βραβεῖα.

Voltaire.—Λεβάδειαν.—Στείλατέ την.

Κ. Ι. Μπουζῆν.—Φιλαδέλφειαν Ἀμερικῆς.—Τὸ μυθιστόρημα αὐτὸ δὲν ἔχει ἐκδοθῆ ἑλληνιστὶ εἰς βιβλίον.

Μαρ. Σ. Δοντη.—Ἀλεξάνδρειαν.—Κατὰ τὴν γενομένην δήλωσιν, διὰ τὸ πλεονάζον τῆς καταβολῆς σας θὰ λάβετε τὸ φύλλον ἐπὶ μίαν ἑξαμηνίαν περισσότερον.

«**Διάτ... Ἀστέρα**».—Ὑπολείπ. 50 λ. πρὸς δημοσίευσιν ἀλληλογρ.

Σπ. Περιότ...—Κων)πολιν.—Ἀποστείλατέ τον.

Δημ. Σ. Κυριαζόπ...—Κων)πολιν,—Τὰ μὴ ἐγκρινόμενα δύνανται νὰ δημοσιευθοῦν μόνον εἰς τὴν στήλην τῆς «Ἀν. Ἀλληλογραφίας» πρὸς 25 λεπτὰ ἕκαστον στίχον.

Χρ. Χριστόπουλ...—Πύργον.—Ἀποστέλλετε. Αἱ μὴ προσωπ. φωτογραφίαι δημοσιεύονται δωρεάν, ἀλλὰ μὲ τὴν σειράν των.

«**Πικραμ. Καρδ.**»—Γαλαξείδιον. — Ὑπολείπεται πρὸς δημοσίευσιν δραχ. 1,50.

Πίτ. Λάφ.—Αἴγιον.—Εἰκόνα στείλατε. Δι' ἀνταποκρίσεις πρέπει νὰ συμμορφωθῆτε μὲ σχετικὰς δηλώσεις.

«**Ἴρμαν Τσιγγάν...**» — Σήμερον δημοσιεύονται οἱ ὅροι συνεργασίας εἰς τὴν 4ην σελίδα.

Δήμητραν Κ. Βούρβουλη. — Πειραιᾶ.— Συνδρομὴν φύλλου δὲν ἐλάβαμεν, οὔτε ἡμερογίου.

Βοῦλαν Κονιάλη.—Τρίκκαλα.—Αἱ 5 δραχμαί σας τοῦ βραβείου θὰ παραδοθοῦν εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν.

Γ. Α. Σταυρ...—Καλάμας.—Δύνασθε.

Κ. Γ. Μπουζ...—Φιλαδέλφ. Ἀμερικῆς.— Παρεδόθησαν εἰς τὴν σειράν.

Κυριακοῦλ... — Πρὸς δημοσίευσιν ἐχρειάζετο ὑπόλοιπον 70 λ.

Π. Π...—Ἐνταῦθα.—Ὑπάρχουν λόγοι ἀποτρεπτικοί, τοὺς ὁποίους δὲν μᾶς ἐπιτρέπει ὁ χῶρος νὰ ἐκθέσωμεν.

Ἴδαν.—Πειραιᾶ.—Στείλατε καὶ ἂν ἦναι καλά, ὅσον ἡ ἐπιστολή σας, ἐλπίζομεν ὅτι θὰ δημοσιευθοῦν.

Ἀντ. Λαγκ...—Ζαγαζίκ.—Ἡμερολόγια ἐστάλησαν. Εἰσπράκτορα δὲν θὰ στείλωμεν, διότι μὲ τὴν καθιερωθεῖσαν τάξιν, νὰ προπληρώνωνται αἱ συνδρομαί, εἶνε περιττός.

Τ. Κ. Θεοχ...—Χαλκίδα. — Παρεδόθη εἰς τὴν σειράν.

«**Γλυκ. Ὄνειρ.**»—Πύλον.—Ὑπολ. λ. 75.

Ι. Διάσμ...—Πάτρας. — Ἀντὶ δρ. 5,50 μὲ τὰ ταχυδρ. τῆς ἀποστολῆς.

Νίστ. Οἰκονόμ...— Κάϊρον.—Ἐπιταγὴ ἐλήφθη. Μένει εἰς χεῖράς μας ὑπόλοιπον δραχ. 2,60. Φύλλα ἐστάλησαν. Ἐνεγράφητε.

Ἀγγ. Βανδώρου.— Guemlek (Τουρκίας).— Χρήματα ἐλήφθησαν. Ἐνεγράφητε.

Ἀγησίλ. Ἡλιόπουλ...—Καλὰ Νερά.— Στείλατέ τα. Θὰ τεθοῦν εἰς τὴν σειράν.

Ἀσκάνιον.—Ἐνταῦθα.—Διὰ ποῖον λόγον;

Ρήγ. Σολδᾶτ...—Ἐνταῦθα.—Παρεπέμφθη.

Ἀλκιβιάδην.—Βόλον.—Ὑπὸ ποῖον ὄνομα ἐστείλατε χρήματα διὰ νὰ λάβετε φύλλα καὶ πότε;

Τιμ. Γ. Καρακῖτσον.— Καρδίτσαν.—Ὁ περίεργος τρόπος τῆς διαθέσεως τοῦ 5δράχμου κέρδους σας ἐξετελέσθη. Σᾶς μεταβιβάζομεν τὰς εὐχαριστίας τοῦ προσωπικοῦ.

«**Μελιχρ. ἀκτῖνα**».-Φιλιατρά -Ὑπολ. λ. 50.

Λέανδρον.—Ἐνταῦθα. — Τόσον ἐκτενές, ἀδύνατον. Τὸ μυθιστόρημα, περὶ τοῦ ὁποίου γράφετε, θὰ δημοσιευθῇ βραδύτερον.

Δ. Ε.Οἰκονομ...—Ἐνταῦθα.—Παρεπέμφθη.

Νάσ. Μαΐχ...—Μεσολόγγιον. —Δι' ἑκάστην προσωπικὴν εἰκόνα δρ. 25. Αἱ τοποθεσίαι κλπ. δωρεάν, ἀλλὰ μὲ τὴν σειράν των.

Ἄλβαν.—Ἐνταῦθα.—Φωτογρ. σᾶς ἐπεστράφη ταχυδρομικῶς εἰς γραφεῖσαν διεύθυνσιν.

Ἐλ. Γ. Παιδ...—Σῦρον.—Φωτογρ. σᾶς ἐπεστράφη.

Ν. Κεφαλ...—Λαμίαν.— Εἰς τὴν σειράν. λεπτὰ 50.

Δ. Γ. Κρεβ...—Τρίκκαλα. — Δημοσιεύεται εἰς Κίνησιν.

Π. Κοκκών...—Πῦλον.— Τὰ μακροσκελῆ δὲν ἐγκρίνονται πλέον. Ὅσα δημοσιεύονται τώρα ἔχουν ἐγκριθῆ προηγουμένως.

Χρυσ. Ὄνειρ... — Ἐνταῦθα.—Ὑπολείπεται πρὸς δημοσίευσιν δρ. 1,75.

Ἔρημον Καβ...—Κύμην.—Πρὸς τὸ παρὸν μᾶς εἶνε ἀδύνατον ν' ἀσχολούμεθα εἰς τοιαύτας ἐργασίας.

«**Βοσπορίτην**».—Πάτρας.— Μήπως γνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς;

Γεώργ. Γκουφ...—Ἀγυιάν. — Σημειώσεις σας ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν.

Σάβ. Σεργ...— Κων)πολιν. — Ἀναγνώσατε τοὺς «Ὅρους Συνεργασίας» εἰς 4ην σελίδα.

Φωτ. Σ. Φωτ...—Αἰδίνιον.—Ἀναλάβετε. Φωτογρ. προτιμῶνται αἱ τῶν ἐπικαίρων γεγονότων, κατόπιν καλλονῶν καὶ ἔπειτα τοπίων.

«**Δούκ. Ἀβρούζ**»...—Πάτρας.—Μᾶς ἐπληροφόρησαν ὅτι εἶναι ὀλίγον ὑπερβολικὰ τὰ γραφέντα.

Μ. Χ. Τζεγκέλ... —Ἀμισόν.— Ἔφθασεν ἀργά.

Α. Δεϊμερτζόγλουν.—Δράμαν.—Ἐπιταγή σας ἐξηργυρώθη. Ἐνεγράφητε. Ἡμερολόγια ἐστάλησαν.

Εὐθ. Μαχαιρ...—Ἄμφισσαν.—Ἐλήφθησαν.

Ἠλ. Δομεν...— Πειραιᾶ.—**Ι. Μαυρ...**— Σμύρνην. — **Δ. Δημουλ...** — Φάρσαλα.—**Δ. Πλατ...**—Ἰτέαν.—Ἡμερολόγια ἐστάλησαν.

Γεωρ. Βουρβ...—Πειραιᾶ.—Τὸ φύλλον σᾶς ἀποστέλλεται ταχυδρομικῶς.

Δ. Ν. Γιολδάσ...—Ἐνταῦθα.—Ἀποστέλλετε.

Destino.—Beni—Suez.—Δύνασθε ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς «Συνεργασίας τῶν Ἀναγνωστῶν».

Ἀργεϊφόντην.—Ναύπλιον.—Δύναται.

Κωστ...—Ἐνταῦθα.—Τὸ ἔργον σας τὸ φέρον τὸν τίτλον «Καρδίας θρῆνοι» εἶναι ἐντελῶς προσωπικόν. Ἂν θέλετε νὰ δημοσιευθῇ, συμμορφωθῆτε μὲ τοὺς «Ὅρους τῆς συνεργασίας τῶν ἀναγνωστῶν» οὓς δημοσιεύομεν σήμερον.

Σωκρ. Παπαλοΐζ...—Χελουάν.—Ἐπιστώθητε μέχρι τοῦ 25.

Σπ. Θ. Ἀναστασ...—Ἐνταῦθα.—Ἐπιστώθητε.

Πετ. Ν. Πανόπ...—Ἐνταῦθα.—Ἐπιστώθητε.

Μιχ. Τζιούφ... —Πὸρτ-Σαΐδ.—Ἐπιστώθητε δι' ὀκτὼ διαγωνισμούς.

Ἐμμαν. Φατσέαν.—Σμύρνην.—Ἐπιστώθητε.

Κ. Α. Παπαγεωργ...—Ὕδραν.—Ἐπιστώθητε.

Ν. Δ. Παπαμιχ...—Βόλον.—Δὲν δύνασθε νὰ συμπεριληφθῆτε εἰς τοὺς λύτας τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐσωτερικοῦ μὲ ἓν δεκάλεπτον.

Μιλτ. Α. Λεονάρδ...—Ἄργος.—Διατὶ ἡ λύσις σας δὲν περιεῖχε δεκάλεπτον;

Ν. Σ. Μεταξ...—Ἀλεξάνδρειαν.—Ἐπιστώθητε δι' 25 διαγωνισμούς.—Αἱ λύσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ πληρώνονται ἰδιαιτέρως.

Ἀγ. Σαλούτσ...—Ζάκυνθον. — Ἐπιστώθητε διὰ 35 διαγωνισμούς, εἰκοσιπέντε τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ δέκα τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Μ. Α. Λεονάρδ...—Ἄργος.—Ἐπιστώθητε δι' 25 διαγωνισμούς.

Ἀνδρ. Περατιν..., Γ. Δ. Γραμματ..., Εὐκλ. Σακελλάρ... Πειραιᾶ, **Α. Γ. Ζαφειρόπ...** Κάϊρον, **Ἄτυν** Ἐνταῦθα, **Κ. Λουκᾶτ...** Κὸμ-Οὐαχάλ, **Provost...** Κων)πολιν, **Θεόδ. Δ. Κ...** Βόλον, **Τριμ...** Κύμην, **Ν. Γ. Ἀγραφ...** Ἀλεξάνδρειαν, **Dorée** Ἐνταῦθα, **Π. Πολάκ..., Σοφ. Φ. Δημητρακοπ...** Κριεκούκιον, **Γεώρ. Σπτέπορ...** Κέρκυραν, **Ε. Κογκ...** Λευκάδα, **Κόρινναν** Ἄρταν, **Ἰω. Σ. Οἰκον...** Σπέτσας, **Ντ. Βεβελογ..., Λάουρ Φιορίν..., Ε. Μονογ..., Ρίτ. Δ. Ὀρειν...** Πειραιᾶ, **Α. Κατράρ...** Ἀλεξάνδρειαν, **Στ. Ι. Κονίτσ...** Ἀράχωβαν, **Οὖτιν** Χαλκίδα, **Γ. Δ. Λουλακάκ...** Ἡράκλειον, **Ε. Μ. Βανδώρ...** Ἀργοστόλιον, **Θ. Ναράντ...** Ἡράκλειον, **Χ. Παπαθαν...** Λεβάδειαν, **Σ. Παπαδόπουλ.** Ἀλεξάνδρειαν, **Κιτ... Βέλγαρ...** Ν. Φάληρον, **Ἀφιλ. Παροδίτ..., Βενετσιᾶν...** Ναύπλιον, **Ἀνδρ. Δαυ...** Ἐνταῦθα, **Ἑλέν. Ἀρμέν...** Κυπαρισσίαν, **Μικ. Μπὰκ** Μεσσολόγγιον, **Α. Μουτζουρ...** Ναύπλιον, **Ἀπ. Χατζημιχ...** Κύπρον, **Σπ. Περεστιάν...** Κων)πολιν, **Ν. Μαλακάσ...** Μεσολόγγιον, **Λευκοθ...** Πάτρας, **Γ. Σπτέπ..., Γ. Σ. Γροπ...** Κέρκυραν, **Σωτ. Γ. Παπ...** Ἰωάννινα, **Δ. Δουράκ...** Ἐνταῦθα, **Destino** Beni Suez, **Α. Β. Καλλιάν...** Καλάμας, **Ι. Γ. Χελιώτ...** Ὕδραν, **Κων. Ν. Ἁγιόψ...** Τρίκκαλα, **Στ. Ι. Κονίτσ...** Ἀράχωβαν, **Ρήγ. Σολδᾶτ...** Ἀργοστόλιον, **Ἄθωνα** Κάϊρον, **Ν. Ἀργαλ...** Κέρκυραν, **Night** Αἴγιναν, **Σ. Δ. Παναγόπ...** Νησίον, «**Ἀσκάνιον**» Ἐνταῦθα, **Χρ. Σ. Φλάμπουρ...** Ἐνταῦθα, **Ἀγ. Ἡλιόπουλ...** Καλὰ Νερά, **Χ. Λαμ...** Θήβας, **Κ. Μαρούλ...** Πειραιᾶ, **Τζ. Σχουμάχ...** Μεσσήνην, **Κ. Γ. Μπουζ...** Φιλαδέλφειαν, **Ν. Οἰκονόμ...** Κάϊρον, **Ι. Κατσίκ...** Ξηροχώριον, **Π. Ν. Φρόνιμ...** Κάϊρον, **Β. Χατζημην... Ἰσιδ. Σ. Σούγκρ...** Πειραιᾶ, **Κ. Μανιάτ...** Σκῦρον, **Χ. Παπαθανασόπ...** Λεβάδειαν, **Ἀρθοῦρ. Παπαδόπ...** Ἐνταῦθα, **Π. Σεκᾶκ..., Π. Πάγκ...** Σπέτσας, **Ν. Γ. Βλασσόπ...** Χαλκίδα, **Ἰω. Α. Τσαμαγκίδ...** Καρδίτσαν, **Ἰω. Γ. Ἀθανασόπ...** Πύργον, **Δ. Σ. Γιάννακ...** Λάρισαν, **Γιάν. Διάσμ...** Ναύπακτον, **Ρ. Σ...** Ἐνταῦθα, **Εὔελπιν νέον** Ναύπλιον, **Τὰκ. Κ. Θεοχάρ...** Χαλκίδα, **Γ. Ν. Κυριάκ...** Τρίκκαλα, **Γιάν. Ἐρεβ...** Πασᾶ λιμάνι, **Αὔραν** Ἐνταῦθα, **Diavoletta** Ἐνταῦθα, **Νικ. Κεφ...** Λαμίαν, **Ἀφ. Φαληρ...** Κυπαρισσίαν, **Τακ. Α. Παντ...** Γαργαλιάνους, «**Ταΰγέτην**» Σπάρτην, «**Ἔρημον κάβον**» Κύμην, **Κώστ. Οὐράν.** (ἄνευ τόπου προσλ.), **Ἄτυν** Ἐνταῦθα, **Μπλάζ...** Ἐνταῦθα, **Ad. Negri**, **Α. Β. Βιδούρ...** Ἰωάννινα, **Δ. Ε. Οἰκονομίδ..., Λέανδρον** Ἐνταῦθα, **Ξεβίδωτ...** Πύργον, **Δημ. Σ. Μακρ...** Πύργον, **Μιχ. Κ. Ἀντων...** Κόρινθον, **Κοραλ. Δ...** Σμύρνην, **Κ. Μητρομελ...** Ἐνταῦθα, **Βοῦλλερ** Κόρινθον, **Σάβ. Σεργ., Κ. Γ. Ντόλ...** Κόρινθον, **Π. Δοξιάδ...** Κωνσταντινούπολιν, **Γ. Δ. Γραμματικόν, Κ. Βούλγαρ...** Ν. Φάληρον, **Θ. Γιανναρ...** Καρδίτσαν, **Γ. Ταμπ..., Εὐαγ. Πικραμ...** Χαλκίδα, **Νερβάλ...** Θεσσαλονίκην, **Π. Μαρκ..** Ἀργοστόλιον.

Τὰ παρ' ὑμῶν σταλέντα ἐτέθησαν εἰς τὴν σειράν, θέλουσι δὲ δημοσιευθῇ βαθμηδὸν ἐφ' ὅσον ἐγκριθῶσιν.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
1ΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἡ ὀρθὴ λύσις εἶνε αὔτη:

1	1	
9		

11+9=20

Αἰνίγματος.—Γαστὴρ—ἀστήρ.

Δημοσιεύονται ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν ἀποστελλόντων λύσιν ὀρθήν, ἢ καὶ κατά τι ἐσφαλμένην. Εἰς τὴν κλήρωσιν ὅμως λαμβάνουν μέρος μόνον οἱ ἀποστείλαντες ἀπολύτως ὀρθὴν λύσιν.

Ἀθηνῶν.—Παῦλος Ν. Καρβούνης, Ἀντ. Γ. Θεολόγης, Δήμητρα Ι. Λαμέρα, «Les fleurs d'été», Χριστόφ. Τζαβαλλᾶς, Ἐμμαν. Κ. Ἄγουρος, Παναγ. Δ. Μέρτζος, Κήτη Μωρέττη, Γεώρ. Τ. Κωνσταντινίδης, Κωνστ. Δ. Καμαρινός, Σωτήρ. Ρουμελιώτης, Τσάνη Οἰκονόμου, «Ἐρυθρᾶ γαλέρα», Ι. Ν. Λαμέρης, Πόπη Π. Ξένου, Σ. Σ. Κουντούρης, Ἀριστομ. Ι. Παπαναστασίου, Ἰωάννα Ναούμ, Δημήτρ. Βάκουλης, Κλειὼ Δ. Μαργαρίτου, Δημήτρ. Καλλονᾶς, Γεώρ. Καζάνης, Ἰσ. Ὀρφανοῦ, Γεώρ. Δ. Φιλήντρας, Φωφὼ Π. (δυσανάγν.), Θεόδ. Β. Καραπᾶνος, Μαρῖν. Ι. Σιγάλας, Κωνστ. Ν. Τσολᾶκος, Δημοσθέν. Κ. Σωτηρόπουλος, Πέτρ. Ν. Πανόπουλος, Ἐμμαν. Δ. Δροσινός, Γεώρ. Ι. Μποῦρλος, Ἀντ. Στωικίδης, Μαρία Ἐμμ. Ζαλοκώστα, Κ. Α. Θεοδωρακᾶκος, Χαραλ. Ι. Ξανθός, Νικ. Π. Καρακασόπουλος, Ἀριστείδ. Γ. Οἰκονόμου, Χαρ. Χ. Ἀποστολίδης, Μενέλ. Δ. Ρουκουνιώτης, Νικ. Α. Παρθενίου, Σταμ. Δ. Δημακόπουλος, Ι. Λαζόπουλος, Σπυρ. Πανιᾶς, Μαρίκα Παπανδρέου, Εὐαγγελία Βαλερίου, Κωνστ. Τζαβάρας, Μαρίκα Π. Κρήτη, Κλ. Β. Παράσχος, Μίμ. Α. Καππότας, Ἀνδρ. Κόντης, Ἀσπασία Α. Ζαφειρίδου, Γ. Α. Μαρτέν, Μαρία Η. Φερεντίνου, Νικ. Θ. Ζουλούμης, Κων. Ι. Τζάθας, «Βασιλόπαις τοῦ Ἄργεως», Χαρ. Θ. Ἐμμανουήλ.

Πειραιῶς.—Πίτσα Ν. Δρίβα, Ἰω. Πετροπετσιώτης, Πίπ. Βαλλώσης, Βασ. Καραμαλλίκης, Λάμπ. Κ. Γιούλης, Μιχ. Ν. Τράκας, «Ροδοδάκτυλος αὐγή» Μερόπη Κ. Κανδρῆ, Νικ. Κ. Καμπανᾶς, Κ. Σ. Δημητρέλος, Ἀντ. Γ. Ζαμπούνης, Παναγ. Δ. Δέδες, Πέτρ. Καλλίτσης, Σπ. Χ. Παπάζογλους, Ἰ. Δ. Εὐθυμίου, Θ. Παναγιωτόπουλος.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Αἰγίνης.— Μάριος, Γρηγόριος Μ. Μπήλιος, Δημ. Γ. Ἰατρόπουλος, «Ναύτης τοῦ Σαρωνικοῦ», Aurore Night, Σόλ. Σταματιάδης, Μαρίκα Γ. Οἰκονόμου.

Αἰγίου.—Σωτήρ. Ι. Ρόζος, Παν. Δ. Μητσόπουλος Ἐμ. Ματθίας.

Ἄργους.—Μιλτ. Α. Λεονάρδος, Χαραλ. Μπακατσούλας.

Ἀραχώβης.—Στέργιος Ι. Κονίτσας.

Βόλου.—Ἀλκ. Σταματελόπουλος, Φαίδρα Β. Ἀδαμίδου, Μαριάνθη Φ. Φιλιππιντζῆ, Ἀδόλφ. Ὠριέμας, Ἀλέξ. Ὠριέμας, Δημ. Στάμος, Ἰω. Ποιμενίδης, Ἰασ. Σάππας, Ἑλενίτσα Ματσούκα, «Μὴ μὲ λησμόνει», Νικ. Νικολαΐδης, Θεοδ. Ἰωαννίδης, Δημ. Ν. Δ. Παπαμιχαλόπουλος, Ἐλευθερία Ι. Σεγκοπούλου, Φίλ. Δ. Κατσινάρης, Κ. Μαρινάκης, Ἀθ. Ι. Πανταζῆς, Γ. Μπελέσης «Ὁ ὡραῖος Ἄνω Βόλος», Κων. Γ. Μωραΐτης, «Χελώνα τῆς μανιᾶς», Κ. Ν. Τζιαμτζῆς, Παν. Ν. Χατζηκώστας, Κ. Α. Καλλιγᾶς, Ζ. Α. Κωνσταντινίδης.

Γαργαλιάνων.—«Παρθενικὸς κρῖνος», «Ἀπόπαιδον τῆς τύχης».

Δεσφίνης.—Μαρίκα Γ. Ἱερεμία.

Ζακύνθου.—Ἀγγελικὴ Σαλλούτση.

Ζευγολατίου (Αἰγίου).—Μιχ. Ζερβόπουλος.

Ἡρακλείου.—Σ. Ε. Ἀνδριόπουλος, Γεώργ. Α. Καββαλάκης.

Θηβῶν.—Στ. Μ. Παπασταύρου, Ν. Κολοβός.

Θήρας.—Καλλιόπη Δ. Γαβαλλᾶ, Ἀντ. Αὐλητής,

Ἰθάκης.—Ἀκριβὴ Καραβία, Βίκτωρ Καραβίας, Στέλλα Ζήζου, Κούλα Κατωπόδη, Μαγδαλινὴ Σ. Χάνου.

Καλαμῶν. — «Εὐαίσθητος καρδία», «Λουλοῦδι τῆς καρδίας», «Πικραμένη καρδία», «Πέτρινη καρδία», Γ.Α. Σταυρόπουλος, Ν. Η. Κουτσομητόπουλος, Ἀλκιβ. Β. Καλλιάνης, Παν. Τσίχλης, Λεωνίδας Η. Βάκκος, Ἀθ. Π. Ψάλτης, Στ. Πόρτας.

Καραμπάσιον (Νηλείας).—«Ἀμυδρὸν φῶς τῆς Σελήνης», Ἰωάν. Οἰκονόμου.

Καρδίτσης.—Τιμ. Γ. Καρακῖτσος, Δημ. Παύλου.

Καρύστου.—Γεωρ. Ταρσατόπουλος.

Κερκύρας.— Ν. Γ. Ἀργαλιᾶς, Μαρθία Γ. Φαναριώτου, Ἀλεξάνδρα Ν. Πατούνη, Γεώργ. Σ. Γροπέτης, Ἀνδρ. Ν. Τσιριγώτης, «Ὁ θεὸς Ρεφάν».

Καρπενησίου.—Δημ. Γιολδάσης.

Κεφαλληνίας.—Χαραλ, Γ. Ἀλύπιος.

Κορίνθου.—Σωτήρ. Ι. Ταμπακόπουλος, «Βοῦλλερ», «Ἀργοναύτης».

Κυπαρισσίας.—Νικ. Δ. Γκουντούνας, Γρηγ. Λαμπρόπουλος.

Λαρίσης. — Εὐγενία Παπαποστόλου, Κοῦλα Ι. Παπαποστόλου, Ἄρτεμις Παπαθανασίου, Αἰμυλία Μακρῆ, Σάρρα Σαμουήλ.

Λεβαδείας.—Πόπη Ι. Κονιάλη.

Λευκάδος. — Ἑλενίτσα Α. Σαουσοπούλου, Σπυραντ. Μανωλίτσης, Ι. Σ. Φίλιππας, Δ. Ε. Μπέλλιας.

Μεσσήνης. — Σπ. Ε. Ψυχογυιόπουλος, Τζὼν Σχουμάχερ, Ἀντώνιος Γ. Ἀντωνόπουλος.

Μεσολογγίου.—Τὸ ξεκλεισμένο π..., Ντία Ι. Μάνεση, Ἐμμ. Δ. Μπαγιώργας, «Ποδόγυρος», Κούλα Ι. Μιχαλιώτου, «ρυπαρὸν ἐπανωφόριον», Γεώργ. Δ. Ἀνδρικόπουλος, Εἰρήνη Ι. Ἀλεξανδροπούλου, Νένω Γ. Ἀμπαδογιάννη, Κωνστ. Ν. Γεωργίου, Μαρίκα Γ. Κριεζῆ, Λούλα Ν. Μιχαλοπούλου, Πίπ. Δ. Λίβανος, Σοφία Γ. Ντούτση, Κικὴ Παπαντωνίου, Κατίνα Α. Ἀναγνωστοπούλου, Ἐριφίλη Κάζου, Εὐάγ. Τσίντζος, «Μαργαριταρένιο δάκρυ», «La pomme de discorde», Ἡρακλ. Α. Καλλιδρομίτης, Violette de Parme.

Ναυπλίου. — Νικ. Χατζῖκος, «Κυνηγετικός», Ρουσκάγια, Ἀργεϊφόντης.

Νησίου (Μ σσήνης).— Σταῦρ. Δ. Παναγόπουλος, Μυρσίνη Κ. Πόταρη.

Πατρῶν.—Παναγ. Α. Παπαθανασίου, Εὐγενία Γ. Ἀγαπητοῦ, Σπυρ. Γ Σακελλαρόπουλος.

Πηλαλήστρας.—Νικ. Θ. Δημόπουλος.

Πόρου.—«Ἀστερόεσσα νύξ».

Πύλου.—Παῦλ. Ε. Κοκκώνης.

Πύργου.—Νίνα Κυριακοπούλου, Δημ. Σ. Μακρῆς.

Σαλαμῖνος.—Ἰωάν. Ψαρρόπουλος.

Σπάρτης. — Χάρις Ρουσσοπούλου, «Ἑσπέριος Ψυχή», Δραπέτις Φρενοκομείου, Νίτσα Θεοφανοπούλου, Π. Σαμπατᾶκος, Πηνελόπη Ἀθανασιάδου, Ναυτάκι τῆς Σπάρτης, Ι. Δ. Παπαστάθης, Ἀρ. Χ. Μυλωνᾶκος, Ἰωάννης Σ. Κατσίχτης, Θαλ. Κ. Πολυχρονᾶκος.

Σπετσῶν. – Μιχ. Σ. Οἰκονόμου, Νίκ. Γ. Ζάβρας, Β. Α. Σκλιᾶς.

Σύρου.—Ἰουλία Φιλοπούλου, Δομ. Β. Δαρμανίν.

Τρικκάλων.—Γεώρ. Α. Ἔξαρχος, Νικ. Α. Ἔξαρχος, Κρητονίκη Κ. Στεργιοπούλου, Σολ. Γ. Ἀστεριάδης, Δημ. Α. Ἔξαρχος, «Ἐλατήριον», Κων. Ν. Ἁγιόψυχος, Στυλ. Ν. Ραδινός.

Τριπόλεως.— Κ. Α. Ρέγκος, Αἰκατερίνη Ν. Γιαννακοπούλου, Μιχ. Ν. Μαλλοῦχος.

Τυρνάβου.—Δ. Π. Κωτσιρούλης.

Ὕδρας.—Κυρ. Α. Παπαγεωργίου, Σπυρ. Θ. Ἀναστασίου, «Ἡ κυρία Κουλοῦ», Δ. Γ. Χελιώτης, Φλώρα Α. Μουσταΐζῆ, Κ. Δ. Ἀνδρεόπουλος.

Φαλήρου.—Κίτσ. Βούλγαρης.

Φιλιατρῶν.— «Πλάνος ρεμβασμός», «Χλωμὸ φεγγάρι», «Νέα γυναῖκα».

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἀλεξανδρείας.—Γ. Κοτοπούλης, Σόλ. Παπαδόπουλος, Α. Κατράρος, Ν. Σ. Μεταξᾶς.

Δαρδανελλίων.—Ἀγ. Ε. Ράμογλους.

Καΐρου.—Εὐαγγελία Γ. Σιδηράτου, «Ἄθως», Νικ. Μιλότης, Σοφία Θωμᾶ, Δημήτρ. Κ. Λόρδογλους, Ἑλένη Β. Κανταροπούλου.

Ζαγαζὰτ (Αἰγύπτου).—Κων. Κουτσάφτης.

Κων)πόλεως.—Ν. Τσελέπης, Ἀλκιβ. Θ. Σκενδέρογλους, Ἀθηνᾶ Καλταυνίδου, Κων. Θ. Κωστάλας, Κ. Σ. Τράκας, Παναγ. Γιαννικόπουλος, Π. Δοξιάδης, Π. Μακισσόπουλος, «Διάψευσις ἐλπίδος».

Σμύρνης.—Μάρ. Σωτηρόπουλος, «Ἰωνικὴ αὔρα», «Ἰωνικὴ θάλασσα», Αἰκατερίνη Κόντου.

Κὸμ-Οὐαχάλ.—Κων. Χ. Λουκᾶτος.

Χελουάν.—Σωκρ. Παπαλοΐζης.

Wasta (Αἰγύπτου).—Νικόλ. Δ. Κουτσόπουλος.

Λοῦξορ.—Ἑλένη Ν. Ζάχου.

Η ΝΙΚΗΤΡΙΑ ΠΟΛΙΣ

Νικήτρια πόλις ἀνεδείχθη ὁ Βόλος, δευτέρα ἔρχεται τὸ Μεσολόγγιον καὶ τρίται αἱ Καλάμαι καὶ ἡ Σπάρτη ἰσοψηφίσασαι.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Εἰς τὴν κληρωτίδα ἐτέθησαν αἱ ἀπολύτως ὀρθαὶ λύσεις. Γενομένης κληρώσεως, ἐκέρδισαν κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς:

1) Θεόδωρος Β. Καραπᾶνος, ἐξ Ἀθηνῶν, (ὁδὸς Μύρων 19) δραχ. πέντε (5).

2) Κ. Ν. Τζιαμτζῆς, ἐκ Βόλου, δραχ. 2.

3) Δὶς Ἄρτεμις Παπαθανασίου, ἐκ Λαρίσης, δραχ. 2.

4) Σόλων Σταματιάδης, ἐξ Αἰγίνης, δραχ. 2.

Παρακαλοῦνται οἱ μὲν ἐξ Ἀθηνῶν, ὅπως παραλάβουν ἐκ τῶν γραφείων μας τὰ κερδηθέντα, οἱ δὲ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, ὅπως μᾶς ἀποστείλουν τὰς ἀκριβεῖς των διευθύνσεις διὰ νὰ τὰ λάβουν.

Ἀζήτητα βραβεῖα μετὰ παρέλευσιν μηνὸς παραγράφονται.

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΑΝΤΕΣ

Ἀθηνῶν. — Ἐπαμειν. Γ. Μητροφανίδης 62ου, Μαρία Ε. Ζαλοκώστα 61ου, 62, Γεώρ. Σ. Μητρόπαπας 62, Σωκρ. Α. Τούμπας 62ου.

Πειραιῶς.—Πίτσα Ν. Δρίβα 62, Ι. Γ. Ματάκιας 61ου, Εἰρήνη Σασλόγλου, 61ου, 62ου, Γλυκεῖα Ἀνάμνησις 61ου.

Αἰγίνης.—Γρ. Μ. Μπήλιος 62ου.

Ἄργους.—Χαραλ. Μπακατσούλας 40οῦ.

Ἄρτης.—Δ. Γ. Κωνσταντόπουλος 61ου.

Βόλου.—Γεώρ. Γκουφάλης 61ου, Σαρρίνα Μ. Μισδραλῆ 62ου.

Κεφαλληνίας.—Ρήγ. Σολδᾶτος.

Λαρίσης. — Ἀχιλ. Β. Ὡρολογόπουλος 59ου, 60ου, 61ου.

Μελισσίου (Κορινθίας).—Βασίλ. Σ. Μαυραντζᾶς 61ου.

Μεσολογγίου. — «Μῆλον τῆς Ἔριδος» 62ου, Κικὴ Παπαντωνίου 62ου.

Πατρῶν.—Ἑλένη Σ. Λεκατσᾶ 62ου.

Πύργου.—Νίνα Κυριακοπούλου 62ου.

Σύρου.—Α. Α. Μαλασπίνας 62ου, Δέσποινα Ε. Δημητριάδου 61ου, Ἀντ. Χ. Τζιρμπῖνος 61ου, 62ου.

Χαλκίδος.—Δρακούλ. Μ. Γιαννουκᾶκος 62ου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Καΐρου.—Χ. Μ.

Κωνσταντινουπόλεως. —Δ. Μορφίνης.

Πὸρτ-Σουδάν.—Βασ. Χατζημηνᾶς.

ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΑ

Σ. Θ. Ἀναστασίου. — Κατὰ τὸν 62ον διαγωνισμὸν ἐγράφη ἐξ Ἀθηνῶν ἀντὶ ἐξ Ὕδρας.

ΤΑ ΕΤΗΣΙΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τὴν ἑσπέραν τῆς προσεχοῦς Πέμπτης 22 Ἰανουαρίου λήγει ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τῶν δηλώσεων τῶν δικαιουμένων νὰ λάβουν μέρος εἰς τὰ ἐτήσια βραβεῖα «πόσους διαγωνισμοὺς ἔλυσαν». Πέραν τῆς ἡμέρας ταύτης οὐδεμία δήλωσις εἶνε δεκτή. Ὅσοι τυχὸν ἐλησμόνησαν νὰ γράψουν ταχυδρομικῶς, ἂν δὲν προφθάνουν ἤδη, λόγῳ ἀποστάσεως, δύναται ν' ἀναγγείλουν τηλεγραφικῶς τὸ δικαίωμά των, διὰ νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν εἰς τὸν πίνακα.

ΕΝΑΣ ΠΤΩΧΟΣ

ἀποθανόντος τοῦ θείου του, ἐκληρονόμησε παρ' αὐτοῦ παλαιὸν καὶ ραγισμένον βιολί.

Μετὰ τὸν ἐνταφιασμὸν τοῦ θείου του, θέσας τὸ βιολίον ὑπὸ τὴν μασχάλην, ἀπῆλθεν ἐν μεγάλῃ δυσθυμίᾳ τῆς οἰκίας τοῦ θανόντος, ὅλως ἔκπληκτος διὰ τὴν ἀφάνειαν τῆς κληρονομίας, ἐπειδὴ ἐγνώριζεν ὅτι ὁ θεῖός του ἦτο λίαν φιλάργυρος καὶ ὅτι ἔκρυπτε τὰς οἰκονομίας του.

Καθ' ὁδὸν συναντᾷ φίλον του μεθ' οὗ εἰσέρχεται εἴς τι καφενεῖον καὶ ἀρχίζουν μεγάλην συζήτησιν. Θυμωθεὶς κατὰ τὴν συζήτησιν ὁ πρῶτος, καταφέρει τῷ φίλῳ του ράπισμα. Οὗτος δὲν χάνει καιρὸν, ἀλλ' ἁρπάζει τὸ βιολὶ καὶ τὸ κατασυντρίβει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀτυχοῦς κληρονόμου.

Ἀλλ' ὁποία ἔκπληξις ἀμφοτέρων, ὅταν εἶδον νὰ πίπτῃ μαζὺ μὲ τὰ κομμάτια τοῦ βιολίου κατὰ γῆς καὶ δέσμη ἐκ χαρτονομισμάτων ἀξίας εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν!

Γαργαλιάνοι.

Ἀντ. Δ. Παπαδῆμος

Ἡ ἀγάπη μόνον δι' ἀγάπης ἀμοίβεται, πᾶσα ἄλλη ἀμοιβὴ εἶναι καθαρὰ ἐμπορία.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ λέγωμεν ὅσα ἠξεύρομεν, ἀλλὰ πρέπει πάντοτε νὰ ἠξεύρωμεν ὅσα λέγομεν.

Ὅπου ἀναισχυντοῦσι γέροντες ἀνάγκη καὶ νέους ἐνταῦθα εἶναι ἀναιδεστάτους.

Πλάτων

Ὅσῳ πλειότερον κρίνει τις, τόσῳ ὀλιγώτερον ἀγαπᾷ, καὶ ὅσῳ περισσότερον ἀγαπᾷ, τόσῳ ὀλιγώτερον κρίνει.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
Αη ΕΞΑΜΗΝΙΑ ΤΟΥ 1909
ΕΛΛΑΔΟΣ — ΑΙΓΥΠΤΟΥ — ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 3ΟΣ

Α'.—Η ΕΠΙΓΡΑΦΗ:

Α Α Χ Δ Δ Ν Ο Ο Ρ Ε Ω
Μ Ν Ι Η Ν Ι Τ Φ Α Τ Ν
Ο Η Ν Μ Α Μ Σ Ο Μ Ν Η
Ρ Θ Ω Ν Σ Α Ε Σ Ι Υ Λ
Π Α Θ Ω Ε Ν Ν Υ Ο Ο Λ
Ν Σ Α Ρ Ρ Υ Ω Ρ Ι Χ Ε

(Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Νάσου Ε. Οἰκονόμου, ἐκ Λεβαδείας)

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἄνω ἐπιγραφῆς.

Σημ.—Τὰ γράμματα δὲν ἐτέθησαν ἀτάκτως, ἀλλὰ κατὰ τοιαύτην σειράν, ὥστε ἀναγινωσκόμενα κατὰ καθέτους στήλας καὶ καθ' ὡρισμένην τάξιν, ν' ἀποτελοῦν ἀρχαϊκήν τινα φράσιν.

Β'.—ΕΡΩΤΗΣΙΣ:

— Ποῖον ὄνομα Μεγάλου Ἀνδρὸς ἐρωτᾷ: ***Νὰ εἴπω τὸ ὄνομα ἑνὸς θηρίου;***

(Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Πέτρου Π. Καλονάρου, ἐξ Ἄρτης).

Ἑκάστη λύσις πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπὸ ἓν 10λεπτον γραμματόσημον ἐσώκλειστον εἰς τὴν ἐπιστολήν. Ὁ προκαταβάλλων 2 δραχμὰς ἀπαλλάσσεται τοῦ γραμματοσήμου δι' 25 διαγωνισμούς. Οἱ λῦται Αἰγύπτου καὶ Τουρκίας δύνανται νὰ στέλλουν γραμματόσημα Γαλλικὰ ἢ ἄλλως τοῦ τόπου των. Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ γραφεῖά μας μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς μεθεπομένης Πέμπτης 29 Ἰανουαρίου. Τὰ ὀνόματα τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Θὰ γίνῃ κλήρωσις μεταξὺ αὐτῶν καὶ θὰ κερδίσουν: Ὁ πρῶτος δραχ. 5, ὁ δεύτερος, ὁ τρίτος καὶ ὁ τέταρτος ἀνὰ δραχ. 2 ἕκαστος.

Ὁ διαγωνισμὸς οὗτος συνυπολογίζεται εἰς τὰ ΕΞΑΜΗΝΑ ΒΡΑΒΕΙΑ, τὰ ὁποῖα λήγουν τὴν 30 Ἰουνίου 1909. Κατ' αὐτά, ὅσοι λύσουν τοὺς περισσοτέρους διαγωνισμοὺς τῆς τρεχούσης ἑξαμηνίας κερδίζουν ὁ 1ος δραχ. 100, ὁ 2ος δραχ. 25 καὶ οἱ 5 ἑπόμενοι ἀνὰ δραχ. 5 ἕκαστος.—Εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς τούτους λαμβάνουν μέρος οἱ λῦται Ἑλλάδος, Τουρκίας καὶ Αἰγύπτου.

Αη ΔΙΜΗΝΙΑ ΤΟΥ 1909
Ρωσσίας — Εὐρώπης — Ἀμερικῆς

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 3ΟΣ

ΑΙΝΙΓΜΑ:

Ζητεῖται τὸ ὄνομα ***πτηνοῦ*** τετρασυλλάβου, τοῦ ὁποίου αἱ μὲν δύο πρῶται συλλαβαὶ ἀποτελοῦν τὸ ὄνομα πόλεως γνωστῆς διὰ τὸ θαῦμα, ὅπερ ἐγένετο ἐν αὐτῇ, αἱ δὲ λοιπαὶ δύο συλλαβαὶ ἀποτελοῦν τὸ ὄνομα Ἀκρωτηρίου τῆς Πελοποννήσου.

(Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Δημ. Γ. Μαύρου, ἐξ Ἀλεξανδρείας).

Λαμβάνουν μέρος οἱ λῦται Ρωσσίας, Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς. Ὅσοι θέλουν δὲ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν.

Τὰ ἀποτελέσματα θὰ δημοσιεύωνται εἰς ἑκάστην διμηνίαν. Ἕκαστος λύτης δύναται νὰ στέλλῃ τὰς λύσεις 10 διαγωνισμῶν ὁμοῦ καὶ 1 φράγκον ὡς δικαίωμα συμμετοχῆς, ἢ ἕκαστον διαγωνισμὸν χωριστά, ἐσωκλείων καὶ 10λεπτον γραμματόσημον τοῦ τόπου του.

Τ' ἀποτελέσματα τῆς 1ης διμηνίας θὰ δημοσιευθοῦν τὰ μέσα Ἀπριλίου. Τότε θὰ γίνῃ κλήρωσις μεταξὺ τῶν λυτῶν καὶ ὁ τυχηρότερος θὰ κερδίσῃ 10 φράγκα εἰς μετρητὰ ἢ ὅπως ἄλλως θέλει.

Οἱ νέοι ἀγαποῦν συνήθως μὲ τὴν καρδίαν, οἱ ἄνδρες μὲ τὴν καρδίαν καὶ τὸν νοῦν. Οἱ ἡλικιωμένοι μόνον μὲ τὸν νοῦν. Καὶ οἱ ποιηταὶ μόνον μὲ τὴν καρδίαν καὶ χωρὶς νοῦν.

Οἱ ἄνδρες μελετῶσιν ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὰς γυναῖκας καὶ ἀπατῶνται. Αἱ γυναῖκες ῥίπτουσιν ἓν μόνον βλέμμα εἰς τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς μαντεύουσι.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΚΑΛΛΟΝΑΙ

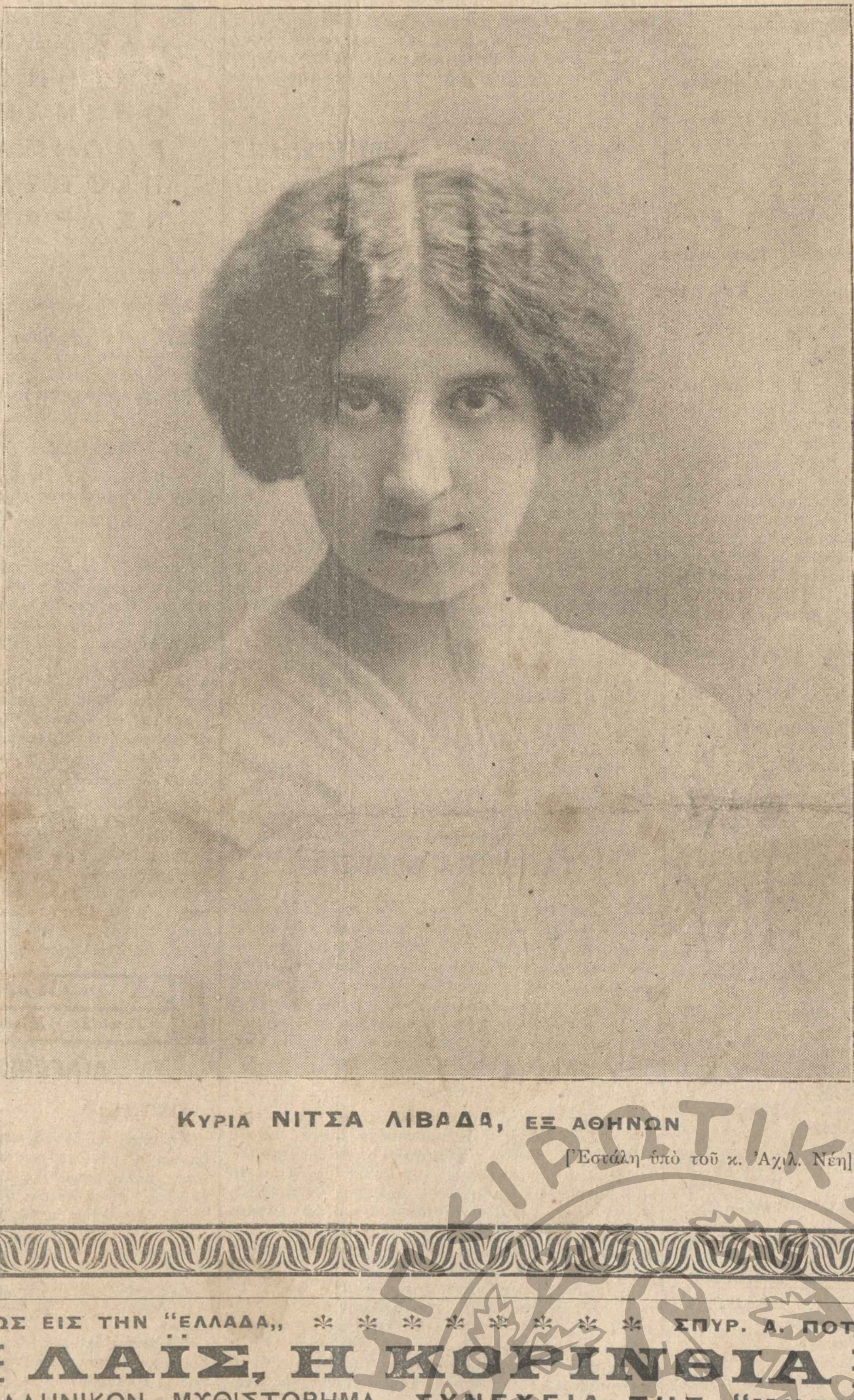

Κυρια **ΝΙΤΣΑ ΛΙΒΑΔΑ**, ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

[Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Ἀχιλ. Νέη]

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΕΛΛΑΔΑ„ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΛΑΪΣ, Η ΚΟΡΙΝΘΙΑ

ΝΕΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ, **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ "ΜΥΡΣΙΝΗΣ„**

Ὁ ἐν Stuttgart τῆς Γερμανίας διαμένων Γερμανὸς συγγραφεὺς καὶ δημοσιογράφος κ. Ludwig Fussman ἐζήτησε παρὰ τοῦ κ. Ποταμιάνου τὴν ἄδειαν νὰ μεταφράσῃ τὸ μυθιστόρημα τοῦτο τῆς «Λαΐδος» ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς εἰς τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο παρέχει «πλήρη καὶ ζωηρὰν εἰκόνα τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ βίου», συγχαρεὶς συγχρόνως τὸν γράψαντα τὴν «Λαΐδα» διὰ τὴν «δύναμιν τῆς ἐκτελέσεως καὶ τὴν τελειότητα τῆς πλοκῆς».—Ἡρωΐδες τοῦ ἔργου εἶναι ἡ περίφημος καλλονὴ τῆς ἀρχαίας Κορίνθου **ΛΑΊΣ** καὶ ἡ **ΙΑΝΘΗ**, ἥτις φέρει τὸ ὄνομα μιᾶς τῶν θυγατέρων τοῦ Ὠκεανοῦ.

ΤΥΠΟΙΣ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ.—Ὁδὸς Σοφοκλέους, 7.